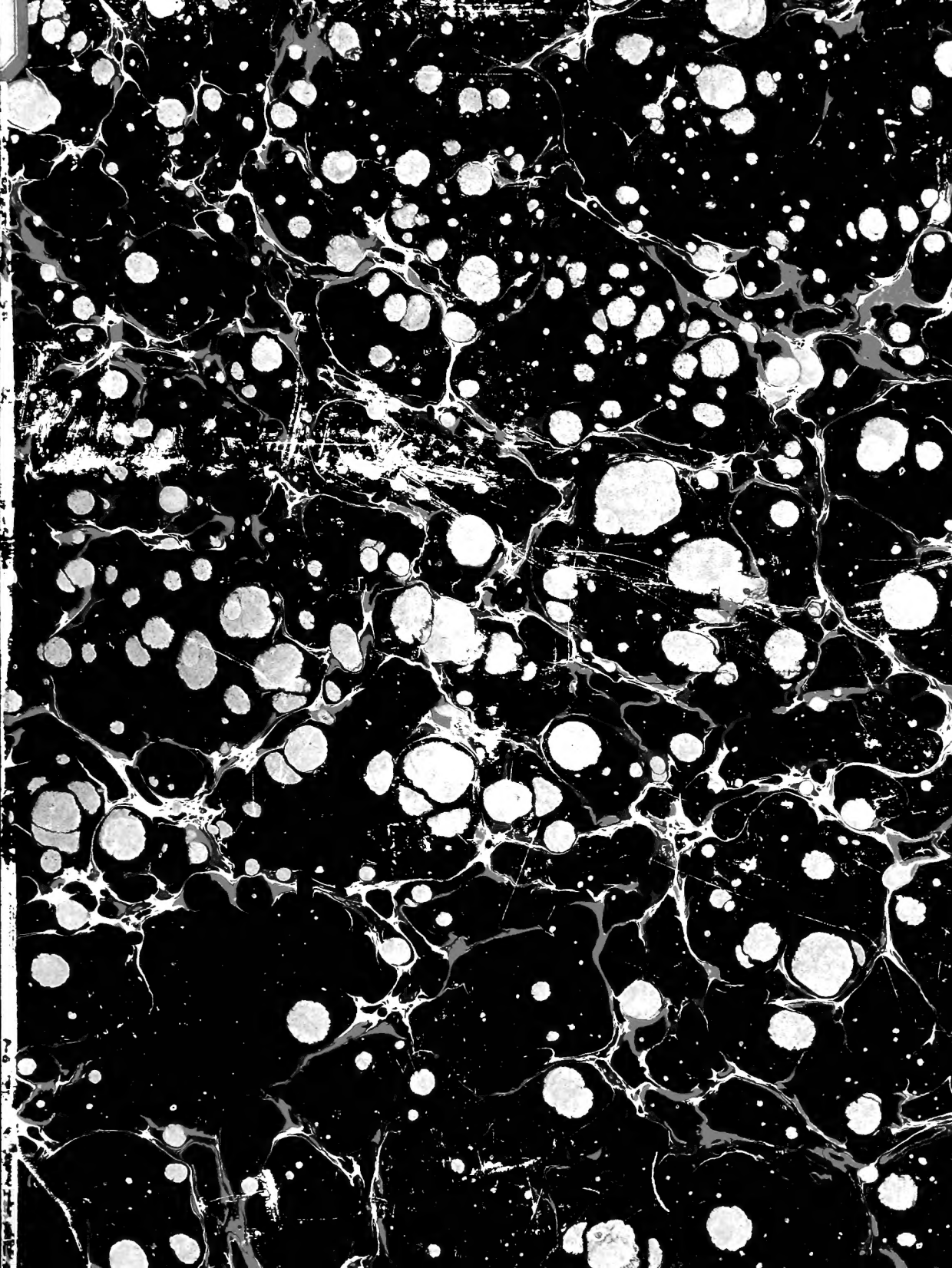

353
K67g

S

UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY

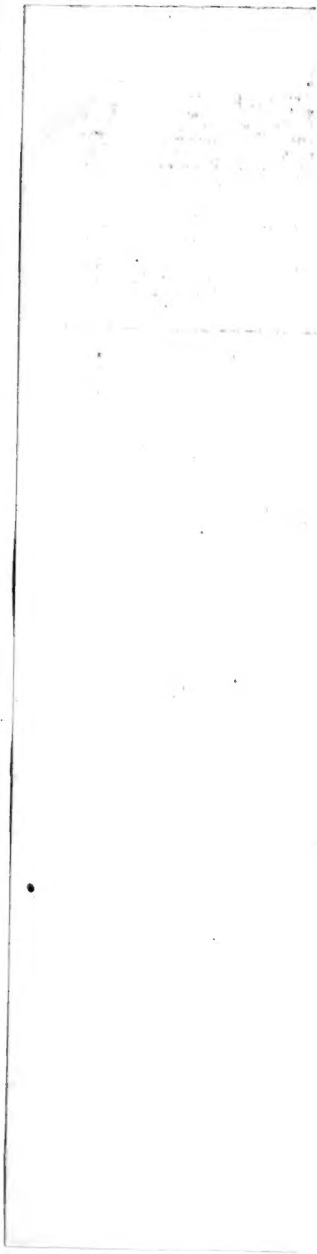

THE UNIVERSITY
OF ILLINOIS
LIBRARY

599
K67g
8

NATURAL
HISTORY

BIOLOGY

Digitized by the Internet Archive
in 2011 with funding from
University of Illinois Urbana-Champaign

<http://www.archive.org/details/iacobitheodorikl00kle>

IACOBI THEODORI KLEIN

SECR. CIV. GED.

SOC. REG. LOND. ET ACAD. SCIENT. BONON.

MEMBRI

QVADRVPEDVM

DISPOSITIO

BREVISQVE

HISTORIA NATVRALIS.

LIPSIÆ

APVD IONAM SCHMIDT, BIBL. LVBEC.

1751.

* *
Quid pergam calamum porro laceſſere ?

Vires quid ſtudiis extenuam meas ?

Feffa ætas requiem jam mea poſtulat,

Et cani tumulum querere ſuggerunt :

Nec me præterit ulla

Ducta lux ſine linea.

G. Mohr 27 Ju 27

599
K67g

AGESIS!

28342

Exremo tandem finem posuisse labori
Gaudeo; TRIVNI proprios venerabere honores
Cor nostrum; DOMINO benedicta cuncta peracta
IPSIVS immensa!

Psal. CXLVI.

Laudabo Dominum in vita mea.

* * *

*Clemens et Patiens, Verus, DOMINVS
DOMINATOR,
OMNIPOTENS NVMEN, GENI-
TORque æquæva Parenti
PROLES SERVATORque Amborum
MVTVVS ARDOR!*

Zoology research 1926 Harrassowitz

614910

Sit

Sit, veneranda TRIAS, Cæli Terræque
CREATOR,

Nunc honor et Cultus, TIBI sit quoque
Gloria summa

Æternumque manens æternæ in secula
LAVDIS.

A L M E D E V S

Supplex TIBI

fexo poplite Servus

JAC. TH. KLEIN.

QVA-

QVADRVPE DVM

DISPOSITIO

BREVISQVE

HISTORIA NATVRALIS.

§. I.

Animantia, quæ *bestiæ*, sunt vel apoda, vel bipeda, vel quadrupeda, vel denique multipeda: Ἀποδα, Διποδα, Τετραποδα vel Κηζα, πολιποδα. Impræsentiarum naturalem dispositionem QVADRVPE DVM præ manibus habens, eorum Ordines duos vel duo offendo Genera summa: alterum nimirum pedibus *ungulatis* sive *cheliferis* ⁽¹⁾ alterum pedibus *digitatis* ⁽²⁾. Ungulorum sunt familiæ quinque. Monochela ⁽³⁾, Dichela ⁽⁴⁾, Trichela, Tetrachela, Pentachela; Digitatorum vel Unguiculorum pariter quinque: Didactyla, Tridactyla, Tetradactyla, Pentadactyla & Anomalopes. Anteriorum pedum præcipua habeatur ratio ⁽⁵⁾.

(1) *Aristot.* in bifulcis chelas sive forcipes pro ungulis habet; Διχηλα; i. e. Ungula semel fissa, quod Μονουχον sive μονοχον sit integris pedibus, sive ungula non scissa. *Euripidi*, Solipes, solidungulum μονοχηλον audit; nobis quadrupedia Ungulata sive Chelifera dicuntur, quorum vel pedum *extrema* vel *digiti* pedum *undique* chela cornea *circumvallata*. Sic placuit Chela pro Ungula uti, non tamen *perrinaciter*; Distinxit *Aristot.* Ungulam a Chela 2 Hist. c. 1. *ibi*: Ovis bifulca est, forcipem enim pro Ungula habet.

- (2) Et *Plinius* quadrupedia digitata dixit, prout aves alias digitatas, alias palmipedes. Alias genus tetradactylon vel pentadactylon: πολυχιδης πολυδακτυλον, quasi multifidum, & multipliciter digitatum, manuum nostrarum instar.
- (3) Sive Ορεχηλα, ab ορεχηλω, pedem afininum habeo.
- (4) Διχηλω, ungulam habeo bifulcam; ita *Levit. XI*; Accuratius loquendo dixerim: Dichela non bifulca vel bifulcata, chelis sive forcipe pro ungulis; ungula *semel* non bis *scissa* vel divisa, i. e. tegmine pedum corneo, quod τοις Μονορυχοις solidum est, in duas partes diviso, super quibus animal stat & incedit; alias etiam latius sumitur vocabulum *fulcatum* pro omni eo, quod in duas divisum cuspides; sic apud *Plinium*: bifulca cauda, i. e. divisa; & apud *Columellam*: bifulci rami; *Pluuto*, in sensu morali: bifulca lingua.
- (5) Unde est, quod in bove &c. vix habeatur ratio *ungularum spuriarum*, quibus retro in pedibus est instructus, cum forte non alium præstant usum, quam ad pedes, si prolabantur, sistendos & firmandos; confer. *Rajus Syn.* p. 121. In digitatis observetur pollex pedum anteriorum, e. g. in Sciuris, Muribus &c. quod multa quadrupedia pedibus anticis pro manibus utuntur.

§. II.

VNGVLATA nonnulli vocant Jumenta; quod vocabulum a juvando operas nostras derivat *Aldrov. Castore Thiere*. Alii Jumentum nomen imposuerunt omni pecori, quod mactari solet; græcis simile non constat; nam Κτηνος non solum pecus denotat, quod mactatur, sed etiam quod immolabatur, & quod prisca in præcipuis fuit divitiis. *Allerley Vieh* Κνωδαλων nomine venit. *Æschylus* tria, quæ nostris laboribus subeant, numerat jumenta: *Equos, asinos & boum* genus. Omnia Ungulata, nec non inter Digitata animalia illa, quæ vel tantisper pilosa, aut quoddam, uti loquitur *Aristot.* pilorum genus (°) habent, Zootoka, i. e. *vivipara*, reliqua digitata vel cutacea vel scutata, Ωσοτοκα i. e. *ovipara* sunt. Cæterum prout inter *Aves & Pisces*, sic & inter bestias quadrupedes hic illic occurrunt *anomala*. Sic omne genus, quod sua natura mansuetum est, habet etiam fera individua, non tamen convertitur, quod omne ferum mansueta quoque habeat individua. *Monstra*, quæ dici solent, *Somnia & Ostenta* non sunt hujus loci.

- (6) Prout *Erinaceus & Hystrix* pro pilis plures aculeos, pilis intermixtis, vel prout *Armadillo* squamas inter corneas, cutem quasi sagrinatam, pilis rarioribus; in ventre totus fere pilosus; *vivipari*; E contra: *Testudo* vel *Crocodylus*, nullatenus pilosi; *ovipari*.

§. III.

TABVLA SYNOPTICA

V N G V L A T O R V M

<p>Ordo I. VNGVLA- TA.</p>	FAM. I. Monochelon	<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Equus.</td> <td rowspan="2" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="2" style="border: none; padding: 0 5px;">§. IV.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Asinus.</td> </tr> </table>	Equus.	}	§. IV.	Asinus.				
	Equus.	}	§. IV.							
	Asinus.									
		Taurus	<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Domesticus</td> <td rowspan="2" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="2" style="border: none; padding: 0 5px;">§. V.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Ferus.</td> </tr> </table>	Domesticus	}	§. V.	Ferus.			
	Domesticus	}	§. V.							
	Ferus.									
		Aries	<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Ovis</td> <td style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td style="border: none; padding: 0 5px;">§. VI.</td> </tr> </table>	Ovis	}	§. VI.				
	Ovis	}	§. VI.							
			<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Hircus</td> <td rowspan="4" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="4" style="border: none; padding: 0 5px;">§. VII.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Ibex</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Rupicapra</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Gazella</td> </tr> </table>	Hircus	}	§. VII.	Ibex	Rupicapra	Gazella	
	Hircus	}	§. VII.							
Ibex										
Rupicapra										
Gazella										
	Fragus	<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Moschus</td> <td rowspan="4" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="4" style="border: none; padding: 0 5px;">§. VIII.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Sylvestris <i>Grimmii</i></td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Bezaarticus</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Tragelaphus.</td> </tr> </table>	Moschus	}	§. VIII.	Sylvestris <i>Grimmii</i>	Bezaarticus	Tragelaphus.		
Moschus	}	§. VIII.								
Sylvestris <i>Grimmii</i>										
Bezaarticus										
Tragelaphus.										
		<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Traguli Guineenses</td> <td rowspan="2" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="2" style="border: none; padding: 0 5px;">§. IX.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Giraffa.</td> </tr> </table>	Traguli Guineenses	}	§. IX.	Giraffa.				
Traguli Guineenses	}	§. IX.								
Giraffa.										
	Cervus	<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Nobilis</td> <td rowspan="4" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="4" style="border: none; padding: 0 5px;">§. X.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Rangifer.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Capreolus.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Alce.</td> </tr> </table>	Nobilis	}	§. X.	Rangifer.	Capreolus.	Alce.		
Nobilis	}	§. X.								
Rangifer.										
Capreolus.										
Alce.										
		<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Dama recent.</td> <td rowspan="3" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="3" style="border: none; padding: 0 5px;">§. X.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Vulgaris Domest.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Ferus.</td> </tr> </table>	Dama recent.	}	§. X.	Vulgaris Domest.	Ferus.			
Dama recent.	}	§. X.								
Vulgaris Domest.										
Ferus.										
	Porcus	<table border="0" style="border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Moschiferus.</td> <td rowspan="3" style="border: none; padding: 0 5px;">}</td> <td rowspan="3" style="border: none; padding: 0 5px;">§. X.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Babirouffa.</td> </tr> <tr> <td style="border-right: 1px solid black; padding-right: 5px;">Guineensis.</td> </tr> </table>	Moschiferus.	}	§. X.	Babirouffa.	Guineensis.			
Moschiferus.	}	§. X.								
Babirouffa.										
Guineensis.										
	FAM. III. Trichelon. Rhinoceros. §. XI.									
	FAM. IV. Tetrachelon. Hippopotamus. §. XII.									
	FAM. V. Pentachelon. Elephas. §. XIII.									

QVADRVPEDIA VNGVLATA.

FAM. I. MONOCHELON. Solipes.

I. AVRIBVS ERECTIS.

EQVVS. Pferd. ἵππος; ἵππῶν, Equa. *Hebræis*: Sus (7).
Cavallus, Caballus, major Equus; forte a cavando, quod abunde ca-
vet terram ungula; unde & Sonipes:

*Quadrupedante putrem sonitu quasi ungula campum
It eques, & plausu cava concutit ungula terram.*

A. DOMESTICVS. CICVRATVS. Equus cauda undique fe-
tosa. *Linnaeus*.

Septentrio fert & equorum greges ferorum, *Plin.* Equiferus,
ἵππαργος, *Oppian.* In Sylva Dusburgam inter & Keyferswerth aluntur
equi, ad quos introducuntur egregii admissarii libertate donati, unde, ve-
natione solemnii instituta, vel quotannis excipiuntur *equiferi* idonei. Ha-
bitat interdum sponte in Scania & Gotlandia, communiter cicur; ex Go-
thici maris insula, totius orbis minimi. *Jonsson* quadr. 20. *Lin.* F. S.
In der Tartarey gehen die wilden Pferde in grossen Heerden mit einander:
und wenn sie zahme Pferde antreffen, so umringen sie dieselben, und ver-
folgen sie. *Sammlung der Reisen VII Band. p. 76.* *Homerus* Cen-
tauros *Ἰππῶν* nuncupavit, latinis hæc vox *feras* significat. In *Theffalia*
primum, uti dicitur, domandorum Equorum repertus est usus ad oppi-
dum *Pelethronium*:

Frena Pelethronii Lapithæ gyrosque dedere, Virg.

Nota autem est fabula Centaurorum i. e. Semiequorum, unde *Lucretius*:

*Num certe ex vivo Centauri non fit imago,
Nulla fuit quoniam talis natura animali.*

Falluntur quoque, qui *Bucephalos* dari credunt, capite bovillo; cum
Theffalicis Equis nota Bovilli capitis inurebatur, ut bucephali dicerentur.
Celebres modo dicuntur Equi: Arabes, Ægyptiaci, Persi, Calabri, Hi-
spani,

Spani, Angli &c. Equus *caudam* habet tenore (die Kiebe) brevi, pilis prolixis; *foeminae* binas inter femora *mammæ*. Ad motum animorum *caudam* & *aures* equi *declarant*, *jubamque* & *Capronam* in fronte. De *dentibus*, de *ætate* cognoscenda & *quæ* reliqua, consule *Equisonum* scripta. Colores multum variant. In *Thesauris Regiis Dresdæ* Equus rarissimus, *farctus*, coloris *Isabellini*, *cujus juba* 9', *caprona* 5 $\frac{1}{2}$ ' *cauda* 25'.

- (7) SVSAH, equa. Doctiss. *Car. Linnæo* placuit præter Equum operas nostras juvenem & *Suem* nominasse, animal necessitatibus domesticis non nisi maclatum inferviens, quod *Sus latinorum* ipsi jumentum audit. Omnia *Solipeda*, & *Dichela* ruminantia, inter femora *mammæ* habent, quorum fetus statim a partu pedibus insistunt, quod *matres* inter lactandum non decumbant, ut *Equa*, *Asina*, *Vacca*, *Ovis*, *Dama*, *Capra*, *Cerva*, *Camelus* &c. *Wharton*.

B. FERVS, genere suo; *Zebra*. *Zecora*. *Burro do Matto*. *Lusit*. Pilis *fimbriatis* & *lineatis*. ungezähmtes Pferd. Equus *lineis* transversis *verficolor*. *Linn*.

A *velocitate* *Zebra*; *indicus*, regionis *Congi*; *Tenorem*, quem *Plin*. etiam *Causem* appellat, habens *longiorem* ad *dimidiam* fere *caudam*, quem excipiunt *pili* *prolixi*, qui *junctim* sumpti *Muscerium* dici solent. Dicitur *mulo* similis, cum tamen & *auribus* *erectis*, etiam si paulo *longioribus* equi *nobilissimi*, & *capite* sit equus; per *integrum* corpus, *caput* *pedesque* habet *lineas* *triplici* colore, *nigras*, *candidas* & *fulvas*, *dispositis* *justa* *proportione* *fimbriis*, *tres* fere *digitos* *latis*; *Nonnullas* vidi *exuvias*. Est Equus *mere sylvestris* & *ferus*. *Cicuratus* forte in *locum* equi *succederet*, quod non novimus jam esse *perpetratum*. *Tellezius* hæc dedit: „*Lumbos* *ambit* *circulus* *coloris* *nigri* *in* *morem* *cinguli*, quem *utrinque* *plures* *sequuntur* *pro* *corporis* *proportione*, *modo* *latiores* *modo* *arctiores*, *tam* *nigri* *quam* *cineritii* *coloris*, *nitidissimi*, *tanta* *elegantia* *ac* *ordine*, *ut* *cuiuslibet* *etiam* *egregii* *picloris* *artem* *superare* *videantur*; *solis* *auribus* *dehonestatur*, *eas* *enim* *paulo* *longiores* *habet*, *ob* *quam* *causam* *a* *Lusitanis* *Burro* *do* *Matto*, *h. e.* *asinus* *sylvestris*, *sed* *immerito*, *cognominatur*„ Et *Ludolphus*: „*Infortunatum* *animal*, *quod* *tam* *pulchris* *coloribus* *præditur*, *asini* *nomen* *in* *Europa* *ferre* *cogatur*. *Vid. ej. Commentatio* *p. 150*, *ibique* *optimam* *figuram*. *In* *tanto* *pretio* *est*, *ut* *vendita* *fuerit* *una* *Zecora* *14* *vel* *15000* *scutatis* *aureis*. *Confer. descriptio* *Kolbii* *p. 147*. & *Pigafeta* *in* *hist. regn. Congo*. *In* *Thesauris* *Regiis* *Dresdæ* *animal* *farctum* *exhibetur*.

II. AVRIBVS NEGLECTIS.

ASINVS.

A. ASINVS. *Esel.* *Ovos.* Ab à, quod est Sine & *Sinos*, quod Sensus explicat *Bartholomæus* Anglicus Lib. 18. c. 7; quasi *sine Sensu*. Alii aliter. Equus cauda extrema setosa; *Linn.*

Quod *Equus* pulchrior & laudatissimis animi dotibus sit celeberrimus, *Asinus* aspectu turpis, animi infamis, tardus, piger, stupidus, verberumque patientissimus, frigoris tamen impatiens; hinc non alunt Asinos populi septentrionales; alibi agricolis & plebejis plerumque serviens. In Suecia habitat in magnatum prædiis rarius, aliunde advectum animal. *Lin. F. S.* Nulli non notum animal. Aures habet longissimas, latas, neglectas; labia crassa, caudam in extremitate tantum setosam, pilos durissimos, unde: *ab Asino lanam.* Membri genitalis magnitudine præ cæteris quadrupedibus famosus. *Longitudo*, quanta est inter cubitum & extremos digitos; a medio paulatim minorescit, dum perveniat ad glandem, ante cujus limites est crassiusculum. Lac *Asinæ* multum commendatur Phthificis. Reliqua apud autores; imprimis apud *Severinum* IV *Zootom.* & *Stenonem* Act. Dan. Observ. 89. lib. 2.

B. ASINVS biformis. Hybridus. MULVS a *μολος*, i. e. labor. Maul-Esel, Zwitter-Esel. ζῷον ἑτερογόνον.

Fœtus ex animalibus specie diversis. Secundum *Isidorum*: Mulus, quod jugo pistorum subactus tardas molendo ducat in gyrum molas. *Columella* muli nomen commune esse vult ad tria animalia: „mula, inquit, non solum ex equo & asina, sed & ex asino & equa, itemque onagro & equa generatur.„ *Plinius* vero: Equo & asina genitos mares Hinnulos antiqui vocabant, contraque mulos cum equa conjunctos *γίνυος* procreare. Disceptant autores, an muli & mulæ steriles sint, nec ne. Videtur, antiquos certos vel asinos vel equos *fœcundum* muli genus proprium dixisse, quoniam *Aristoteles*: „Sunt in Syria, quos mulos appellant, genus diversum ab eo, quod coitu equæ & asini procreatur, sed simile facie -- procreant ejusmodi mulæ suo in genere,„ & alibi: In terra Syria supra Phœnicem Mulæ & cœunt & pariunt omnes, sed id genus diversum est, quanquam simile. Huc trahendi: die wilden Maulesel des Landes der Mongolen und der Kalkan. Sammlung der Reisebeschreibung VII Band p. 75. ibique in nota e) *Gerbillon* traf auf seiner zweyten Reise in die Tartarey eine Gattung von wilden Mauleseln an, die sich selbst fortpflanzen, Confer. VII Band p. 614: Hat grosse Ohren, einen lan-

langen Kopf, einen schwächtigen Leib, und lange Beine; das Haar war aschenfarbig; die Klauen und Füße ungespalten, wie bey andern Maulsehn.

ASINVS.

Moderni Muli, Maul-Esel, cum Equam habeant matrem; Asinum patrem, partim matri partim patri similes sunt, tanquam *tertium quid*, magis tamen patri quam matri, cujus etiam vocem referunt; longe vero majores sunt patre, quod matris volumen corporis est amplitudine majus; ex quo eduntur. In Hinno autem omnia contra se habent, a matre videlicet Asina & Equo patre. Hi raro alicubi curantur; nec operæ pretium foret; habent enim aures longiores; crucem in humeris, pedes exiguos; corpus macilentum, reliqua equi.

Eligantur autem pro Mulis admissarii *asini* amplissimi & formosissimi, qui haberi possunt, ut antiqui dicebant: *Seminio nati bono arcadico*. Longe pulcherrimi nigri, qui non incanum ventrem sed concolorem habent, vel secundum *Palladium*, nigri vel murini maxime coloris, aut rubei; de matre equa vid. idem *Palladius*. Solent equisones. Equam in *foveam* demittere, ut Admissarius commode subsilire queat.

C. ASINVS sylvestris, Asiniferus. ONAGER. Wald-Esel. Raji.

Non nego dari asinos sylvestres; sed existimo, sylvestrem a domestico differre, prout differunt equi feri ab equis domesticis (*). De *cornutis* autem *Aldrov.* Denturne? & si dentur, speciene differant? non habeo, quod dicam; *porro*: Recentiorum quidam obscuri Onagram five asinum sylvestrem indicum magnam & crudelem feram esse scribunt; cornu unico duro, acuto & longo: robur ei esse tantum, ut ingentia de rupibus saxa evellat; idque vim suam experiundi gratia. *Quæ virtus Rhinoceroti attribui solet.* Idem *Aldrov.* celebrabatur modo & alia fera in eadem India, quæ singulari quadam prærogativa Monoceros, five Unicornis, ab unico Cornu, quod in fronte perhibebatur gestare, nominatur; quæ nunquid etiam detur, nunquid cum hoc indico asino sit eadem &c.

Historia Unicornu terrestris, multis figmentis aucta, lippis & tonso-ribus nota est, cujus tamen vestigia amplius non adeo persentiscimus, postquam

(*) Testatur *della Valle* Itin. IV. Asiniferos in India per omnia similes esse domesticis asinis, a capite ad caudam usque linea alba notatos; sed cursu & velocitate pedibus gracilioribus domesticos superantes. In *Catalogo animal. quadrup.* Petrop. N. 1. *Mulus* dauuricus fecundus, Origichai Mongolorum in Dauuria, Messerschm. an Onager Raji Synop. Anim.?

ASINVS. quam in locum famati illius Cornu successit Dens Monodontis *Arctedi* sive piscis *Phyfeteris* *Narwhalis*. Interim tamen multi recentiorum venantur umbras *Monocerotis*, *Onagrorum* nimirum *Herodoti*, *Æliani*, aliorum antiquorum, in *Scythia* & in *Africa*, nullo hactenus capto, præter iconismos quasi per insomnium. *Ionstonus* introduxit *Onagrum* cornubus duobus, quod vero *Solipes* non sit, idcirco *Onagrum* appellare recusat; quippe *Aristoteles*: *Lib. II. c. 1.* *Solipes idemque unicornæ*, quanquam rarum sit, ut *asinus indicus*, ille enim & *unicornæ*, & *Solipes* est. Sed & *Gillius*, interpretis *Oppiani* *ORYGI* duo imposuit cornua, quod *Oppianus* *Orygem* quidem in singulari, mox autem in multitudinis numero appellat. Quidquid autem sit de *Onagro*; visum esse *Unicornu* a *Ioanne Gabriele* apud *Agawos* in Regno *Damota* refert *Ludolphus*: animal scilicet pulchro in fronte cornu, quinque palmos longo & albicante præditum: mediocris equi magnitudine & forma, coloris spadicei, jubarum atque cauda nigris, sed brevibus & tenuibus, in densissimis sylvis solitarium vivere & raro in campis progredi. Ipse tandem *Ludolffus*: Quæ veteres recentesque autores de unicornibus scripserunt, tam confusa reperias, ut quædam de *Rhinocerote*, quædam de *Oryge*, quædam de *Asinis* indicis, quædam etiam de *Ceto* *Groenlandico* accipienda sunt. Superaddam adhuc duo de *Unicornu* testimonia, quæ autem ita sunt actitata, ut quilibet, cui *Titan* præcordia dedit, mox intelligat, ab actis nostris removenda. *Cardanus* dicit: Animal rarum, equi magnitudine, pilo *mustelæ* simillimo, capite cervino, in quo cornu crescit unicum, cubitorum trium longitudine, media in fronte, atque rectum, in imo autem amplum, tendens in aciem: collum illi breve, juba rarissima, & in alternam tantum partem tendens; crura veluti *capreolo*, tenuia; posteriorum tenuior pars multo pilo villosa, ungulæ *bifide*. In univsum si quis advertat, cervi naturæ non est absimilis, præter cornu illud; ferum valde est. Nascitur in *Æthiopia* inter solitudines, squalentemque terram atque inter serpentes --. *Garcias ab Horto* aliud tale ait inter promontoria bonæ spei & *Capo de currentes* visum animal *terrestre*, quod & in mari delectaretur, caput & jubam equi haberet, cornu præditum duos palmos oblongo, mobili, quod modo in sinistrum & dextrum obverteret, modo attolleret & demitteret; id cum *Elephanto* ferociter præliari --. Plura in historia *RHINOCEROTIS*; nota (26) (27).

§. V.

FAM. II. DICHELON. Bifulcum.

Cornutum (8) Horn-Vieh. Gehörnte Thiere.

(8) Vel etiam *cornubus mutilum* genus, i. e. non nisi eminentiis loco cornuum, Humliche Böcke, Humliche Ziegen. vid. HIRCVS. Hæc animantia *ruminant* omnia. Diverſa inter ſe bifulcorum cornua. Bovino, Ovino, Hircino, generibus vel bina vel plura, inflexa ſive curva; Cervino ramoſa; reliquis ſimplicia, tenuia quædam, quædam craſſa, quædam lata, quædam anguſta, minime decidua; immobilia omnibus, bobus tamen *phrygiis* dicuntur mobilia. Boum & Hircorum ſœminæ, ſi habent cornua, marium cornubus minora ſunt & imbecilliora. Quædam, ut Hircorum uterque ſexus, acornua, oviumque ſœminæ, inprimis ſeptentrionales; *Hippocrates vult*, apud Scythas, *Nomades* vocatos, boves eſſe ſine cornubus. Pecorum materies cornuum & ungulorum eadem, oſſibus proxima, ut loquitur *Philoſophus*, diciturque illam non ſufficere in excornibus, ſed uberius tranſire in ungulas. *Rajus* ridiculam eorum rationem ait, qui afferunt, quod materia illa, quæ in aliis animalibus generandis primoribus dentibus (quibus carent bifulca cornuta) impenditur, his in Cornua abſumatur. Omnium Cervorum cornua annuatim decidua; quorum materies a teſticulis derivatur, quod probatur experientia; cornubus enim poſitis caſtrati Cervi ſervant illa, dejectis cornubus caſtrati excornes manent. Sic pecorum excornia non niſi varietates ſunt; non dixerim anomala; quippe & capræ cornubus mutilæ ex congreſſu cum Hirco acorni quandoque gemellos edunt hinnulos alterum excornem, alterum cornutum. Neque Rangiferum tollas ex claſſe Cervorum, quod ſœminæ ſunt cornutæ, Cervorum Alciūque autem ſœminæ excornes. Nec alibi major laſcivia naturæ ludit animalium armis; tribuit ſimplicia, ſparſit in ramis, aliorum finxit in palmis, digitosque emiſit ex iis; convoluta in anfractum arietum generi; in Tragis & ſæminis, prout Vaccis, tribuit; in nonnullis tantum maribus; Rupicapris in dorſum adunca, aliis in adverſum; erecta vel & rugarum ambitu contorta & in læve faſtigium exacuata aliis; Singularia non nullis, vel in capite aut naribus. Iam quod aliis in concurſum robuſta, aliis ad iſtum; aliis adunca, aliis ad jaſtum pluribus modis, ſupina, converſa, convexa, omnia in mucronem migrantia. Multorum vacua juxta caput, & in extremo ſolida, in cervo qua maximam partem intus poroſa, in Alce & ſimilibus ſolida, & quæ porro. Ruminant omnia; vid. Diſcurſ. noſtr. de *Ruminantibus*.

I. TAVRVS, Stier, Boll (9). VACCA, Kuß. BOS, Ochß, TAVRVS.
 Bes proprie dicitur, qui caſtratus eſt, ut aptior aratro fiat, aut ad cibum ſaginetur; ſolet tamen Taurum quoque & Vaccam, ſuo ſignificatu comprehendere, quandoque & Vitulum, Kuß, ſignificat. Ταύρος quaſi Ταυρούρος a caudæ extensione, vel quaſi γαυρός i. e. ſuperbus. Rurſus TOR & TAVR (Syris). Taurus ſumitur aliquando pro bove

*Bella diu tenuere Viros; erat aptior enſis
 Vomere, cedebat Taurus arator equo.*

Diſcernuntur in prima ætate Vitulus & Vitula, in ſecunda Iuvenus & Iuvenca, in tertia & quarta Taurus & Vacca.

- TAVRVS (9) Taurus distat a Bove, quod *tauris* in aspectu generositas: torva fronte, auribus festosis, torosiore cervice; ventre paulo substrictiore, cornubus brevioribus, & in procinctu dimicationem poscentibus: Sed tota comminatio prioribus in pedibus stat: ira gliscente alternos replicans, spargensque in altum arenam. Tenor longus, pili breves. Vaccæ *mammæ* habent inter femora quatuor.

A. TAVRVS DOMESTICVS cum Vacca. Bos cornubus teretibus flexis. *Lin.*

Vbique terrarum domestica cornigera omnibus nota; sed tot plerumque differentiarum pecorum, quot loca sunt, fertque omnis tellus, ubi nascuntur, suum. Dissimilia pariter gerunt *cornua*. Tauris minora tenuioraque quam Bobus, sed ad radicem crassa, recta, rigida & minus prolixa. Aliarum formarum asiaticorum, aliarum europæorum, africani plerumque Boves gibbosi. Taurus cornubus brevissimis magnitudine vituli semestris, in dorso ad armos gibbosus: The little Indian Buffalo *Edward de avibus* 200. In Æthiopia tanta copia Boum, ut viginti uno soleant permutari equo. Ægyptus majores quam Græcia nutrit. In Africa passim e Boum cornubus vasa fieri dicuntur, quæ quinque sexve metretas singula capiunt, ex quo conjicere licet ingentis molis corpora (10). In Anglia & Hollandia æstivis diebus 40 ad 44 lactis heminas vaccæ singulæ in mulctralia refundant. Novimus, quanta copia pecoris Hottentottorum. Ampla armenta ex Podolia quotannis ad nos introducuntur, & Laniatoria Gedaniensium exteris facile palmam disputarent.

- (10) In regno Adea, uti testantur quidam Itinerarii, vaccæ sunt magnitudine æquantes Camelum, candidæ, sine cornubus, auribus proceris ac pendulis. In agro *Comandiano* boves ajunt esse maximos, brevibus tamen cornubus & hebetibus; nulla macula candor vitiatur; Cameli gibbus eis & robur par. *Carici* Boves, de quibus *Plinius*, in parte Asiæ, sædi visu, tubere super armos a cervicibus eminente, luxatis cornubus, excellentes in opere narrantur: cæteri nigri coloris, candidive. De *Vacca Barbariæ* vid. (*de la Vache se Barbarie*) *Mem. pour servir à l'hist. nat. des Anim.* 1733. II. Part. p. 24; Capite prælongo, tenore brevi, collo longiore; oculis altius positus, quam in Vacca vulgari. De TAVRELEPHANTIS, qui duplo majores nostratibus dicuntur, vid. *Ludolff. in Comment.* p. 145. ex epistola Patriarchæ *Mendezii* & *Philosorgii* Lib. 3. c. 11. qui ejusmodi Bovem ex Africa ad Romanos Constantinopolim delatum vidit: „Habet & terra illa maximos & vastissimos Elephantos: imo & „Taurelephantos (ut vocantur) quorum genus, quoad cætera omnia BOS MAXIMVS „est, corio vero coloreque elephas, & ferme etiam magnitudine,” quod *Bernierus* confirmat, qui Cornu apud *Habessinicum* ad magnum *Mogolem* Legatum vidit.

BUFFELVS, *Büffel*, quod domari se patitur, ad Tauros domesticos trahitur, quasi similis Boum sylvestris. Buffelos *Aldrov.* vidit Romæ, Florentiæ & in aliis Italiæ urbibus quibusdam, nescius unde fuerint. Cololum jugo submittit Buffelus, sed irritatus audax ferosusque & infestus homini; *Gallis* *Beufle*, *Hispan.* *Bufano*. Bovi simile animal, sed majus altiusque

tiusque corpore valde crasso, cute durissima, membris macilentis; pilos TAVRVS habet nigros paucos ac parvos & in cauda (in tenore caudæ) fere nullos; Frons est aspera, crispa & intricatis pilis; caput gestat ut plurimum pronum ad terram, parvum respectu corporis, cornua habet longa, intorta, nigra. De veterum *BVBALIS* nihil certi, & *Gesnerus* Bubali nomen omnino incertum pronunciat, jam *Plinii* seculo confusum. Alius est Græcorum, qui latinum nomen non habet & semper de Africano sumitur. Hodie multi Boves ingentis molis & longissimorum cornuum vulgo *Bubali* vocari solent. E contra *Bellonius* L. 2. c. 50. cum exiguum africanum Bovem primum conspiceret quadrato & bene habito corpore, & expolito, subito in suspicionem venit, id animal esse, quod veteres Græci *BVBALON* nuncuparunt. Jam erat ætate grandis, corpore minor-Cervo, sed habitiore, & majore quam Caprea, tam quadrato & bene formato corpore, ut oculis gratus esset ejus aspectus, nam ejus pilus flavus adeo splendens & lævis erat, ut expolitus videretur. Bovis, inquit *autor*, mugitum habet, sed non adeo sonorum; breviter, si quis imaginetur, se conspicerem pusillum Bovem quadrato corpore, pilo fulvo & splendente, cornubusque lunatis, surrectis & in se recurvis, *BVBALI* ideam habebit; addidit iconem *Bellonius*, timidumque dixit animal.

B. TAVRVS ferus; trux oculis & toto aspectu; barbatus; circa col- lum & in armis villosus; Boves feros græci *Αργυρος* natura sive ingenio fero & sylvestri vocarunt; agrestes vero & cicurandos *Αγροαυλος*. Vel **VR** I vel **BISON** TIS nomine venit; Hic ab illo differre dicitur collo ad armos usque jubeis horrido, dorso in gibbum assurgente; hodie *Bifontis* nomine non utimur, quod ambo sunt *varietates*.

VRVS, BISON; *Urochs, Uuer-Ochs*, vel ab *Ορειων*, a montibus, in quibus plerumque versatur, vel ab *Ur*, veteri vocabulo german. i. e. Syl- vestris; Sic *Urogallus major* dicitur *Ur-Uuer-Hahn*. Bos cornubus teretibus flexis: *Linn.*

α) **EVROPAEVS.**

In Prussia & Lithuania peculiaris bestia est, vid. *Mafecovii* Dissert. I. II. de Uro. *Hartknoch* Preuß. Historie I. c. 13. §. VIII. darnach haben die Preussen zu ihrer Haushaltung auch einige seltsame und in andern Ländern kaum oder selten befindliche Thiere zu jagen pflegen, unter denen ist inson- derheit der *Uuer-Ochs*. Heutiges Tages werden die *Uuer-Ochsen* in Samland gefunden, unweit dem Flecken *Zaplack*. Conqueritur *Aldrov.* quis revera sit, nisi diligenter advertas, difficillime ab autoribus, qui de

TAVRVS. eo scripsere, difces; plerique enim eum vel cum Bisonte, vel cum Bonafo, vel cum Bubalo aliisque confundunt. *Cromero* Lib. I. Bison idem quod **VRVS**; & *Anton. Vied.* in tab. Moscov. Alba Russia sive Moscovia, qua jungitur Lithuania pars, **VRVS** in Sylva Hercynia ⁽¹¹⁾ producit; & *S. Neugeb.* a Cadano in Moscov. comment. p. 58. Sylvis, saltibus ac nemoribus plena est Moscovia, cujus bonam partem Hercynia sylva occupat, reperiuntur ibi, præsertim ea in parte, quæ ad Prussiam vergit, Uri feroces & ingentes, quos Bisones alii vocant. Sic *Schottus* Ph. cur. L. 8. c. 10 existimat, quos aliqui *barbatos* statuunt, non Uros sed Bisontes ⁽¹²⁾. *Seb. Münster* L. V. de Germ. das Land Preussen zeugt wilde Ochsen, die man Uros und zu teutsch Auerochsen nennet, die sehen den zahmen Ochsen gar nahe gleich, (inter quos tamen vel sola facie magna intercedit diversitas,) allein, daß sie kürzere Hörner haben, und lange Bärte unterm Mause. Ex effigie Bisontis, quam habet Baro in *Herberstein*, quamque Dissertationi suæ subjecit *D. Masceovius*, clarius patet, quod ejus Bison sit **VRVS**; huic ille titulum dedit: Urus sum, Polonis **TVR**, Germanis **Aurochs**: Ignari nomen **BISONTIS** dederant. Anno 1595 d. 28 Febr. Joann. Sigism. Brand. Dux Prussiae quaternis ictibus globorum necavit Urum, quem *Hennebergerus* H. Gr. p. 251 sic descripsit: Derselbe ist in der Höhe, als vom vordern Fuß bis auf den Rücken gewesen vierthhalb Ellen hoch und $5\frac{1}{2}$ einer Ellen lang von der Stirn zwischen den Hörnern bis an den Schwanz, und hat 19 Centner und 5 Pfund Nürnberg. Gewicht gewogen. Robur Uri ingens ac stupendum. Cornua sunt brevia, sed valentia, majusque robur a fortissimis armis & cervice brevi lucrantur **VRI**. Oculi irritatis, ignis ad instar, radiare videntur. Lingua valde aspera, quod Regiomonti ex cavea egomet expertus sum, acerrimam enim deprehendi lambentis bestiae. Barba in aliis longior, in aliis brevior, variatque tota villositas capitis humerorumque. Crispi pili in fronte redolent indolem musci. Corium firmum & crassum. Vaccæ plerumque majores Tauris, nihilominus parvas habent mammas, ut vix in conspectum veniant. De pastu & conservatione Urorum vid. laudatum *Masceovium*.

(11) Palam inde fit, non esse *Sylvam Hercyniam*, quæ olim in Suevia incepit, & per totam Germaniam extensa, successu temporum autem excisa, cujus adhuc pars Bohemiae, *Böhmer Wald*, alia Brunsvicensis, *der Hartz*, adhuc alia Thuringæ, *Doringer Wald*, (*Thüringer*). De illa *Jul. Cesar* Lib. VI. In Sylva Hercynia nascuntur, qui appellantur *Uri*; & *Jul. Solin.* cap. 31. In hoc tractu & in omni septentrionali plaga sunt *Uri*, quos imperitum vulgus vocat *Bubalos*. Et quidam quondam in Sylva Hercynia Germaniæ media fuerint, nunc tamen, mutatione amplius non sunt. Uros in Sylva Hercynia a Varavia quinque milliariibus prope Sochaczoviam & Roszkam *Thuri* vel *Thurones* (Tur Polon. urus) ingenti multitudine aluntur; & pro varietate Urorum prussicorum habentur. *Rzaczynski* I.

(12) *Laurent. Surius Carthusianus* vult diversa esse animalia Urum & Bisontem, quod Bisontes jubati sunt & villosi circa collum & in armis, barba a mento propendente, pilis moscuam redolentibus, capite brevi, oculis grandioribus & torvis, quasi ardentibus, fronte lata; quæ omnia & in *Uro* obtinent; quod autem addit idem: Cornibus plerumque adeo deductis & porrectis, ut in iis tres bene corpulenti homines insidere queant, hoc assertum potius ad BOVES africanos maximos, qui *Taur-elephantes* vocantur quadrat, non ad Bisontes; de illis absoluta Historia hactenus deficit; vid. supra *not.* (10); interea conferatur prodigiosum Cranium, quod cum Regia Societate Angl. *Phil. Trans. No. 426.* p. 427 communicavi; & *Franc. Bernier* Tom. I. p. 182. supra nominatus, ubi de Cornu bovino magno Mogoli oblato: „Un corne de Bœuf plein de Civette; c' étoit aussi un prodigieux Corne; j'en mesurai „l'ouverture elle avoit plus de demi-pied de diametre.„ Solus quidem *Aristoteles* Lib. 2. c. 1. adhuc Bovis meminit sub nomine BONASI; *Ælianus* & *Plinius* descriperunt sua ex illo, & ut vult *Aldrov. Solinus* ex *Plinio*; Dicitur ejus corpus hirtum ut Sui, Urso, Cani; aliis collum hirtius, ut Leoni & reliquis jubatis: mox prona tantum Cervicis parte, a capite ad summos arcos villi, ut Equo, Mulo & reliquis capronatis: mox vero ex Boum genere est, sed corpore, quam Bos, latiore: & quæ plura, mittimus ergo Bisontes & Bonafos, ut retineamus Urum.

β) I N D I C V S.

Bison *Catesbeji* in Append. p. XXVII. tab. ult. americanus. Le Buffle. The Bufalo. Sa tête est large, ses cornes sont courbées, grosses à leur racine, & rentrent en dedans; Il y a sur les Epaules une bosse tres grosse & tres élevée. Sa poitrine est large, & la partie posterieure de son corps étroite. Sa queue est d'un pied de long, & n'a pas tout poil qu'une touffe de longs crins à son extremité. Tout le corps du Buffle est couvert en hiver d'un poil long & rude, qui tombe en Eté, & laisse voir une peau noire & ridée, à l'exception de la tête, qui demeure velue toute l'année. Le poil qui est sur le front du Mâle est d'un pied de long, épais, & frisé & d'un noir sale: comme il lui pend sur les yeux, il l'embarasse dans sa fuite & est souvent cause de sa perte. Mais cet obstacle à sa vie est en quelque maniere réparé par la finesse de son odorat, qui ne contribue pas peu à sa feureté - - . An TAVRVS mexicanus *Jo. Fabri Lyncei?* ex cujus descriptione cauda inprimis differt, quæ huic equina potius, quam bovina dicitur. An *Theveti?* ex recensione *Ambr. Parei* lib. 24? in novi orbis Florida, Butrol Barbarorum, pedalia cornua gerens, gibbamque in dorso camelinae similem, pilo promisso & fulvo, cauda Leonina; nunquam curatur nisi matri ereptus.

§. VI.

II. ARIES, Widder. Ovis, Schaaf. Vervex, der Hammel, Schöps. Agnus, das Lamm. *Pecus lanare* (13). *Arist.* Arietem τον διν, τον κριον dixit, veteres Ἄγην; Ovem προβατον; Vervecem, Ἐθριν, *Var-rino:*

ARIES

ARIES *rino*: Ovis καρ, Βῆκα, παρὰ το Βῆβη. Balare dicitur. Ovis cornubus compressis lunatis. *Lin.* (*)

(*) Schaafmütter so wohl als Böcke in Island, haben nicht nur große und gewundene Hörner, sondern deren auch gemeinlich mehr als vier, ja bis zu 8 (welches auch den Böcken in Gottland gemein) und unter denselben manchmal ein ganz gerade vor dem Kopfe herausstehendes Horn. *Anderson* Island p. 34. dagegen haben Schafen und Kühe daselbst keine Hörner p. 37. *Olaus M. L.* 17. c. 1. Habet tota septentrionalis regio magnorum Arietum ut & Ovium multitudines, in quibus & sceminæ cornua gerunt arcuata.

Diligenti descriptione non eget; animal enim notissimum, etsi interdum varie generetur; & feræ nullo fere negotio mansuescunt Oves; de quibus *Columella*: „cum in municipium Gaditanum ex vicinia Africæ miri „coloris sylvestres ac feri arietes, sicut aliæ bestię munerariis deportaren- „tur, patruus meus quosdam mercatus in agros transtulit, ubi greges vi- „dentur quam plurimi, „. Vix ergo dici debent Oves africanæ FERÆ, etsi non sub tecto in Africa colantur. Animal fertilissimum est Ovis. Tota Arcadia item Armenia πολυπρόβητοι vocantur propter immensam Ovium copiam. Multæ eorum differentię; Nominabimus nonnullas:

Arietem s. *Ovem* πλατυκερον orientalem caudam latam adiposam XL & amplius librarum in postello trahentem, & *aliam* cui cauda quoque obesa sat grandis est; *ambas cornutas*; In *Arabia* duo genera: unum quod caudas habet tres cubitos longas, quæ postellis imponuntur; alterum ad cubitalem latitudinem caudas gerit; *carentque cornubus*, *breitgeschwånster Widder*.

Arietem *Stepscerotem*, cornubus erectis & in ambitu canaliculatis; *cretensem*. *Hochgehörnter Widder*. Ovis cornubus erectis spiralisbus, *Linn.*

Arietem *Guineensem*: auribus pendulis; scroto magno, pene in medio ventre, cornubus parvis ad oculos incurvatis vel tortis; pro lana pilos breves holosericos habentem, juba quasi ex longis pilis ad collum pendula; Sic in pecude pro lana pili, prout in hominibus nigris pro pilis lana. Dedit quoque *Aldrov.* figuram Arietis hirsuti Italici, longissimis pilis, qui caput tantum & pedes habet aterrimi coloris, caudamque longissimam. *Guineescher Widder*. Ovis auribus pendulis, palearibus laxis, occipite prominente; *Linn.* Aries albus Judæorum, *Verjöhn*; *Bock*, conferendus cum Ariete Guineensi *Ruysschii* Theatr. O. Anim. tab. XLVI.

Baticis Ovibus ex pabulo color; sunt ibi & rubræ, si *Martiali* fides danda L. 9. Ep. 62. Ex pecore duplex, inquit *Varro*, utilitas; *Una*: tonsura, quod oves & capras detondent & vellant; *altera*, quæ latius patet, est

est de lacte & caseo, quod Scriptores græci separatim Tyropœjam appellaverunt; sed ARIES.

- - - *superat pars altera curæ*
Lanigeros, agitare greges, hirtasque capellas
Hinc labor - - - - - Virg.

(13) Secundum lanam hoc pecus etiam variat. Scythas vult *Aristot.* molli esse pilo, at Oves Sauromaticas duro. Hæ non sunt, quas vocat *Horatius* pellitas, i. e. non turgentur pellibus, quales sunt montanæ, pascales, hirtæ; *μυλακκα προβατα Polybii*; de quibus *Varro*: peræque faciendum in ovibus pellitis, quæ propter lanæ bonitatem, ut sunt Tarentinæ & Altinates, pellibus integuntur, ne lana inquinetur, quo minus vel infici recte, vel lavari ac parari possit; harum præsepia ac stabula, ut sint pura, majorem adhibeant diligentiam, quam hirtis. *Plinius*, Ovium summa genera duo, tectum & colonicum habet; illud mollius, hoc in pascuo delicatius; colonicæ enim montanæ dicuntur, unde montanum vestimentum *ὄρνκὸν ἰμακτιον*, ex lana squalida & non pectinata. In genere Lanæ diversitas penes regionum varietatem. Lana *Apula* laudatissima. *Angliæ* lanâ præstans, sed præstantior *hispanica* ex ovibus anglicis in Hispaniam deportatis. Recte *Virgilius*:

Si tibi lacinium curæ, primum aspera sylva
Lappæ tribulique ahfint; fuge pabula lata.

Anderfonius de Ovibus Islandicis: daß sie mit gar grober und garstiger Wolle verwahret, rühre vom schlechten Futter her; maßen bekant sey, daß, je gelinder das Klima, und je besser die Weide, desto feiner und zärter auch die Wolle der Schaafse und die Haare der Ziegen. Sic & *Busbequius* de Leg. turc. Epist. I. Gramine pascuntur per eos campos exili & sicco, quod ad lanæ tenuitatem multum conferre certum est. Nam constat, alio translatis non manere eandem, sed una cum pabulo mutari, totasque ita degenerare capras, ut vix agnoscantur. Interim tamen verum quoque manet: Sub clementi cælo, gramine exili & sicco utatur, non pabulis latis i. e. gramine lascivo. Illico suspectum animal *Marcgravii* est Peruvianum, sive Ovi-Camelus, lana præstantissima, PACO dictus, posticos pedes in ungulas bifurcas, priores in quatuor divisos unguis habens.

§. VII.

III. TRAGVS. *Τράγος* (14) Hircus. Ziegen-Bock. Capra, Ziege. TRAGVS.
 Caper, si castratus. Pecus pilosum minus; plerumque barbatus. Et Caprarum gregibus sua laus est, *Plin.* Capra cornubus carinatis arcuatis. *Linn.*

(14) Ω Τραγε, τῶν λευκῶν ἀγῶν ἄνερ

O Hirce, maxime albarum caprarum.

Hircus mutilis cornubus *κόλος Varino*; & *Hesychius* interpretatur *κόλον* oxytonum, magnum hircum sine cornubus; *κόλος Τραγος*, hircus cornubus mutilus & *κόλος Βας*, mutilus Bos. Ἴθ' ὃ κόλε, κῆρ' λεγε Μίλων: Abi tu cornubus mutilate, dic Miloni. Forte *Kohlhase* a *κόλε*, quasi mutilus. Nam omnibus *Plinius* cornua esse negat. Nobis vulgo hümliche Bocke, hümliche Ziegen; cæci, mutili.

DOMESTICI nostrates cornua habent adunca, longa, ad medietatem longitudinaliter complanata & acuta, simplicia; itaque ut Tragi sint cornuum, si habent, simplicium habeatur ratio. Plerorumque mento de-

TRAGVS. dependet *villus*, quem arungum vocant & cryngum, κρύγον. **Pante-**
lous Bart.

*Si prælonga facit sapientem barba, quid obstat
 Barbatus possit quin Caper esse Plato.*

Papillas, quæ ex faucibus Caprarum aliquando propendent, *Festus* mo-
 neolas vocat; *Varro* mancillas; *Plinius* lacinias, *alii* verruculas. *Mamma*
 capris, ut ovibus, binæ, Libycorum ubera capræ ex pectore habere di-
 cuntur, *Ælian.* & *Jo. Fabric.* p. 80. *Pedes* macilenti. Pecori nulli, sic
 nec Capris sunt dentes superiores, his primos geminos volunt *Arist.* &
Plin. Greges caprarum, quæ Tragi præ Ovibus loca ardua & fere inac-
 cessa conscendunt, & in præruptis feri rupibus versantur. In Africa parte
 quadam, ut & alibi tonsiles sunt Capræ, ex quarum villis & vela & vestes
 conficiuntur; sic *Virgil.*

*Nec minus interea barbas, incanaque menta
 Cinphii tondent hirci* - - -

Tragi *mutire* dicuntur; Oves *balare*.

F E R I (15) montani. **Wilde-Felsen-Klippen-Berg-Böcke.**

α. I B E X; nonnullis Capricornus, Αιγύκερος; quanquam nunquam
 pro *animali*, sed pro *sydere* ponatur; **Steinbock.** *Homerus* ἰζαλον αἶγα vo-
 cat. Capra cornibus nodosis in dorsum reclinatis. *Linn.* Mas prolixam ni-
 gricantem barbam gerit. In Valesia & Archiepiscopatu Saltzburgenfi inpr-
 mis frequens. Nullum animal cursu & agilitate tantum pollere & simul
 tam ingentia cornua habere, *Albertus* scribit, quam Caper montanus,
 quem latini I B I C E M vocant, cujus cornua a capite usque ad Clunes pro-
 tenduntur; *Gallis* Bouc etain; & *Plin.* Ex caprarum sylvestrium genere
 sunt etiam I B I C E S in Alpibus, pernicitatis mirandæ, quanquam onerato
 capite vastis cornubus, gladiatorumque vaginis; in hæc se librant ut tor-
 mento aliquo rotato in petras, potissimum e monte aliquo in alium transi-
 lire quærentes atque recessu pernicious, quo libuerit, extulant.

Calore fulvus, magno etiam hirco major; corpulentus; cruribus
 gracilibus; capite pro ratione corporis & cornuum parvo; pulchros &
 splendidos habens oculos. Magni ponderis cornua reclinantur ad dorsum
 aspera & nodosa, eoque magis, quo grandior ætas processerit; *Scaliger*
 vult, vetuli cornu pependisse pondo duo de viginti; in quibusdam nume-
 ratos esse nodos quatuor & viginti, totidem annorum conjectura. Sa-
 liendo Rupicapram longe superat, hoc tantum valet, ut nisi qui viderit,

vix

vix credat. Nulla montium rupes tam edita, aut præceps est, quam non TRAGVS. saltibus aliquot superet; ulteriorem historiam *Gesnerus* tradit. Captus et cum domesticis cicuratus ferum ingenium non profusus exiit. *Fœmina* mare minor, minusque fusca; major Capra villatica, Ruplicapræ non adeo dissimilis; cornua ei parva.

- (15) Ager Creticus sylvestrium Caprarum copiosus est, *Bellon.* Αἰζ ἄγριος, Capra fera, *Solino* pro specie sumitur, quæ domesticæ sit similis; Italicas enim Capras ex peculiari sylvestrium specie ortas esse ratio suadet *Aldrovando*, quam opinionem *Varro* adstruit, ita enim hic: „Capræ, quas alimus, a Capris feris sunt ortæ, a quibus propter „Italiam Capraria insula est nominata.„ Vid. *Kolbe* p. 141: In Africa multos dari TRAGOS: Stein: Bunte: Blaue: Gems: Zaucher: und Klipspringer: Böcke, nebst noch andern mehr.

β. TRAGVS DORCAS, RUPICAPRA, CAPREA. *Gemse.* Αἰζ-ἄγριος voce generica *Oppiani*. Chamois ou Ysard *Bellonii* (15). *Mem. de l'acad.* cit. I. P. p. 201. Capra cornubus erectis uncinatis *Linn.* Optime *Albertus*: Capræ genus sylvestre non magnum; curva admodum unci habet cornua, quibus se retinet, cum per devexa montium cadit. Minimus est *Caper montanus*; gregatim pascitur; rubros habens oculos, acutissimum visum; cornua nigricant parva, novem aut decem digitos longa, multis nodosis circulis exasperata, minoribus paulatim, in unco nullis, is lævis et acutus est ad hami instar; teretia, solida, initio tantum pollicis circiter mensura cava; labro superiori sulcato. Post cornua duo adesse foramina patentia affirmatur *Ephem. Germ. Ann. II. Append.* in respirandi usum. *Mares a fœminis* nihil differunt, non cornubus, non colore, non reliquo corpore. Color est fuscus et rufus; rarissime totæ albæ. Non summas montium rupes, uti *IBEX*, colunt, nec tam alte et longe siliunt. Descendunt aliquando ad inferiora Alpium juga, arenam circa petras arenosas lingers, quasi salarias, circa quas venatores Capras feriunt. Conferantur pluribus *Gesnerus*, *Bellonius* et *Oppianus*.

- (16) DAMA veterum quæ sit, parum constat. An in rerum natura sit, merito dubitat *Rajus*; *Plinius* ejus mentionem facit inter Capras sylvestres transmarinas. *Gesnerus* a *Io. Cajo* iconem pro Dama *Plinii* depingit, quod in adversum adunca habeat cornua; Capræ magnitudine et colore Doreadis; *Ovidius* fulvo tergore Damas describit; et *Martialis Lib. 1.*

Frontibus adversis molles concurrere Damas
Vidimus.

et *Lib. 4.*

Aspicis imbelles tentent quam fortia Danae
Prælia, tam timidis quanta sit ira feris?
In mortem parvis concurrere frontibus audent.

Quidni ergo DAMA veterum sit RUPICAPRA, sive Caprea. De *Ægagropilis* consulatur *Velschius*.

TRAGVS. γ. TRAGVS STREPSICEROS, Gazella; the Antilope. Propter flexuram indirecti cornu ita vocatur. Vid. *Cajus* p. 56. **Gewunden Horn.** Capra, Gazella Africana cornubus nigris Oyrumque veterum figurantibus, rugarumque ambitu contortis. Algazel, *Arab.* i. e. Dorcas Libycus; vel Caprea, Libyca. Caper cornubus teretibus dimidiato annulatis, arcuatis *Linn.* Altera cornubus brevioribus, ab imo et summo fere annulatis et circa medium inflexis; *Willughbeji* et *Raji*. Huc Gazella Indica rectis, longissimis, nigris cornubus prope caput tantum annulatis. Africa ADDACEM appellat. *Cajus* cranium cum cornubus dedit. *Gesnerus*, a quo desumpsit *Aldrovandus*, addit tantum: Cornua intus esse cava, sed longa pedes Romanos duos, palmos tres, si recto ductu metiaris, si flexo pro naturæ cornuum pedes tres integros. In ambitu describuntur palmis Romanis duobus. In summo levore nigrescunt, et tandem in acutum exeunt. Et hanc *Plinius* inter sylvestres capras transmarinas (i. e. *Africanas*) recenset, cujus cornua erecta rugarumque ambitu contorta, et in leve fastigium exacuata. Vid. figuram apud *Blasium* Anat. Anim. p. 368. et *Mem. de l'acad.* cit. I. P. p. 93. ibidemque descriptionem anatomicam septem Gazellarum. Les mâles ont les cornes plus grosses, plus courtes, et plus courbées vers le dos. *Belon.* Gazellam pro Oryge veterum venditat.

§. VIII.

δ. TRAGVS moschiferus⁽¹⁷⁾. Moschus. **Musch; Bock; Ziege.** Caprea moschifera ex museo *Iacobi Breyntii* E. N. C. A. VI et VII Observ. CXXIX. *Severi* de Capræ moschiferæ exuviis; et *Schrœckius* A. VIII. p. 83; post figuram *Severi* prævalet inter omnes reliquas *Neuboffii* c. 16. p. 373. De illis *Scaliger* ad Cardanum: quod fides nostra ex aliorum sæpe numero pendeat mendaciis. *Rajo* neque e cervino neque e caprino genere esse videtur, quod cornua non habet, et an ruminet, incertum p. 147. Moschus cornua nulla, dentes canini superiores exserti, *Linn.* Dixerim: Moschorum alios esse cornutos, alios excornes, **Hunlich**; illosque ex Gazellarum genere esse; Bisulcus; in inferiori mandibula pariter dentes binos caninos breviores, non exsertos habet. Secundum *Avicennam*, duos dentes albos habet intro reflexos, tanquam duo cornua; et juxta *Paulum Venetum* dentes quatuor, binos supra, totidem infra, longitudine trium digitorum. Maxilla superior, in qua longiores dentes 2 transversis pollicibus in uno animali, in altero paulo minus excedit inferiorem; auricularum longitudo 4 pollicibus: caput lupinam faciem exprimit; collum protrahitius dimidiam dorfi longitudinem adæquat; quamvis pilorum extremitatem

tem colore varie luteo, castanino et albo natura tinxerit, omnes tamen circa radicem et in medio dilutioris sunt coloris, magis minusve albicantes. In regione dentium incisiorum maxillæ inferioris, omnimode albi, prout et omnes fere, quos auriculæ interne alunt, candidi apparent. Interne pili medullam quidem habent raram et spongiosam, tamen et cavitates; qui circa clunes et detriti quasi cavitatem manifeste ostendunt, et si in eos insuffletur, permeabiles apparent. In folliculi (vid. fig. *Segeri*) pilis abdomini propinquieribus, crispatura obtinet. Receptaculi membrana in duritie variat. In regno Pegu Gazellæ animal album (*Moose & Thier*), cuius ex mandibula inferiore æque dentes utrinque singuli erumpunt; conf. *Scaliger* de Moscho. Secundum Atlantem Sinensem exili cervulo haud absumile animal, cornuum omnino expers; extuberantia quadam ad umbilicum parvum marsupium referente, subtili pellicula et subtilissimis stilis vestita. In Ægypto et pluribus Africæ locis non videntur exsertos habere dentes. Conf. Bufelaphus *Caji* seu Moscephalus, i. e. bucua cervina, cornubus nigris in summo lævibus, cætera rugosis; vid. *Hernandez* p. 554. ibique plures autores, itemque Capram Syriacam *Gesneri* et *Rauwolffii*, majorem Capra, cornubus nigris, parvis, semel intortis, auribus longis pendulis, sub gutture lobulis binis, ut in Porcis.

- (17) Μοσχίφεις, unde αποστημα μοσχίφειν, i. e. *malum bonum*, quando ex sædo principio res utilis surgit. „El musquelibet es una bestia del Oriente, que tiene la magnitud „de Capreola en la ingre del qual crece un apostema de los cogidos humores, et qual „quando fuere maduro le hiere, y friega en el arbol: y assideslata y corre la faguça, „y alli se condensa y endurece: y la Substancia del humor se Uama Almizole; *velez* „p. 50. „ *Exuvias* Moschi supra descripti exhibui 1750 Societati Gedanensium.

ε. TRAGVS, Capra sylvestris Africana, *Grimmii*. Capra capite fasciculo tophoso, cavitate infra oculos *Linn*. Colore obscure cinereo, in medio capite fasciculum pilosum erectum gerens; *Eph. N. C. G.* Dec. II. An. IV. Obs. 57. In utroque latere nasum inter et oculos duas cavitates exhibet, quæ pinguem et oleosum flavum liquorem continent; inter Castoreum et Moschum medium pölet.

ζ. TRAGVS BEZAARTICVS. *Bezaar; Bock*. Pasan. Pazar. *Persis* (18). Ibici congener. Secundum *Monardum*: Cervi magnitudine et quodammodo forma; binis duntaxat cornubus, latis et in extremo mucronatis, atque in dorsum valde recurvis. Animalia adeo ferocia, ut interdum Indos ipsos occidant; agilia præterea et ad saltum prona; vivunt in antris; gregatim eunt; vocemque habent gemibundam; forma corporis Capram referentia, pedibus hircinis; Ejusmodi ex turri se præcipitans in

TRAGVS. cornua cecidit sine ulla corporis læsione aut noxa, perinde subsaltans atque refiliens; vincebatur catena ferrea, omnes alios funes erodendo perfringens. *Monardes* Cervo-Capros vocat; verum non est *Τραγελαφος*, de quo mox. *Garzias ab Horto* Hirco genus testatur, et quidem mediocris altitudinis, *Goæ*. Arietis prægrandis magnitudinem, qui Hirco familia ferat, describit *Acosta*, hacque descriptione propius accedit ad *Tragelaphum*. In Arabia *Alvarus Mendez* propriis manibus lapidem *Bezaar* ex animali protulit (19).

(18) Lapidis Bezaar historiam vid. apud *Hernandez* p. 325. *Monardes* singulari libello vires Bezaar Orientalis profecutus est; sed conferantur *Philos. Transf. Angl.* passim, et *Peyerus* Meric. I. c. 5. item Capri-Cerva *Kämpferi* p. 391.

(19) *Bontius* animal sic describit: Capræ istæ non valde dissimiles sunt Capris Europæis, nisi quod habeant erecta et longiora cornua, ac quædam ex eis versicolore sunt pelle, ut tygrides pulchro aspectu; produxi et exhibui in Societate Gedanensi *Tragi Bezaartici* exuvias tygrinas ex albo et fusco varias. *Maregravius* de Chili regione, Capreas vocat, tam figura corporis quam velocitate, colore diversas, qui rosus, instar rubini; nunquam cicurantur. In Italiam attulit autor lapidem Bezoar, qui pendit uncias duas supra triginta, ex provincia *Cujo*, ubi majores, quam in provincia *Chile*. *Petròpoli* cernitur Caprea gutturosa campestris hydrophobos, cornubus non ramosis, circellatim undulatis; sinu gemino leniter inflexis, bifurca, ruminans; folliculo umbilicato prædita, pelle pilisque Capreoli. Ohna et stera Mungalis in Dauria. An Capra moschifera *Breynei* et *Severi*? Vide cornu, quod *Io. Dan. May* Capri Bezoardici esse sustinet in E. N. C. anno VIII. p. 1. et addenda *ibid.* p. 188; dubium manet cornu, dubium animal ipsum; concludunt *Collectores Ephemer.* „aut „exhibitum Capræ erit *Bezoardica*, aut *Gazellæ* potius; et quidni etiam *Gazellæ* „bezoardicis laborarent lapidibus, non habito respectu ad hyperbolicas lapidum virtutes.„ Ipse *Majov* dicit: „Lapides hi miseris hircis ac capris tam molesti sunt, „quam hominibus lapides vesicæ ac renum. Quicquid sit, exuvias mihi dono dastas habui, cornua vero aut animal ipsum non vidi.„

η. TRAGELAPHVS (20). Muffon; Fœmina. Batingen. Hirco-Capra.

(20) Ab *ελεφος και Τραγος*, Cervo et Hirco. Hirco-Cervus ex rupibus montanisque locis Mauritanicæ *Io. Caji* rar. anim. hist. p. 59. Vid. *Miss. IV. de Pisc.* §. V. not. d) et *Bellon.* S. O. I. c. 53. Figura quam dedit, parum valet.

Cornua in anfractum convoluta, ut Arieti. Mas retrofusum a latere consideratus similis est Cervo Nano; Cauda et flosculus sunt Cervi, prout et color, pili pedesque Cervorum sunt, collum adipale villosum, ut Cervus. Cornua sunt vervecis, valida, albicantia, nonnihil compressa, annulata et ad latera reflexa. Sat ferus, torquatus et catenatus. Fœminæ pariter non nisi antrorsum inspectæ Capras imberbes referunt; illæ satis mansuetæ, licet pavibundæ ad insolitum strepitum, adeo ut, prout Ibices solent, in parietes involitent. Nec Cervus, nec Hircus, sed animal sui generis ex utrisque *Anomalon*; prout Cervuli Guineenses plerique acornes, quidam

quidam cornubus hircinis brevibus simplicibusque, in speciebus ad utrum- TRAGVVS.
que genus numerandi, potius tamen ad Tragos, quam ad Cervos, nam Cervi habent cornua composita. Tragelaphus itaque propter caput, principalem animalium partem, et propter cornua ad familiam hircinam revocandus, non ad genus Cervinum. *Cajus* p. 60 scribit: in utroque sexu ungulas quotannis decidere, ut in Cervis cornua: volente natura in ungulis Cervum monstrare, cum in cornubus, quæ caprina sunt, non possit. Quod tamen Dresdæ, ubi hæc animalia vidi, nunquam observatum. *Wurffbainius* videtur in dubium vocasse, quod existant Tragelaphi, quando in *Salamandr.* p. 9: Quærere, *quid sit*, cum ignoretur, *quod sit*, profecto est, nihil quærere. Hinc Tragelaphum aut Chimæram si quis nominet, non ob id constabit tamen, utrum in rerum natura sint, an vero non sint. De Capris flavescens coloris (*gelben Ziegen*) vid. *Samml. aller Reiseb.* B. VII. p. 598.

θ. TRAGVLI GVINEENSES. Animalcula pusilla. Guineische Böcklein, Hirsch-Rehlein ⁽²¹⁾, vel Acornes, vel cornicula habent simplicia ⁽²²⁾; suntque imberbes.

(21) Testantibus *Aristot.* *Herodot.* et *Plinio* Africa Cervos non habet. Alii affirmant: sed finxisse dicitur *Virgilium*, Cervos in Africa venari Afcanium. *Kolbe* *Virgilium* secutus est (p. 151) sed addit: daß sie aber solche Geweihe haben sollten, wie die Europäer, habe noch nicht erfahren können, obgleich derselben etliche tausend Stück gesehen, und viele verzehren helfen. Sed quid hoc? Re ipsa *Gazellas* descripsit, vid. *Eund.* p. ead. circa fin. quomodo cornua sint comparata. *Idem*: Man findet in Guinea, Congo, Wida, und andern nahe bey dem Vorgebirge gelegenen Orten eine Art kleinen Böckleins, das niemalen größer wird, als ein ordentlicher Hase; sed veritate non nititur, quod cornua habeant cervina.

(22) *Seba* binorum nigricantium et acuminatorum corniculorum in una specie mentionem facit; alterum *Capreoli* est.

TRAGVLVS *Temamacama*, *Seba* I. p. 69. tab. 42. Horum ingens numerus in nova Hispania, instar *Hinnulorum*; valde parvi. Cornua tornata recurva in acumen convergunt, quæ singulis annis nova spiram auctam animalis produnt; cornuum color coracinus; cauda pilis longis obsita; oculi auresque magni et agiles, dentes prægrandes et lati; corpus brevioribus pilis et dilute spadiceis universum vestitur. De dentibus in superiori mandibula nullam mentionem facit autor; quantum cernere licet, in incornibus hisce *Tragulis* dentes superiores pingi curavit.

TRAGVLVS *Mazame*, seu *Cervus cornutus*, ex nova Hispania. *Id. ib.* Tornata quasi cornicula in acutumque recurvumque apicem vergentia retrorsum reclinata.

FRAGVVS. TRAGVLVS; Cervula parvula Africana ex Guinea, acornis. *Seba* p. 70. t. 43. Licet pusilla, tamen sua in specie maxima. Summas inter delicias ciborum. Capra pedibus digito humano angustioribus *Linn.*

TRAGVLVS five Hinnulus aut Cervus juvenus, pergracilis, Africanus; cujus pedes auro circumcluduntur; *ibid.*

TRAGVLVS Surinamenfis, subrubra Cervula albis maculis notata p. 71. t. 44.

TRAGVLVS Guineensis pilo rubro longiore, p. 73. t. 45.

.. TRAGVS, bifulcorum MIXTVS. GIRAFFA. Camelo-Pardalis; a tenui cauda Jiratakacin, *Habessin.* Camel-Pardel.

Ex omnibus quasi mixtum videtur ungulatis hoc animal, prout antiquus Poëta *Herticus* Lib. 4:

*Æthiopes animal mittunt, cui nomina mixta,
Ut corpus, maculæ Pardum, anteriora Camelum
Ostentant, pede Bos, juba Equus, extima mandit
Ramorum, summa quos carpit ab arbore lingua
Vibrata, facilis natura, et mitis; ut illum
Haud veritus tractare puer, feritatis imago est,
Non etiam mores, in posteriora reclinans
Claudicat alterno incessu: spectacula Circo
Læta dedit*

Fuit enim in spectaculis Romæ, prout notavit *Plinius*. Plura nomina ipsi a veteribus et recentioribus imposita: ovīs fera vel Ovifera, item Nabīs; sic *Solinus*: quæ locorum Æthiopes tenent, feris plena sunt, e quibus quam Nabin vocant, nos Camelo-Pardalum vocamus. Nabuna loco vocabuli Nabin; A nabula et plura. *Italis*: Giraffa, Girafa; recentioribus: Camelo-Pardus, eo quod sit ut Pardus maculis albis super aspersus, collo Equo similis, pedibus bifulcis, bovinis, capite tamen Camelo similis. Optima descriptio *Gillii* est, qui tres bestias in urbe *Cayra* vidit: „Duo „cornicula ex fronte eminebant, circiter sex digitos, in fronte media tuberculum - - altum circiter duos digitos, collum longum septem pedes „cum caput extollit, sexdecim pedes a terra affert, illius longitudo a cauda „ad capitis verticem est duo de viginti pedum, tibiæ tam altæ posteriores „quam priores, at femora anteriora longe altiora posterioribus, nimirum „dorsum a cauda ad summum capitis verticem velut tectum carinatum at „tollit

„tollitur; totum corpus grandibus maculis distinguitur, coloris cervini TRAGVS.
 „obquadratis - - neque tamen ut Pardulis rotundis, sed aut obquadratis
 „aut rotundis; Pes bifidus, ut bubulus; labrum superum longe eminent
 „infra inferum; cauda tenuis et exigua, in acumine pilosa, ruminat ut Bos,
 „edit foenum, et cætera, quæ Boves edere solent; jubam habet ut Equus
 „a dorso ad capitis verticem; in gradiendo claudicare videtur, nunc dex-
 „tris nunc sinistris etc.„ Addit *Barb. Venetus*: Linguam habet longam
 duobus pedibus, subobscuri, quasi violacei coloris, teretem sicuti an-
 guillis, qua ramos, herbas frondesque carpat, mira celeritate in os tra-
 hens, ut vix ab attento spectatore videatur. Hæc sufficiant de hac bestia
 in genere *bifulcorum anomalo*.

§. IX.

IV. CERVVS. ελαφος. der Hirsch. Cerva, das Thier. Hinde. CERVVS.
 Cornua, τα κερκτα, ramosa gerit; Rami vel teretes vel palmati sunt;
Virgilius arborea vocat; aliquando unum et viginti ramos pluresque fun-
 dunt. Fœminæ acornes, præter solam rangiferam fœminam. Annuatim
 decidua sunt. Castratio, dejectis cornubus, nova pullulantia demit Cer-
 vis; recuperata dejectis prohibet; Cerva quaterna ubera habere, *Aristot.*
 Pilus levis, mollis, intus quasi cavatus, ideoque et commode natare pu-
 tantur; color spadiceus communiter, rarissime albus; subflavus pluribus
 in fœminis, præcipue in Hinnulis, albis punctis distinctus. Reliqua apud
 autores, inprimis rei venaticæ.

α. CERVVS nobilis; ramis teretibus; omnibus notus. Cervus cornu-
 bus ramosis teretibus incurvatis *Linn.* Canadensis cornua ampliora ma-
 joremque numerum ramorum præ Europæo habere dicitur. Cujus ico-
 nismum vide *Mem. de l'acad.* cit. II. P. 65: Cerf de Canada; qui tamen non
 nisi sex ramos utrinque habet. Conf. *Transf. Angl.* No. 444. p. 388.
 Der edle Hirsch. De Cerva cornuta vid. *Ionstonum* Lib. 2. c. 2. art. 7. E.
 N. C. Dec. I. A. IX. Obs. 88. Dec. II. A. II. Obs. 98.

β. CERVVS RANGIFER. Reuthier. Cervus cornubus ramosis tere-
 tibus, summatibus palmatis. *Linn.* In Septentrione versus polum arcti-
 cum; Lapponiæ inquilinus. Rangifer, quasi ramifer. *Olaus Magnus* L.
 17. c. 8. tricorne scribit: Cornua duo eo loco quo Cervus habet, sed ra-
 mosiora et extensiora ad ramos quindecim alta; aliud vero in medio capi-
 tis, ramusculis circumstantibus cæteris brevioribus; tricorne de genere
 Cervorum, sed longe procerior, longior et velocior; vide pluribus auto-
 rem aliosque *Lapponiæ* Scriptores. Sane duo ramusculi teretes ad radicem

CERVVS. cornuum recta protensi, cornu tertium dici nequeunt; juniores unicum duntaxat habent, prout observavi d. 23 Nov. 1750 in ædibus meis in mare vivo (vid. tab. I.) cujus altitudo a parte antica ad humeros usque fuit 3^l. 2^{ll} Gedan. a parte postica 3^l. 4^{ll}. Collum inferne, pectus et capitis latera, nec non cauda et anus albicantia; ore fusco; truncus cervini coloris; in collo villosus. Ungulæ quasi orbiculatæ; cornua hirsuta; figura colli et capitis ab animali pabulum sumente desumpta. Lingua in fumo cocta commendatur; *gerroctnete Kennthier; Zungen*; optimi saporis.

Huc pertinet *Cervus Grœnlandicus*. Te Greenland Bugk *Edwardi* I. 51. De quo *Dn. Anderson* p. 171: Eine kleine Hirschhart; heißet bey den Nordländern *KeensDyr*; ist aber den Keenen oder Kennthieren der Lappländer gar nicht, sondern vielmehr unsern Hirschen ähnlich, vornehmlich was ihre Klauen anbetrifft. Sie ist dieselbe Sorte, die auf Spitzbergen gesehen wird, auch von Farbe grau, obwohl einige dann und wann, die gelblich fallen, vorkommen. Das Geweihe ist allemal mit einer dicken rauhen Haut überzogen, und hat auf jeder Seite 3 oder 4 Enden, die plattlich, und der Kennthiere ihren näher, als der Hirsche, kommen. Sie sind gröblicher vom Laibe, als unsere Hirsche, und weil sie gräuliche Kälte ausstehen müssen, von etwas zottigten Haaren. Unsere Grönlandsfahrer merken an, daß die Hirsche auf Spitzbergen im August-Monate am feihesten sind, wie denn einer 60 Pfund Salz zwischen Fell und Fleisch gehabt. De altitudine ejus *Edwardus*: from the Ground to the tap of the Shoulders it is about three Feet high English meaſur - - what is most remarkable in this Kind is the Nose, which is wholly cover'd with Hair - - Male and Female have Horns - - its Hoofs-are broad ad the Bottom; vid. *figuram*, quam *Edwardo* debemus.

γ. **CERVVS minimus, CAPREOLVS.** Cervulus. Caprea. Rehe. Cornubus brevibus ramosis, annuatim deciduis. Cuilibet constat. Capreoli Americani cornua habent binis duntaxat ramis acuminatis; *Seba* I. p. 73. t. 44. No. 6; forte juvenis fuit, a quo cornu produxit autor. Cervus cornubus ramosis, teretibus, erectis *Lin.* Huc Cuguacu-Ete et Cuguacu-Apara *Marcgravii* Capreæ Brasilianæ. Capreolus marinus *Ionstoni*. Capream cornutam vid. *E. N. C.* Dec. II. A. VI. p. 367. cum figura.

δ. **CERVVS Palmatus, ALCE;** vera et legitima. Magnum animal *vulgo*. Hippelaphus; cum Tarando videtur idem. *Clent.* Rami cornuum palmati et lati, per totum concreta et solida, ut tornatilia sint; et contra Cervi cornua qua maximam partem porosa. Ungulis magna vis tribui solet. Pellis densa et solida adeo, ut vehementes etiam ictus punctim cæsimque factos avertat. In regionibus septentrionalibus notissimus. Cervus cornubus acaulibus palmatis. *Lin.* Huc referendus Cervus *Ioffelyni* palmatus 12 pedes altus; the Moose Deer; the grey Moose, Indis Wampose; vid. *John Clayton* Trans. Angl. No. 210. p. 122. an *Elke* (Alce). Rursus *Paul Dudley* Trans. Angl. No. 368: that this grey Moose ist most liké

liké the ordinary Deer. Vide insuper Differtat. *Samuelis Dale* Trans. Angl. No. 444. p. 384 seqq. de Alce nigricante of the black Moose; ibidemque figuram Cornu, Damæ-Cervi cornubus æmulum. CERVVS.

ε. CERVVS Palmarus, DAMA. Dama-Cervus. *Dam-Tan-Hirsch*. Multo minor Cervo nobili, longe major Capreolo. Dama est recentiorum; de Dama veterum supra. Virginianæ majores validioresque. Et unicolores, spadicei, et albi, et variegati. Cervus cornubus ramosis compressis summitatibus palmatis. *Lin.*

§. X.

FAM. II. DICHELON. Acorne,

in universo genere suo.

PORCVS, *πορκος*, antiquum nomen græcum⁽²³⁾; quasi Spurcus; PORCVS. *Schwein.* svs, *Sau*, Scropha. *fäugende Sau.* APER, Porcus sylvestris. *Wild-Schwein.* Eber. VERRIS; non castratus. Porcorum differentiarum multarum. Non dicam de Porco et Apro vulgari; nec de cornutis, qui valde suspecti. Observavit *Linneus* Sues monungulos, s. unguis solidis, nec bifidis; talia phaenomena quidem notanda; vidi aliquando Cervum, ambobus pedibus posterioribus in solidas exeuntibus unguas.

(23) Nunc *χοιρος*. Sus pure græcum ab *us*. Aper *Συκκρος* a feritate *συσ αγγιος*, ferus vel agrestis; pecus maxime brutum inter animantia. In Macedonia et Ranzæ mutæ et Apri muti traduntur.

PORCVS MOSCHIFERVS; umbilicum in dorso habens. *P. Martyr*; *Oviedo*; *Acosta*, *Purchas*, *Marogr.* *Faber* &c. Aper Mexicanus. TAJACV; MEXICO MUSK-HOG. Sus dorso cystifero, cauda nulla *Lin.* PECARIS du *Marchais* III. p. 313. Ce qu'ils ont de particulier, c'est un trou, qu'ils ont sur le dos, dans lequel on peut mettre le bout du petit doigt, en maniere d'Evant, par lequel animal reçoit l'air, qui rafraichit ses poulmons, et lui donne le moyen de courir tres long tems et tres fort. Ejus anatonem, autore *Edw. Tyfone* vid. in *Transact. Phil. Angl.* No. 133. p. 379; Glandulam dicitur habere odoriferam; conf. pluribus *Rajus* Syn. Quad. p. 97. et p. 108. *Valkenburgius* judicavit esse mammam; sed nil minus. Vid. *Cat. quadr. Petr.* in genere porcino p. 337. n. 22.

PORCVS BABIROVSSA, Babi-Roesa, quod Apro-Cervum notat. Aper Indicus, insulæ Bouro Ind. orient. Magnitudine dicitur Cervi, forma, rostro & cauda Apri, pede Hirci; Fig. vid. apud *Sebam* I. p. 8. t. 50. & *Barthol.* H. A. Cent. 2. hist. 96. Quatuor dentibus exertis longioribus & in-

PORCVS. curvis; duobus e maxilla inferiori, totidem ex superiori carnem rostri perforantibus; qui suos habent alveolos. Sus dentibus duobus fronti innatis. *Linn.*

PORCVS GVINEENSIS, auribus longis & acutis plane & prolongatis acuminibus; pilis brevibus, rufis, non setis, quibus caret in dorso; quos tamen versus caudam & collum habet. *Marcgravii.* Sus dorso pone fetoso, cauda nuda. *Linn.*

§. XI.

FAM. III. TRICHELON.

RHINOCEROS. **RHINOCEROS.** A *ῥίς* et *κερας*. Naricornis *Catelani.* Abada, Noemba *Javens*: Elkerkedom *Persis.* Tuabba, Nabba, *cap. b. spei.* Nozorožec, Zebati *Polon.* Rhinocerote *Ital.* Le Porte corne *Gall.* Gomela *Indis.* *Rasehorn.*

Recte *Aldrovandus*: quod nullum animal, cujus natura magis sit in lubrico incertoque. Addit autor: licet secundum nonnullos duo animal habeat cornua, etymon tamen ipsi a priori, quod in naso fortius & utilius præ altero paulo supra fronte; & **WORMIVS** *Mus.* p. 336. varie a multis describitur, qui eum non viderunt, quo circa & errores haud paucos in ejus historia cernere licet apud autores.

Dalechampius (ad *Plin.* Lib. XI. c. 27) septem unicornua quadrupedia observasse vult, ad quorum censum Rhinoceros communiter referri solet. *Plin.* ibid. Aliis singula (*cornua*) & hæc medio capite aut naribus; & Lib. VIII. c. 20. Rhinoceros unius in nare cornu, qualis sæpe visus.

De famoso Unicornu terrestri, Licorn, Einhorn, supra §. IV. C In præsentiarum RHINOCEROTIS historiam premimus, cujus præcipuas corporis partes externas lustrare, tandem perpendere animum tenemus, utrum Rhinoceros unicum in proboscide, an vero duplici gaudeat cornu?

Jac. Bont. L. V. c. I. nos certiores reddidit, se non solum in India orientali, sed quoque in universa Asia & cavæ inclusum & in sylvis vagans vel millies vidisse animal. Sequamur ejus descriptionem, quam cum aliorum scriptis, simul ejus figuram cum *Chardinii* *Itin.* II. p. 60 & *Parsonii* *Transf. Angl.* No. 470 conferre liceat.

Dicitur cute cineritia & nigra, instar elephantinæ; ab aliis coloris murini; secundum *Plinium* flavescens & buxini. *Chardinus*: Sa peau est d'un gris, tirant sur le noir, comme celle des Elephants, mais plus rude & plus epaisse; similiter *Strabo* sustinet elephantinum colorem, non buxinum esse.

Dn.

Dn. C. A. van Bergen orat. de Rhinoc. fufci coloris animal ait; In Museo Moscardo: E di color fimile al Boffo. Sic præter *Plinium* & *Moscardum* omnes autores cum *Bontio* sentiunt.

Pellis tota calvet, hinc inde, monente *Bontio*, pauciffimis pilis fipata; fecundum *van Bergen* et *Kolbium* animal omnino caret pilis. Melius *Parfon*: quod non nifi in auribus & in extremo caudæ pilofum. Sic pellis nec squamata, nec loricata, nec fulcata, modo quo *Albertus Düver* (24), quem omnes pictores funt fecuti, primum beftiam repræfentavit; fimilis figura apud *Kolbium* ex inadvertentia Editoris apparet, quod talis transformatio textui & descriptioni autoris minime refpondet; interim cutis variis in locis plicaturis admodum rugofa, reticulata & valde craffa, quæ ictui Machææ Japonicæ facile refiftit. Tali modo rugæ et plicaturæ peltas mentiuntur atque umbones; omnes *Parfonius* ubique et accurate indigitavit; conferatur hoc loco effigies, quam *Dn. Albinus* (in tab. anat. VIII.) fieri curavit; infuper pellis eft granulata ad inftar cutis pifcium ex Canum marinorum genere, qua thecæ cultrariæ superinduci folent; de illa fic *Chardinus*: Cette peau eft couverte par tout hormis au cou et à la tête, de petits noeuds ou durillons.

(24) *Düveri* iconem et *Laurent. Catelanus* transfumfit; nec non *Giov. Jac. Rossi* nuova Racolta de li animali piu curiofi, in Roma 1650.

Pro ratione vaffi capitis animal oculos habet parvulos; nec limis oculis ad dextram vel ad finiftram, fed non nifi corpora e diametro fibi oppofita videt beftia.

Roftrum *Bontio*, *Plinio* et *Straboni* probofcidi Apri fimile apparet; de quo *Bontius*: roftro eft fuillo, non tamen obtufo, ut Suum, fed acutiore, et *Strabo*: forma Apro proxima, præfertim quoad rictum; *Dappero*, qua exter-nam fpeciem animal partim Apro, partim Tauro fimile videtur. *Bironius* curios: de la nat. & de l'art p. 138. plura vidit, inquires: Le Rhinoceros refsemble à un fanglier plus qu' à tout autre animal; et fecundum *van Bergen* non nifi aures habet fuillas, quas pro lubitu erigit deprimitque. In Sumetra maximos ftabulare dicitur Rhinocerotes, prout Couamæ maximos Elephantes *Jo. Mocquet* IV. p. 199. Illos *Pausanias* Æthiopicos Boves vocat, conf. *Franz Velez* hift. de les anim. p. 49. *Bontius* corporis altitudine Elephantum æquare vult, pedibus tamen brevioribus; a *Strabone* cum Bubalo comparatur.

Mandibula inferior Tauri eft, fuperior Equi; hac, prout Equi, fœnum ex retinaculis depromere gramenque a folo in os colligere didicit, quippe fuperius labrum ultra 6 pollices exacuare potest, quo quæcunque prehen-

RHINOCEROS. ſa velut ſinuofa digito pertinaciter tenet. *Parſonius* obſervavit linguam laxam, contra aliorum auctorum opinionem, ſed labia rigide ſcabra.

A *Bontio*, *Chardinio* et *Parſonio* Rhinoceros tanquam manſuetum et ſociabile animal laudatur; irritatum crudeliter ſæviens. Mite animal Rhinoceros inquit *Amat. Luſitanus* in Dioſc. Lib. I. enarr. 52; et *Martialis*:

Seque diu magnæ colligit ira feræ.

Vide apud *Bontium* hiftoriam de quodam equite a laceſſito Rhinocerote perſecuto; demum beſtia inter duas arbores hærente, et ſelopo necata; eſuriens quoque vel plagis excepta vultuoſa fit et moroſa. Fortitudinem præbuit, quoties coacta fuit (25) Romæ cum Elephante vel alia fera duellum inire; tale prælium et *Uliffiponzæ*, *Emanuele* regnante, anno 1515 obtinuit; qui animal Romam miſit, quod vero, referente *P. Jovio* Lib. I, c. 2 ex cavea eruptum in ſcopulis liguſticis interiit. Imperante *Hæraclio* Rhinoceros una cum Elephante in arena extinctus, de quibus Poëta *Croce Rocq*:

che ambo moriro, et terminar non lice

Qual ſi fuſſe di lor la vincitrice.

(25) *Martialis*: Sollicitant pavidi dum Rhinocerota magiſtri.

Pompejus hanc beſtiam primus in civitatem introduxit. Me latet, utrum poſt annum 1685, quo talis beſtia Londini viſa, in Europa alibi, quam in Anglia Rhinocerotes comparuerint. *Van der Berge* beſtiam de anno 1685 in ære ſculptam exhibuit, cum ſubſcriptione: Portrait au naturel d'un Elephant et d'un Rhinoceros arrivex depuis peu des Indes orientales; à Londres 1686 gravé par van der Berge. Denuo anno 1739 1 Jun. Rhinoceros Mas Bengalensis Londinum appulſit, ruruſus anno 1741 fœmina, quam Dn. *Parſonius* deſcripſit.

Ut Porcus grunnire perhibetur et prout Aper celerem curſum recta dirigere ad id, quod ſibi in oculos cadit; quod ſi appropinquantis furorem homo ſive in dextram ſive in ſiniſtram vel tribus paſſibus evitare poteſt, animal longius prætercurrit; ſic repetitis vicibus ſalutem ſibi ſervabit infeſtatus. Cum Tygride Rhinocerotem ſocialitatem colere, illumque hujus excrementis pro medicina uti, compertum habere volunt auctores.

Rajus Syn. pedem habere anomalum vult in quatuor ungulas fiſſum, ſeu quadrifiſidum. Sed extra omnem dubitationem poſuit *Parſonius* Tranſ. Angl. No. 470 ungulam eſſe bis ſulcatam, conſequenter tribus chelis pedes inſtructos, unde nobis TRICHELON; vide *tab.*; ibique pedes, quos *Parſonius* expoſuit. Quo jure *Charletonus* Rhinocerotem ad Cervorum familiam ſpectare velit, hæſito.

Quod

Quod vero ad cornu vel cornua attinet, unde ipsi nomen est, nonnulli Rhinoceroti unicum in proboscide, alii duo adscribunt, *Labatus* vero relat. de l' Eth. I. p. 169 tria cornua adjudicat: „que le veritable „Rhinoceros en a trois, une au dessus des narines, une autre sur le front, „et une troisieme sur le dos,„; et postquam mentionem fecerit animalis unico cornu præditi, sub nomine Alicornu intelligit bestiam duobus cornubus munitam: „Alicorne a deux cornes, l'une sur le front, l'autre au „dessus des narines,„; nobis subolet, neutrum vidisse oculis suis. *Peyerus* merycol. et J. J. *Scheuchzerus* Phyl. Jobi culpant *Martialem*, quod huic animali duo adfinxerit cornua, quem et *Bochartus* Hier. III. c. 26. vel potius ejus epigramma 22 lib. de spect. longe lateque refutat, et corrigere allaborat, sustinetque *Scheuchzerus*, quod non nisi unicum in naso cornu ferat, unde est, quod cum *Ludolfo* contra *Bochartum* statuat, laudatum ab antiquis Unicornu terrestre Rhinocerotem fuisse unicornem; huic sententiæ subscribere non hæsitamus ⁽²⁶⁾ *Bontio*, tanquam testi oculari omnique exceptione majori, plenissimam fidem debemus, Asiaticos ⁽²⁷⁾, et in India orientali Bengalenses, Cambajenses, Pananienteses, Malaccenses, Giamentenses et Javenses secundum *Jo. Wolff. Heydt Schau: Pl. von Afr. u. Ost: Ind.* non nisi unicum cornu intervallo oculorum nariumque tenere; de his *Plinius supra*; et alibi: Magnitudo Tauri, forma Apro proxima, præsertim quod ad rostrum attinet, demto naso, cui cornu quoddam est recurvum omni osse durius; eo pro armis utitur, quemadmodum *Aper dentibus*; nec non *Oppianus* de Ven. II. v. 612:

*Rhinoceros oryge est aliquantum corpore majus,
Huic summo nasi succrescit acumine cornu
Funestum, gladius præacuta cuspide teter
Nam ferrum frangit.*

Ut *Dionem, Strabonem, Solinum* et plures antiquorum taceamus. Imo animalia, quæ hætenus ex Anglia nobis innotuerant, testata sunt, se Unicornua fuisse.

(26) Vocabulum hebraicum: Rim vel Rem in Bibliis german. *Einhorn*, Unicornu. audit, in vulgata librorum Moysis et Jobi RHINOCEROS, in *Psalms* et *Esaia* Unicornis; versione persica Kerk: quod autem *Deuter. XXXIII, 17* et *Psal. XXII, 11*. multitudinis cornuum mentio fit, id circo *Hieronymus* textus explicat de Unicornu, quod duo habet cornua; conf. *Baccius* lib. 2 de Unic. et *Clappenberg* de creat. disp. 5 th. 10; Hic: „Animantium seu V seu VI die creatorum nomenclatura hebraica — hodie quidem admodum incerta est populis septentrionalibus; nec omnia — „genera — ita innotuerunt, ut vernaculis nominibus hebraica semper sine errore exprimitantur,„ *Gisbertus Cuperus* quidem in *Epist. XXI. p. 75* ad *Dn. la Croze* mo-

RHINOCEROS.

rhinocerotem appellat animal fabulosum, sed in Epist. XXIV. p. 83 hæsitare incipit, et p. 85 hæc habet: „D. *Witzen* iterum mihi loquitur de Monocerote, et ea quæ proferunt, persuadent mihi, hoc animal revera existere ac reperiri;“, de cuius existentia quoque Abbatem *Bignonum* Epist. XXII. p. 251 et Ep. XXVI. p. 270. *Cuperi* rationibus permotum intelligimus. Verum enim vero, si bene animo consideramus cornu *Dno Witzen* dono datum Epist. XXV. p. 86. quod ex *griseo nigrum et parvis circulis circumdatum*, et p. 253: *longitudine palmæ unius cum dimidia et quod excurret, cuius color est subniger et fuscus, minime vero albus*, qualis esse debeat color istorum, quæ vulgo ab hoc animali desumpta esse perhibentur, tunc in suspectionem nobis venit, laudatum cornu fuisse RHINOCEROTIS. Summus Polyhistor G. G. *Leibnitius* Protogæa a G. L. *Scheidio* public. Gœtt. 1749. §. XXXV exhibet effossum in Quedlinburgenfi monte Zenikenberga anno superioris seculi sexagesimo tertio, cuius *Gerikius* libro de Vacuo per occasionem meminit. Unicornis in posteriore corporis parte, ut bruta solent, reclinatum, capite vero sursum levato, ante frontem gerens longe extensum cornu quinque fere ulnarum crassitie cruris humani, sed proportionem quadam decrescens; Ignorantia fossorum contritum particulatimque extractum est et spina dorsi atque ossibus Principi Abbatissæ loci allata fuere, vid. apud autorem tab. XII — mirabile audit ejusmodi illustre phænomenon 87 annos delituisse in obscuris, nunc demum in luce expositum; magis miramur adeo longum et ponderosum cornu animalis capiti proprium; sed transeat hæc.

- (27) Verisimile audit, *Moyse* in Ægypto Rhinoceroses sive Africanos sive Asiaticos, minimum Rhinocerotem Asiaticum bene notos fuisse sub nomine רִינּוֹס vel רִינּוֹ pro animali sumto, quod uno cornu præditum, ex qua nomenclatura successu temporum singulare aliquod animal enatum multis parasangis plane præstigiis profectum, cui adulterinum tandem cornu in fronte positum, cuius gratia inter criticos tot præclaræ altercationes abortæ, de quibus *Peyerus* p. 44: „Apparet meridiana luce clarius, quam frustra sc̄ quandoque torqueant et sudent critici nimis critici, dum inutili macerantur cura magnoque temporis dispendio sæpe de lana caprina rixantes quæsito prolixitatis tædio magis absterrent lectores, quam doctrinæ præstantia et simplicitate alliciunt;“, quam regulam quidem optimus *autor* ipse non secutus, quando *Martialem* summopere debellare contendit, quod Rhinoceroti duo cornua calculo suo imposuerit.

Verum enim vero, cogimur nihilo secius affirmare, permultos autores animal bicorne pronuntiasse, procul dubio, quod non nisi bicornia viderint. Ex veteribus *Pausaniam* et *Martialem* nominamus. *Ille*: vidi etiam Æthiopicos tauros, quos ex re ipsa Rhinoceroses vocant, quod illis e nare extrema cornu præminet: et paulo superius alterum non sane magnum; „in capite nullum prorsus habet;“, *Hic*

Namque gravem gemino cornu sic extulit ursum.

Apud *Beyerum* numus Domitiani pariter duo exprimit cornua. *Scaliger* exerc. 205. effigiem animalis in Tyrreno mari extincti, non quidem animal ipsum, vidit, cuius in museo suo meminit *Moscardus* p. 235: „Che haveva -- due corni, l' uno picciolo posto nella fronte et l' altro robertissimo nel naso.“, Demum *Parsonius* cit. loco gemina ejusmodi cornua fere contigua super corio probolicidis, propemodum æqualiter longa, quorumque

„rumque paulo longius 25^{ll} angl. adæquat, ex gazophylacio naturæ vene- RHINOCEROS.
 „randi Senis Dn. *Hans Sloane* in Tab. III. cum publico communicavit; et
 „apud *Olaum Jacobæum* Mus. Dan. p. 4. t. 3. f. 4. offendi duplex cornu, cu-
 „jus alterum 2', alterum 1.' æquasse tradit; sic quoque *musæum Imperiale Pe-*
 „*tropol.* Vol. I. P. I. p. 338. inter animalia quadrupeda pedibus ungu-
 „lationem facit Rhinocerotis duplicibus cornubus, sine ulteriori descripti-
 „one. Simile *Schræckius* Eph. N. C. Dec. II. An. V. Obs. 245. p. 468. de
 „genuino Rhinocerotis cornu apud *Jo. G. Michelium* Aug. Vind. Pharmacop.
 „observavit ac descripsit, tandem concludens: „ Ita certum aliquod Rhino-
 „cerotis genus bicornè in locis quibusdam dari; illud vero, quod *Thom.*
 „*Bartholinus* observ. de Unic. c. 21. in Technicotheca Florentina vidit, pro
 „cornu potius monstruoso habendum, quorum plura in H. nat. occurrunt;
 „vide monstruosa cornua apud *Marfillium* in opere Danub. Tom. VI.
 „t. XXVIII, quæ Capreoli et tab. XXVII, cornua speciosa, quæ Arietis
 „sunt. Ejusmodi cornua duplicia anno 1739 die 12 Junii intrarunt in
 „thesauros Regios Dresdenses, testantibus litteris pie defuncti Do-
 „mini de *Heucher*, quarum tenor ex vernacula sequens: „ Satis arcte
 „succedunt contigua et corio valde tenaciter inhaerent, ut nec ego, nec
 „quisquam alius, fucum ullum observare possimus, quod nullo modo sint
 „adglutinata vel aliter, pelli imposita; antè cornu conum repræsen-
 „tat rotundum, posterius recurvum dorsum versus, per totam longitu-
 „dinem in aciem quandam abit, ita ut animal, ambobus una cornubus
 „corpori cuidam inflexis posteriori secare et fatiscere valeat. „ Viri cujus
 „celebris Successor in tuenda rerum naturalium amplitudine, *Eilenbergius*,
 „de re metallica Consiliarius Regius, nuperrime me certiore reddidit:
 „Cornua intervallo 2½" a se invicem distare, cornuque alterius linea recta
 „altitudinem habere 15½", in circumferentia baseos 20½", quodque poste-
 „rioris longitudo sit = 9½", basis = 22"; quæ spolia a beato Dn. *Curt ab*
 „*Insiedel* quondam Curia Regia Marechalco deposita fuerint. Plura externa
 „cornua me latent, nisi quod *Tesdorpfius* Lubecensis, in rebus naturalibus
 „curiose doctus, mihi retulerit, se talia apud quendam Lubecæ observasse,
 „quæ tandem in Museo Principis, nescio quo, deposita, seque similia Am-
 „stelodami pridem vendita audivisse.

Ipse quidem simplicia majora et minora habui, non duplicia in pelle
 communi. Inpræsentiarum hujusmodi duo cornua cum inveterato corio
 coherentia ex communicatione humanissimi Viri *Georgii Lebmanni*, Con-
 civis et Pharmacopolæ Gedan. Societati nostræ exhibui, iconesque vivis
 coloribus secundum magnitudinem naturalem ad archivum tradidi, hoc
 loco figuris ad *quadram* reductis; Tab. II.

Fig. I.

RHINOCEROS.

Fig. 1. Qua ratione cornua in proboscide confederunt. Anterius a basi ad apicem linea recta = 16^{par}; qua curvaturam = 19"; posterius a radice ad apicem obtusum linea recta = 11. 6", parum recurvum, quin conicæ potius figuræ.

2. Repræsentat spolia inverso ordine erecta, cornu longissimo ad sinistram.
3. Prout ambo in basi considerata, reclinata appareant. Peripheria cornu longioris in basi = 19", brevioris pariter 19"; sic ambo evidenter habuerunt alveolos suos, de quibus BONTII cranium Rhinocerotis, altitudo cavitatis cornu longioris = 1. 8", brevioris = 1. 10".

Exinde apparet, *Kolbium* erronee retulisse, quod Rhinocerotis cornu offi capitis vel proboscidis sit connatum et cum osse continuum, quodque ad obtinendum spolium una cum parte cranii (prout scribit) extirpari debeat.

Liquet ergo, Rhinocerotum duas minimum dari species, vel, si ambo quoad reliqua plane inter se conveniunt animalia, duas varietates, quorum alter unicornis, alter bicornis, prout modo duos novimus *Narwhales* Monodontem et Didontem. Cum vero supra testatum reliquimus, Rhinocerotes Asiaticos non bicornes, sed monocerotes esse, consequitur bicornes in alia mundi parte stabulare. In America neuter illorum reperitur, ergo bicornes in Africa querendi. Post hæc *Cyprianum* ad *Franz.* Hist. an. p. 620. mecum sentientem offendi, nimirum: „Rhinocerotes non esse tantum querendos cum *Bontio* in remotissimis Orientis partibus trans „Gangem, sed in Æthiopia alibique in Africa reperiri,, et cum a tempore *Pausaniæ* multi autores bicornium mentionem faciunt⁽²⁸⁾, quodque Romani has bestias opportune ex Africa nancisci potuerunt, præ illis ex India, recte cum *Parsonio* concludimus: Now we do not want sufficient Proofs to shew, that there is a Species of those animals in Africa, having two Horns on the Nose.

(28) Licet inficias ire nolinus, et Monocerotes Romæ fuisse, sine dubio ex Asia advectos, quod *Plinius* expresse ait, Rhinoceros unius in nare cornu, qualis sæpe visus. *Hamiltonius* equidem Hist. Ind. Orient. L. 1. connotavit, se in *Tierra de Natal* varia Rhinocerotum cornua vidisse *Bombagam* transferenda, et inter alia quoque tria cornua ex communij radice propullulata, quorum longissimum æquaverat 18" alterum 12", tertium vero 8 uncias, angustiora præ Indorum cornubus, mucrone peracuta; sed in his natura videtur luxuriasse juxta productionem cornuum, ideoque ad insolita vel anomala referenda.

Legimus quidem in Relation. Hamburg. ad ann. 1744. No. XV, quod forte mares sint bicornes, fœminæ vero unicornes, qualis differentia sexus intercedat in Cervorum et Alcium genere, notorium enim esse, mares proceris, fœminas concisis donari cornibus; verum, quod cum pace Dni auctoris dixisse velim, nobis non est notorium, fœminas Cervorum, Alcium et Capreolorum unquam cornigeras fuisse, ni aliquando phœnomenon aliquod apparuerit, quale deprehendimus apud *Bartholinum* in fœmina homine cornuta. Susplicamur itaque, clarissimum autorem a fœminis Rangiferorum, quas cornutas esse novimus, ad fœminas Cervorum Alciumque argumentari, interim saluum maneat monitum præfatæ relationi No. XV adjectum, in rebus naturalibus admodum salutare: „Ne scilicet exterorum scriptis nimiam habeamus fidem, sed res ipsas, quantum fieri poterit, propriis oculis attente legamus.„

Cæterum laudatus *Tesdorpffius* ex relatione cujusdam Viri, qui ad Caput bonæ Spei per multos annos Centurionis vices subit, acceptum habet, ipsum in Africa tam bicornes quam monocerotes vidisse, quod vero duplicia cornua rarissime pro spoliis reportentur, in causa esse, quoniam Venatores Afri alterum, quod breve, cornu minus curant, sed derelinquunt vel abjiciunt. Forte Centurio in hunc sensum se explicavit, quod in Africa et duplicia et simplicia vel habuerit vel viderit cornua, Afris communiter breve cornu minus curantibus; quippe Vir probus et bonæ famæ cognomento *Biebering*, ex paterna lineâ collateralis quadam cognatione mihi conjunctus, qui per aliquos annos ad Caput bonæ Spei domicilium habuit, jam vero Gedani placida utitur quiete, extra quam spolia supra fata apud me viderit, me certiozem reddidit, se non nosse in Africa Rhinoceroses nisi bicornes, quorum habitum formamque corporis ita descripsit, ut pro conditione hujus viri de narratione veri nullum dubium contraxerim, fidem suam obligantis, incolas Europæos ibi locorum has bestias non propter cornua persequi, ut pote, quæ in loco minus æstimantur, verum, quod plantationibus valde sunt nocivæ tellusque rurantur, ubi solum scindere damnosum, quodque Capenses ab interfectis animalibus nullum aliud lucrum reportent, quam plerumque cubicam orgyiam pellis, ex qua Larærii Infiles, Anglicanis scuticis quadantenus similes conficiant, valore quandoque trium numorum argenteorum (Ducaton); raro autem venatores (præter juniores) unum alterumve vel aliquando junctim ambo cornua solvant et in signum debellatæ bestię in prædiis suis exponant; iterum iterumque deponens, se inibi locorum Rhinoceroses unicornes dari nunquam audivisse, nec aliorum præter bicornium cadavera vidisse,

RHINOCEROS. idque de certa sua scientia, quod ipsemet lorariam artem pro servitiis Illustris Societatis exercuit.

Nec *Kolbius* alius, quam bicornis mentionem facit, cujus alterum cornu humile, in adultis circiter sex pollices altum, cum tamen nostras = II°. 6° par. et si quando duplicia cornua ex Museo Dni. *Sloani* mentis oculis iustramus, cogitatione percipimus, ejusmodi animal non quidem speciem singularem, sed secundam varietatem sui generis absolvere, alioquin tertia foret species; sic et tertiam haberemus varietatem vel quartam speciem in Thesauris Dresdenfibus.

Ubi denique *Kolbius* ratiocinatur, naturam animali humile cornu eum in finem dedisse, ut eo ipso furorem ejus compesceret, id probare nequeo, quin potius terribilem amborum armorum sustinerem valorem; quodsi enim ira deservescens in cursu, e. gr. saxum anteriori cornu ruraverit et altero simul susceperit, facili opera saxum vel pone vel juxta se vibrare valet, simile experimentum in animali patrare potens, de quo *Martialis* I. Epigr. 9:

Quantus erat Cornu cui pila Taurus erat.

Considerandum insuper venit, quod nec duplicia illa et fere æqualia cornua ex Museo *Sloani* pro impedimento, ne scilicet furorem omnem exerceat, ut *Kolbius* vult, natura animali concesserit; neque in eo calculum nostrum sententiæ autoris addere possumus, quod cornu humilius minoris sit consistentiæ præ longiore. Corniculum potius ex simili substantia conflatum, et cum brevius sit, eo robustius majoremque vim perferre et exercere potest.

§. XII.

FAM. IV. TETRACHELON.

HIPPOPO- HIPPOTAMVS. Bupotamus. Bomarin. Behemoth *Grew*.
TAMVS. *Lud.* The River Horseor, River-Oxc. *Wasser-Ochs.* *Fluß-Pferd.*
 Equus Niloticus. Foràs-elbar, *Ægypt.* vid. Prodr. Quadr. p. 21. not. yy.
TAB. III. Conf. Tab. III.

Dn. *Jussieu* Mem. de l'acad. des Sc. 1724: „Les Siecles - - ne nous „ayant ni detrompé du merveilleux de cet animal, ni guere mieux instruit „de sa figure et de son caractere, nous ne pouvons encore rien adjoûter „à ce que Pline en a dit - - quoique Belon nous en ait donné le dessein - - „et F. Columna - - un autre, neantmoins quelque exacts que soient ces „deux auteurs, ils ne sont pas assés d'accord sur la configuration de toutes „les parties d'Hippopotame etc. - - „ Interim conferendi *Belonius* et

F.

F. *Columna* cum *Theveneto* et *Kolbio*. Quoad pedes *Thevenetus* scribit: HIPPOPO-
TAMVS. Ses pieds sont très gros -- et presque ronds, et avec quatre doigts chacun -- extremo pedis ter sulcato vel scisso; chelasque undique ungula cornea circumvallatas talumque suum habentes, digitos vocavit autor. *Columna* ungulas singulas uncias tres longas dixit, et *Bellonius* in icone rotundas ungu- larum extremitates pictas habet, non rostratos ungues, quales sunt canum vel Luporum. *Kolbius* quoque pedes ungulas habere dicit, quater fissas i. e. ter sulcatas leviter, sive pedes quater ungu- latus, prout *Rhinocerotis* pedes bis divisi ungulas tres constituunt: *Am Ende der Füße hat sie (die Seekuh) einen beynahe runden und breiten, auch in vier besondere Spalten eingedruekten, doch nicht getheilten Huf, i. e. talo integro.* *Aristoteles* et *Plinius* ungulam, qualis *Bubus* vel *Cervis*, i. e. semel sulcatam prodi- derunt. *Matthiolus* non nisi hæc habet: pedes bisulci non sunt. *Ludolphus*, qui figuram bestię dedit: „Rostrum, oculis et maxime auribus Equo „persimilis; corporis vero et pedum forma prorsus dissimilis, ac juba ca- „ret.“ Omnes autores sic conciliari possunt, quod licet in unguium de- lineatione ambiguitas, an quinque vel tres vel quatuor cernere liceat, ani- mal tamen tetrachelon sit, chelis quatuor, talusque quintam divisionem, sed improprie, in figura *F. Columnæ* exprimat. Itaque pro antiquorum Hippopotamo animal habendum. Secundum *Columnam* corpus a capite ad caudam pedes tredecim; corporis latitudo sive diameter pedes quatuor cum dimidio; ambitus crurium pedes tres; pes latus pedem; ungulæ sin- gulæ uncias tres; caput latum pedes duos cum dimidio. Oris rictus pedem unum; Rostrum crassum carnosum; oculi exigui lati unciam, longi uncias duas; aures tenues parvæ breves non excedebant uncias tres. Dentes ha- bebat in inferiore mandibula sex, quorum bini exteriores e regione longi, semipedem lati et trigoni, uncias duas cum dimidio, per ambitum semi- pedem, Aprorum more retrorsum declives, non adunci, non exerti. Maxillares utrinque septem, crassi, lati, breves admodum. In superiore totidem et longi et maxillares; omnes eburnei, splendidi, in acie fere dia- phani - - Mammæ inter femora; zwischen den Hinterbeinen ziemlich kleine Citer, woran auch zwei ganz kleine Zehen, Kolbe. Reliqua apud autores citatos; confer. *Aldrovandus* de Quadr. p. 181 sqq. et *Prodromus quadrup.* (*). De dentibus *Linnaeus Syst.* Ed. 6: Dentes primores superiores IV per paria remoti; interiores prominentes intermediis recta protensis; canini ubique solitarii oblique truncati. Ultimis diebus Maji 1751 inter alia egregie picta animalia ad manus venit figura in charta vivis coloribus expressa *Hippopo- tami*, juxta Alexandriam in Nilo sex globis plumbeis necatæ, cujus vul-

HIPPOPO-
TAMVS.

nera cruenta simul sunt indigitata. Iconem fecit: *Joseph Arnold*, *Mahler* in *Ulm*; qui sequentia inscripsit tabulæ: dieß Thier, so zu *Alexandria* im Nil geschossen, hat der durchlauchtige hochgebohrne Fürst und Herr, Herr *Ludwig*, Landgraf zu *Hessen* u. zu *Marsilien* gesehen A. 1618. Pictor *Arnoldus* vixit 1669; cum vero iconismus *Ludolphi* per omnia, imo quoad ipsam scalam, similis sit figuræ nostræ, conijcimus, antigraphum hujus esse, quod *Ludolphus* *Historiæ suæ Æth.* anno 1681 inseri curavit. Sine dubio *Serenissimus Princeps Ludovicus* *Massiliæ* autographum ab ipso animali sumpsit, ut modo de ejus facie habituque corporis certiores esse possimus. Conferantur exuviæ *Lugduni Batavorum*, quarum *Ludolphus* meminit in *Commentario* ad *Lib. I. cap. XI. num. 85.*

(*) *Marcgr.* p. 229 exhibet animal *Tapiierete brasíl.* Anta *Lusit.* magnitudine *Iuveni* *femestris*: figura corporis quodammodo ad porcum accedens - - De hoc quod in anterioribus pedibus quatuor unguæ, in posterioribus tres, media inter eas major in omnibus pedibus; sed quod addit: Sunt autem unguæ nigricantes non solidæ sed cavæ, et quæ detrahi possunt; augurari non licet; an verã unguæ sint, an vero, quod autor *Ungues* validos *crassosque* et eminentes supra digitis unguas vocitauerit. Sic in dubio hærentes tam diu *Tetrachelis* adscribendum hoc animal duximus, quam diu causã ejus clare et distincte explicata non fuerit.

§. XIII.

FAM. V. PENTACHELON.

ELEPHAS.

ELEPHAS. Elefant. De quo *Plinius* (29): *Digiti* in pedibus informes, numero quidem quinque, sed indivisi et leviter discreti, *Ungulisque* non *Unguibus* similes. *Aristoteles* (30) vocat *digitos* quinque numero in pedibus, minus expressos (31). Ab *Hartenfels* (32): in extremo pede *Ungulæ* quinque visuntur - - valde informes - - sunt *pedes* *Ungulis* magis quam *Unguibus* præmuniti. Similiter *Gillius* c. 4: *Planta* *pedis* prioris rotunda, quaqua versus habens *diametrum* *pedis* unius - - In *singulis* *pedibus* anterioribus habet quinque *ungulas* inter se leviter discretas, sed non eminentes extra *rotundam* *pedis* formam. In *Catalogo* vero *animalium quadrupp.* *Musei Petropolitani* T. I. P. I. *Elephas* p. 338 ponitur inter *Vivipara* *unguiculata*; *RHINOCEROS* autem, *HIPPOPOTAMVS* et *Animal* *Moschiferum* exhibentur sub titulo: *Animalia quadrupedia, pedibus unguulatis.* In *Contin. XI. Relat. ex Tranquebar* p. 717: *pedibus* quater fissis, i. e. *ungulis* quinque. Minus completa *descriptio* *pedum* in *Collect. Itin.* L. IV. cap. III. in *linguam German.* versa *Parte II. p. 161.*

(29) *Lib. II. c. 46.*(30) *L. II. c. 2.*(31) *Conf. Matthiol. in lib. II. Diosc. c. 30;*du *Hamel H. R. Ac. Sc. Lib. II. Sect. 9. c. 1.*(32) *Eleph. eur. P. I. c. 9. p. 67.*

Dni. *de Wilde*, Imp. Acad. Petrop. membri, Observatio mecum com- ELEPHAS-
municata rem in clariore luce exponet.

Elephantum quidem solertissimus H. N. Scrutator *Io. Rajus* inter animalia unguiculata, sive inter illa, quorum pedum extremi apices prominent nudi, vel quorum digiti superius tantum unguibus construuntur, sed non undique ita circumvallantur, ut super ipsis incedere possint animalia, quemadmodum in Asino et Equo aliisque videre est, refert; ambigere tamen quodammodo unguium respectu videtur, quia tales tantum in iconismo consideravit, hinc Elephantem inter Ungulata et Unguiculata anomalum esse dicit. Nos animal manu contractantes percepimus, ista in omnibus quaternis pedibus extantia corpora cornea, non supremorum digitorum partem, sed digitos vel potius eorum apices vestire circum; hinc non dubitamus, Elephantem pro Ungulato et inter Solipeda et sulcata pro anomalo declarare, quia ejus tegmen pedis corneum fissuris sive sulcis perexiguus et brevioribus quidem est præditum, sed tamen super plantas pedum exporrigitur, et ad superincedendum continuatur. Talem in modum ungulas vidimus nec cute, nec aliis huc spectantibus partibus separatas; imo non multum abfuit, cute inter sulcos unguularum protuberante et indurata, quin pedem solidungulum, casu tantum in fissuras hiulcatum statuissimus, sed inquisitius illum examinantes cutemque inter sulcos et super unguulis ipsis tollentes, phalangesque digitorum rite detegentes reperimus, in pede anteriore quinque ungulas, in posteriore vero quatuor eorum utrinque esse; porro vidimus, has ungulas superne et invicem cuti coalescere, sed inferne continuare fungosamque intus includere et continere carnem, cui ultima digitorum phalanga adhærescit; adhuc notavimus in plantis pedum parem corneam, quemadmodum in unguulis, esse substantiam cum unguulis ipsis coherentem, asperam, hispidam et sulcatam aliquantisper, tantum unguulis ipsis molliorem. Tandem invenimus plantam pedis anterioris orbicularem ambitu suo 4 pedes et 4 uncias, in diametro ubique $1\frac{1}{2}$ ped., posterioris pedis plantam vero oblonge rotundam 3 ped. 10 unc. secundum ambitum, sesquipedem secundum longitudinem, et 1 ped. quoad latitudinem complere. Incisuræ, quæ in plantis pedum, præsertim ad principia unguularum videntur, de contractionis unguularum et plantarum pedum motu qualicumque testantur. Cornea in unguulis substantia durior et compactior præ illa plantarum ab aëris liberioris afflatione et solis illuminatione provenit, quemadmodum apices unguularum obtriti et plani ex incessu animalis ponderoso contraque terram in elevandis pedibus allisione potius, quam a naturæ ritu dependent, qui varias exinde adi-

ELEPHAS. piscuntur figuras ac planities. Præterea totum unguularum et plantarum tegmen tubulis juxta oppositis videbatur conflatum, ita ut asserto perspicacioris *Malpighii* in epist. de veget. cornuum prolato, confirmare quædret: „Cornua atque ungulas initio puris vasculis et fistulis componi, „quæ tandem satis elongata crescunt, concreſcunt atque in tale durum et „solidum abeunt corpus; huc usque Dn. *de Wilde*.

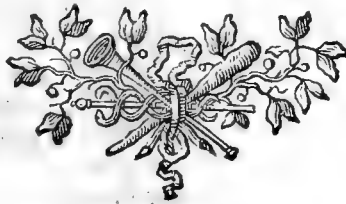
ELEPHANTIS *Nasi* officium est singulare, quo et pro manu utatur, *Arist.* I. c. 9; quoprehendit et cibum et potum, et ad os adducit. Mammæ ipsi sub armis duæ, *Wottonus*; et *Arist.* L. II. c. 3: Elefantus quamquam duas tantum mammas habeat, juxta pectus tamen potius, quam in pectore habet; et *Scaliger*: Sane eas sub armis gestat. „The male as well „as female Elephant have Teats, but they are very small, in respect of „the Bulk of its Body, and so placed, that sideways you can't see them, „*Tyson Ourang outang p. 11.* „Africani majores sunt Ceylonensibus. Pilis carent. *Struch* Account of the taking and taming of Elephants in Zeylan, *Phil. Trans.* N. 277: ibidem esse speciem Elefantum, qui durante vita extantibus dentibus carent, *who never have the two long Teeth.* Alias dentes extantes et inversi sive reflexi dicuntur in maribus, quibus licet non mordeant, vehementer tamen incidunt; *Wottonus* appellat refimatos in fœminis, minores et deorsum vergentes, pronique deviantes; vid. *Osteograph.* Elephant. Dn. *Patrik Blair*, *Phil. Trans.* No. 327. qui fœminam dissectuit, cujus dentes extantes deorsum versi. *Kolbius* de dentibus fœminarum nullam mentionem fecit; negat quoque, quod miramur, *Ludolphus*, quin solis maribus cornua competere dicat, *Lib. I. c. 10*, fœminasque ut Cervas illis carere. Proboscis non duobus foraminibus, sed unico tantum pervia lingua satis lata et longa, contra alios autores *Seba* *Th. I. p. 176*; maxilla inferior parva paucaque carne obducta. In oris parte superna rotundum patet foramen, per quod dentes maximi superiores sese penetrant, quando fugere desinit pullus. Autorum alii sesquiannum gestationis Elefantum determinant, alii duos annos, alii alios terminos. De pedibus *Seba* alleg. loco: Bini antichi pedes quinis digitis, brevibus inæqualibus, postici vero quaternis tantum terminantur, obtusique quodammodo subtus crassissimo callo, cui inter currendum innituntur, instructi sunt.

§. XIV.

Iam ORDINI PRIMO UNGULATORUM pro hac vice colophonem imponimus. Autores negotium nobis faceſſerunt, eo magis, quod

quod crassis tenebris plerumque circumfufum, ut aliquando vix Indagines perfentiscere liceat. Prævidimus modo non minorem sustenturos laborem juxta reliqua, quæ appellamus Animalia Digitata tam Pilosa et Zootoca quam Depilata et Ootoca (*), sed nolumus animo cadere, sic omnia ex sententia cedent, rem ipsam locuturi, ne longius aberremus; magnaque nos spes tenet, fore, ut veritas paulo propius in lucem proferatur; cæterum cum *Rajo* Syn. p. 153. asseverare possum, quod de historia quadrupedum condenda, (*ante semestrem spatium*) ne per somnum quidem cogitaverim. Scripsi 3 Nov. 1750.

(*) Parum absuit, quin superfedissem labore; imo aliquantisper tædium me cœpit, postquam legeram magni nominis *Buffonium* Hist. natur. gener. et partic. avec la Descr. du Cab. du Roy Tom. I. Disc. I. qui p. 33: „ Animaux, qui seront les plus necessaires, les plus utiles, tiendront le premier rang, par ex. il donnera la preference dans l'ordre des Animaux au Cheval, au Chien, au Boeuf etc. „ quem ordinem „ *autor* appellat: *le plus naturel de tous*; et p. 36: „ Ne vaut il pas mieux faire „ suivre le Cheval, qui est solipede, par le Chien, qui est fissipede, et qui a coutume de le suivre en effet, que par un Zebre, qui nous est peu connu, et qui n'est „ peut-être d'autre rapport avec le Cheval, que d'être solipede. „ - - Ordo quem clarissimus autor nobis proponit, me iudice, maxime naturalis dici nequit. Antiqua dispositio quadrupedum in ungulata et digitata minime arridet clarissimo Dno. *aurori*; ipsamque naturam, cujus dispositio antiquissima est, multum redarguit, quod solipeda, furcipeda et fissipeda produxerit; hunc tamen ordinem et indocti sequuntur coloni, seque sentiunt persuasos, esse naturalem ideoque et simplicissimum. Non confundunt Canes cum Equis, quod Canis solet esse Equitis pedisequus; utuntur Molossis, ut custodiant Equos vel in equili vel in campis. Sorices et Feles magis sunt familiares Equis; illi una cum Equis pabulantur, hi observant parasitas, capiteque plectunt, quibuscum Equus tamen nihil commune habet, etiamsi et Canis et Sorex et Catus sequerentur Equum, hospitiumque pugneum in itinere celebrarent. Maxime arbitraria est dispositio talis, quam nihilominus culpato Dn. *aurori*; magis naturalis illa, ubi Equum insequitur Asinus, Bovem, Ovis, Capra et plura, quæ in campis, pratis et sylvis aliqualem inivere societatem. Interim cum Dno. *autore* sentio, indigena animalia quilibet ante fatis cognita habeat, quam extranea investigaret. Cui jam Taurus familiaris, non Urum dixerit Leonem; Passerem qui novit, non confundet cum Struthione, et quæ porro.

§. XV.

TABVLA SYNOPTICA DIGITATORVM.

PILO- SA vel <i>quadan-</i> <i>tenis</i> ; (five sint mere <i>co-</i> <i>riacea</i> , f. <i>cata-</i> <i>phracta</i> . Omnia : DIGI- TATO- RVM. vivipa- ra: <i>ωο-</i> <i>τονα</i>).	FAM. I. Didactylon. §. XVI.	Camelus §. 16. Silenus §. 16.
	FAM. II. Tridactylon. §. XVII. constanter in ante- rioribus.	Ignavus §. 17. Tamandua §. 18.
	FAM. III. Tetradactylon. §. XIX. constanter in ante- rioribus.	Tatu (loricatus) §. 19. Cavia §. 20. (<i>hirsuta</i>) } <i>Lavis</i> . Dorso aculeato.
		Lepus §. 21.
		Sciurus §. 22. } <i>cauda pilosa</i> . Glis §. 22. }
		Sorex §. 22. } <i>cauda tereti</i> . Mus §. 22. } Talpa §. 22. } Vespertilio §. 22. }
		Mustela §. 23.
		Acanthion §. 24. (<i>Erinaceus</i> . <i>Hystrix</i>).
		Canis §. 25.
		Lupus §. 26.
	Vulpes §. 27.	
	Coati §. 28.	
	Catus §. 30.	
	Lynx §. 31.	
	Felis §. 29. } <i>Pardus</i> §. 32.	
	} <i>Tigris</i> §. 33.	
	} <i>Leo</i> §. 34.	
	Ursus §. 35.	
	Gulo §. 36.	
	Satyri §. 37. } <i>Simia</i> §. 38.	
	} <i>Cebus</i> §. 39.	
	Lutra §. 41.	
	Castor §. 42.	
	Rosmarus §. 43.	
	Phoca §. 44.	
	Manati §. 45.	
	Anomalopes (<i>pendacty-</i> <i>lon</i>). pedibus quibuscunque anferinis. §. XL.	
	DEPILATA (five tecta five nuda, nequaquam pilosa; omnia ovipara five <i>ωο-</i> <i>τονα</i> ; vid. tabulam specialem. §. XLVI)	§. XVI.

§. XVI.

O R D O II.

QVADRVEDIA DIGITATA, PILOSA;

Omnia Ζωοτοκα, Vivipara.

FAM. I. DIDACTYLON.

I. CAMELVS. Camelus.

Subtiliter distinguit *Moyſes* Levit. XI. inter Sciffionem Divisionemque CAMELVS.

Ungulæ, quando mentionem facit animalium, quæ et findunt et dividunt, aliorumque, quæ quidem eas dividunt, sed non findunt. Notandum enim cum *Majo*: findere (Schafa) ungulam, et fissam habere ungulam Hebræis animal dici, quando plane scissa et quasi dissecta est ungula, ut in Suibus cernimus; dividere autem et divisam habere ungulam (paras), quando fissa quidem est, non tamen prorsus ex omni parte, verum infra adhæret, ut in Camelis; unde didactylus unguibusque instructus, non unguulatus (spaltet nicht die Klauen) hinc ad esum prohibitus, etsi ruminet, et dentium ordine superiore careat ⁽³³⁾. Ex mente *Aldrovandi* de Bisulcis p. 892. nec solipes, quod sunt scissuræ, nec bisulcus, cum digiti anserino more cohæreant. Habet itaque binos digitos unguiculatos pelle infra conjunctos, unguibusque tanquam tegmentis et digitorum extremis prominentibus; conferatur *Wattonus* fol. 82. a. Pes vestigio est carnosus, Ursimodo, qua de causa pedes in longiore itinere sine calciatu faciunt; est enim animal in Oriente et in Indiis inter jumenta desideratissimum. Mares in adversum mingunt: genitale enim inter crura posteriora caudam versus spectat. Fœminæ in ventre habent mammas binas cum papillis quaternis. Colla Cameli longa, crura perplexa, gibbi in supero corporis trunco Cameli veri, quibus carent spurii.

(33) Conferatur supra §. I. nota (1) de pedibus unguulatis.

CAMELVS, Beschet; Bactrianus fortissimus; binis tuberibus in dorso, totidem in corporis parte ima; minor Arabico. Camelus tophis dorsi duobus, *Linn.*

CAMELVS.

CAMELVS, Imel, Arabicus, altissimus, unico tubere supra et infra. Dromedarius Academicis Parisiensibus et *Rajo* Syn.

CAMELVS minimus; Dromedarius; Æthiopibus Raguahil vel Ebamari, ad equitandum, unico tubere; animal velocissimum, conficitque uno die amplius, quam centum passuum millia. Δρομος enim Græcis denotat cursus velocitatem. Communiter solet altissimus et tuberibus duobus vocitari Dromedarius (*). Camelus topho dorfi unico. *Linn.*

(*) Dromedari, eine Art Camehle, so viel schneller laufen; della Valle.

CAMELVS spurius, Peruanus, GLAMA dictus; ελαφοκαμελος *Matthioli* Epist. 5. *Raj.* Syn. Camelus dorso lævi, pectore gibboso. *Linn.* Pro ovis specie perperam habitus a *Fabro* aliisque autoribus. Longus 6 pedes, altus 4'; capite, collo, ore, superiori præsertim scissura ac genitali Camelum refert; anterioribus dentibus in superiore mandibula caret; ungues habens acuminatos, qui circa pedis ambitum in cutem crassam abeunt, prout est planta Cameli, onus communiter 150 imo et 250 librarum ferre non recusat; vid. plur. *Jo. Fabrum*; et Epistolam *Matthioli* a *Marcgravi*o traductam post *Pisonem* p. 58.

CAMELVS laniger, Peruanus, PACOS, vulgo Ovis Peruviana; oneribus portandis minus idonea, sed lanæ et carnis gratia præcipue alitur. Sunt itaque Peruani Camelo cõgeneres si recte descripti. Tuberibus carent. Camelus gibbis nullis; *Linn.* Mirabilem figuram vide apud *Marcgravi*um; conf. supra nota (13).

SILENVS.

II. SILENVS (34). Simia personata (35) *verkleidete Affe*, Ai Ceilonicus *Sebæ* I. p. 54. t. 34; cujus Catulus t. 33. num. 4. *Bradypus* manibus didactylis, cauda nulla. *Linn.*

(34) i. e. tardus et negotiis inutilis, unde Silenus senex ab Asino vehi solitus.

(35) Prout Asinus Cumanus olim creditus Leo.

Animal a *Seba* primum descriptum exhibitum. Tardigradus, vel Ignavus non est, licet agilis adeo non sit, prout Simiæ vel aliæ bestiæ, et licet, si verum, cantilenam animalis AI habeat; Ambos Tardigrados Ceilonicos vocat, matrem et catulum, hunc sine pilis exhibet, qui rictu parvum canem et toto capite cynocephalum æmulatur; cauda omnino caret, et auriculæ breves sunt ac rotundæ, capiti quam proxime adstantes, prout sunt aures Simiæ; unde Simiam personatam appellavi. Matrem sic describit: Capite et ore hæc species omnino discrepat. Americanis scil. Tardigradis, omnino alia est quam præcedentis, tardigradi, forma. Nates posticitus, femora pedesque prout in Ursis vel in Simiis; sed pilis densissimis,

fissimis, lanam quasi referentibus hispida sunt, id quod et reliquum per corpus obtinet. Pedes antichi non nisi binos gerunt incurvos et longos ungues, postici vero ternos. Dum arbores conscendere tentant hæc animalia, longis suis nituntur pedibus, quia natura ita sunt comparata, ut pro lubitu flecti et ad peragenda quævis necessaria torqueri queant, quod adeo non miramur. Clamorem habet, quem Ignavi edere solent. Fœmella saturate est gilvi coloris per corpus superum, dilute vero cinerei subtus; auriculæ planæ capiti adpressæ, uti in Hominibus, et capitis crine obtinentur. Bina in pectore, inter anticos pedes gerit ubera, prout in catulo mare cernere licet, cauda nulla, dum Tardigradi curta obtusaque gaudent cauda; conferatur Ignavus, qui sequitur. Vapulavit aliquando optimus autor de nominibus propriis, sic, Yzquiepatl seu vulpeculam mexicanam, Tamanduanam dixit p. 66, quasi aliam omnino speciem; canis septentrionalis fere æmulam; maxilla inferiore crassa et rotunda, binis insignibus dentibus armata; cum tamen de sex diversis speciebus sit professus, quod omnes dentibus careant.

§. XVII.

FAM. II. TRIDACTYLON.

I. IGNAVVS. Tardigradus. Ai; Unau *Jo. de Laes. der Saule.* IGNAVVS. Luitaardt *Belg.* Pezillo et Perico *ligeto*, Priguica, *Hisp. et Lusit.* BRADY-
PVS manibus tridactylis cauda brevi. *Linn. (36)* Pareffeux. *Saule.*

(36) Vid. *Chf. Exot. Lib. 5. c. 16.* et in *Auct. Thevenot c. 52. Marcgr. L. VI. Grew Mus. Reg. p. II. Tardipes Raji. Syn. Jos. a Costa L. 4. c. 38.* Ob tarditatem motus et pigritia dicitur, rependo enim passus 50 diem solidum requirit; in Cacuminibus arborum, in quibus frequentius degit, biduum integrum, et in descensu tantundem.

Notæ characteristicæ: Incessus tarditas summa; crurum anteriorum præ posterioribus longitudo, et tres tantum in singulis pedibus digiti unguiculati.

IGNAVVS, Americanus, risum fletu miscens, *Sebæ I. pag. 53. Tab. XXXIII. f. 2.* Pilus ex griseo quasi variegatus; auriculas nullas habens, sed tantum meatus auditorios; crura et pedes plumbea; unguibus incurvis.

IGNAVVS *Marcgravii*; magnitudine Vulpis nostratis. Longitudo corporis pedalis, *Clusio 14* uncias, pedes valde angusti, ut non mirum, quod non nisi cum difficultate progredi queat; unguibus deorsum incurvatis, superius arcuatis, inferius carinatis. Caput parvum, subrotundum. Dentes haud magni, instar Agni; *Clusio lati (37).*

IGNAVVS. **IGNAVVS** Americanus, somniculosus; cinereus; crura cujus pedesque pilis brevissimis obsita, gracilia; unguibus humanis similibus; vulpeculæ magnitudine; *Mus.* olim nostri in phiala vitrea; dentibus agnitis.

IGNAVVS orientalis; minimus. *Dst = Indischer Coyert, Mus.* olim nostri; pilis rufis; *Vincent.* Cent. II. n. 71; unguibus finiaformibus (38).

(37) *Car. Linn.* quidem edentulum dixit; Sunt vero omnes dentati; vid. Prodr. de quadrupp. p. 12, nota t). Correxerit primus ita: dentes incisorii intermedii nulli *Syst.* N. Ed. 6.

(38) Male *Gesnerum* Ignavo nomen Arctopitheci indidisse queritur *Marggrav.* Lib. IV. c. 1. in fine; nihil enim commune habet cum Simiis. *Linnaeus* hoc animal ad Antropomorpha numeravit.

§. XVIII.

**TAMAN-
DVA.**

II. TAMANDVA. Tamandua - Guacu - Tamandua - J, *Marggravii.* Ursus formicarius, Candani. Ant-Bear, *Raj.* Myrmecophaga, i. e. venator formicarum; Mieren-Eeter, batav. *Ameisen-Fresser*; *Ameisen-Schucker.* Mange-fourmis Renard Ameriquen; *du des Marchais* III. p. 307. *Erd-Schwein, Kolbe* p. 165. Fourmiller.

Corpore satis longo, capite prolixo, rostro sensim attenuato, lingua tereti, longa, emissili, formicis capiendis aptissima in acumen desinente, cujus extremum in exiguum globulum abit; dicitur in ore gerere duplicatam, *Marggr.* et *des Marchais*, qui bona fide *Marggraviium* secutus est, nos non temere judicamus, linguam ejus ita se habere, prout natura construxit linguam avis *PICIS*, ut commode recondi et emitti possit; cauda longa hirta quidem, minime autem tam ampla, ut *Vulpis* caudam superet, il n'ya point de renard au monde, qui ait une queue aussi ample, que la leur; *des Marchais.* Animal plane edentulum, tardum, ut ab homine capi possit, prout *Silenus*, *Ignavus*, *Diabolus Tajovanicus*, *Armadillo*, *Hystrix* &c., posteriorum pedum planta similitudinem habens cum plantis *urfinis*; solummodo in Indiis occidentalibus stabulat, admodum inibi vulgare; linguam, quando formicis vult velci, exferit, et formicarum tumulto tam diu imponit, donec plena sit formicis, quas deglutit; pilis vel canis vel nigricantibus vel ex albo flavescentibus; habuimus Tamanduam pilis canis; In anterioribus pedibus digitis tribus, non quatuor nec quinque, instructum, in posterioribus omnes Tamandux quinque habent digitos; unica specie hic no. 3, quod singulare anomalon audit inter quadrupedia omnia, qua pedes anticos *Monodactyla*; ut *Taman-*

manduam recte dixeris: quadrupes digitis anteriorum pedum paucioribus.

TAMANDVA.
DVA.

I. TAMANDVA - GVACV, i. e. Myrmecophaga; omnium maxima. Animal, secundum *Marcgravium* magnitudine Canis Lanionum, qui magnitudine inter se multum differunt, cujus pedes anteriores in quatuor digitos divisi, quod omnino fallit, medii duo maximi, unguibus longis, posteriores quinque digitis instructi quod verissimum. Sed consule *Sebam* p. 66. et inspicere in tabulam 40 ibique in figuram I. Pedes anteriores tridactyli sunt, posteriores pendactyli, uti in omnibus. Uterior *autoris* descriptio hæc: „quod sit longo corpore, altis latisque scapulis, capite „admodum prolixo, rostro sensim attenuato, patulis amplisque naribus, „lingua longa, ad sesquiquadrantem ulnæ emissili; auriculæ longæ pendulæ; oculi sat grandes, crassis palpebris defensi; rostrum longum, rugis „numerosis -- raro pilo vestitum; caput breve, planum, pili pressuli tegunt; reliquum corpus longis crassisque pilis quasi setis porcinis hispidum, qui tamen proxime ad cutim tenuiores et lanuginosi. dilute spadicei coloris; venter pilos magis rufos gerit; Caudæ longæ et in acumen „definentis facies superna dilute fusca est. Fœmella octo papillis ventre „prominulis donata, ternis nimirum utrinque versus pedes posteriores, binisque inter pedes anteriores -- Antici posticique pedes a Num. 2. tabulæ XXXVII. ita legendum pro: præcedentis tabulæ, haud differunt, nisi „quod majores sint ⁽³⁹⁾; omnes species dentibus carent, ⁽⁴⁰⁾. Rarissimum hoc animal factum et nitide dispositum inter Thesaurus rerum naturalium Dresdæ conditos cernitur, cujus accuratam delineationem, quam hic Tab. IV. exhibemus, gratiosissimo Ministri principis Comitum *de Brühl* permisso, pro suo in historiam naturalem studio, humanissime nobis transmissit *Cl. Eulenburgius*, Consiliarius rei metallicæ et Thesauri illius Inspector, amicus noster certissimus. Altitudo animalis ulnam ferme superat; collum, caput et proboscis ulnæ et trium pollicum longitudinem emetiuntur, corpus vero ita ut cauda sola considerata eandem ferme longitudinem servant. Proboscis parum pilosa, in orificio, ex quo linguam longius emittit, excavata est. Oculi parvi nigri, auriculæ admodum breves subrotundæ inveniuntur. Collum, corpus et pedes, pilis seu potius setis copiosis et rigidioribus instruuntur, brevioribus et mollioribus his interpositis, omnes quidem ex nigro et cano variant, a collo vero ad scapulas utrinque longa series nigrorum pilorum, ex lato in angustum versus dorsum posteriorem partem extenditur. Cauda instar equinæ maxime hirta, setis rigidioribus nigris obsita est. Pedes anteriores tetradactyli,

TAMAN-
DVA.

posteriores pentadactyli, unguibus in pedibus anterioribus longioribus et crassioribus magis inflexis, quam in posterioribus armati conspiciuntur.

- (39) Jam vero Tamandua no. 2. t. 37. quæ hic in ordine secunda, tribus digitis anterioribus, et quinque posterioribus gaudet.
- (40) Nihilominus optimus autor p. 66. no. 2. animal Ysquepatl, seu vulpeculam, dixit Tamanduum Mexicanam, *Hernandefii* Myrmecophagarum aliam omnino speciem, capite ovillo, inferiore mandibula binis insignibus dentibus, pedibusque omnibus pentadactylis; animal et secundum *Anton. Recchi* nullo modo in tribus Myrmecophagarum trahendum, vid. supra SILENVUM ad finem §phi XVI.

2. TAMANDVA - J *Brazil. Marcgr.* The lesser Ant-Bear *Raj. Syn.* Pedes, inquit, magnitudine Cercopithecii, ita fere se habent, ut in præcedente, Tamandua-guacu, sic ambiguos nos reddit autor, utrum pedes anteriores in quatuor, an vero in tres divisi? *Seba* p. 60. fidem nobis, ut scribit, facit, se ejus icona ad vivum exhibuisse tab. 37. no. 2: Est helvi coloris, molli pilo lanæ quasi æmulo vestitum; curto collo; latis armis; longo angustoque capite et rostro, e quo longa protenditur lingua. Pedes antici urfinorum æmuli, præter digitos communes ⁽⁴¹⁾ tres desuper alios, aliquando unum duntaxat, singuli gerunt, quorum quilibet incurvo ungue, medius tamen maximo armatur; his terram eruendo nidos formicarum quærunt et emungunt. Pedes postici hujusce speciei, uti in Urfis in quinque digitos fissi sunt. Mares insigni pene donati, testiculos intus sub cute reconditos gerunt.

- (41) Autor hic in genere de omnibus speciebus loquitur, ex quibus tres huic attribuit digitos.

3. TAMANDVA, albã, altera seu Coati, *Seba* p. 60. t. 37. no. 3. Hæc aliam præ se fert faciem, quam priores; monodactylon; de qua supra. Autoris descriptio: „Caput multo brevius, auriculæ minores, oculi paulum grandiores, rostrique pars inferior non nihil prolixior. Lingua priori non abfimilis, longa, angusta, capiendis et ingerendis formicis apta. Armi quoque lati sunt -- Antici pedes crassum protendunt digitum, lato curvoque ungue armatum. Postica crura pedesque urfinorum æmula. Pilus albicans, quasi laneus, longior fere quam præcedentis est; sicque et crispata cauda. Hæcce rarissimas inter species censetur; Myrmecophaga cinerea *Thefauri Bareyrbani*. TAMANDVAM americanam minorem, cum nido formicarum, vide *Seba* II. p. 48. t. 47. no. 2.

§. XIX.

FAM. III. TETRADACTYLON.

I. LORICATVM ET PILOSVM.

TATV. Banzerthier. SQVAMATVS vel CATAPHRACTVS. TATV.

α. TATV MVSTELINVS: VIVERRA cataphracta. Diabolus Tajovanicus.

β. PORCELLVS cataphractus. TATV porcinus. γ. TATV caninus.

Sunt animalia cataphracta, ita tamen, ut vel inter squamas, vel in inferiore corpore, mento, collo, ventre et cruribus appareat cutis prominentibus poris, quasi sagrinatis, et rarioribus pilis; omnia tetradactyla in quatuor pedibus; TATV CANINO Pentadactylo five TATV CYNOCEPHALO excepto; unico anomalo.

TATV (42) mustelinus. Viverra, Tamandua cataphracta; quod imprimis formicis vescitur, lingua tereti longa Tamandua simili; Edentulus. Diabolus Tajovanicus. Armadillus squamatus, major, seu Diabolus Tajovanicus Siamensium ex insula Formosa; *Sebæ* p. 87. t. 53. num. 5. Caput longum tenui ore, longe exserta lingua, illi simili, qua genus gaudet Myrmecophagorum; oculis lucidis; auriculis minutis planis; complicare se novit, ut nihil ejus in conspectum veniat; præter squamas exteriores durissimas, quæ ipsum ab omnibus injuriis ferarum liberum reddunt.

TATV mustelinus; Armadillus squamatus, major, Ceylanicus seu Diabolus Tajovanicus dictus, *Sebæ* p. 88. t. 54. num. 1. Singulas inter squamas, pulchro ordine digestas, aliquot eminent pili longi, setacei per totam corporis supinam faciem, capite et cauda exceptis. Caput in angustum convergit et tenue os, cui longa inhæret lingua, qualis Myrmecophagorum; hujus antichi et postici pedes curti, crassi, tuberosi in quatuor finduntur digitos, quorum duo (43) in medio siti longiores.

(42) Hallucinati sunt nonnulli autores juxta numerum digitorum, inter quos *Oviedus* primum descripsit Armadillum. *Maregravius* p. 231 de Tatu suo primo: „pedes „quinque digitis omnes præditi, quod non nisi in Tatu canino, five Tatu capera lo- „cum habet; et de Tatuere, „quod anteriores pedes habeant quatuor digitos, po- „steriores quinque; *Chusius* exot. p. 110 de tertio genere scribit, et quidem ex pictura, quam a *Iacobo Plateau* acceperat: „posteriores pedes ternis digitis et calcaribus (= 4) „præditas fuisse pictura fidem faciebat, anteriores vero duntaxat binis et calcaribus „(= 3), nisi a pictore fuerint prætermissi. „*Rajus* de Tatu mustelino, five Diabolo Tajovanicus, quod singuli pedes in quinque digitos divisi, quod rursus apertum involvit errorem. Qui animalia ipse non vidit tuto sequatur *Sebum* propter egregios, quos communicavit iconismos, etiamsi aliquando lapsus calami in textu passus sit. Hic p. 45 scribit: illum tab. XXIX exhibuit, pedibus eorumque digitis non differre ab alio, quem Tab. XXXVIII, sic lege loco XLII, exposuit; jam vero de hoc: „pes quilibet gerit tres digitos prominentes, longis acutisque unguibus armatos, „unum-

TATV.

„unumque a postica parte extantem, cui tanquam calcaneo innituntur, ergo = 4 „digitis; qui 4 digiti omnes etiam in oculos cadunt;,, Tatu autem tab. 29 sic delineatus, ut posticus in anterioribus pedibus videri nequeat, in posteriorum vero uno pede, qui prostat, apparent quatuor. Idem p. 47 Africanum marem et fœminam alterius Tatu, qui est Tatu Caninus s. Tatu apara vel Armadillo Nothus, tab. 30 describit, et quinque digitos in singulis pedibus oculis subjicit, animal hujus generis Anomalon; pag. 87 Tatu juvenem habet et tab. 53 pinxit quatuor digitis.

- (43) Error in textu p. 89, ubi quatuor pro quinque et duo pro tres in linea tertia legi debent.

TATV PORCINVS. Tatu simpliciter. Porcellus cataphractus. Armadillo communiter; Schildverkel. Verken. Cuniculus cucurbitalis, quod corpus ita contrahit, ut globosus fiat; *χελωνισκος*, *χελωνικινος*, testudinatus Porcellio, vel testudinatus Echinus; Exoticum animal *F. Col. A.* et *T. O.* p. XV. vid. *Labat. Amer. II.* p. 387. *Rocket* p. 139; *des Marchais III.* p. 302. Aytochtly; *Dasyus cucurbitinus*, Tatou vel Armadillo *Hernand. H. Mex.* p. 314. Tatou, seu Armadillo Americanus *Sebæ* p. 45. t. 29. num. 1. Caput longum est, vulgaris Porci æmulum; similiterque se habet os, proboscis et auriculæ longiusculæ; squamæ cinereo-flavæ; ex quibus conflata sunt scuta; anterius et posterius corpus binis munitur scutis, aliisque decem angustioribus intermediis, quæ articulorum ad instar supra se invicem arctari laxarique possunt. Conjungit ista interius crassa cutis, unde gliscunt supra se mutuo, et sic dorsalia scuta media exorbitare non patiuntur; collum, maxilla inferior, venter et femora, raris aspera capillis, retracta magnis sub scutis reconduntur. Cauda ossea, squamata et annulata; quæ vel in convoluto animali prominet. Armadilli terram fodiant, sub qua etiam latitant, imo et aquosa loca frequentant. Pedibus incedit brevibus; Hujus juvenem vid. Tab. LIII. num. 6.

TATV PORCINVS, seu Armadillo Orientalis, lorica ossea toto corpore tectus, *Sebæ* p. 62. t. 38. num. 2. Omnium pulcherrimus. Frontem omnem unum constituit scutum, plurimis interstinctum divisionibus, quæ squamas elevatas fere referunt; per totum corpus squamæ rosas referunt in anteriore et posteriore parte; quibus et oculi circumvallantur magnitudine et venustate eximii, ad auriculas usque, quæ nudæ sunt. Os in acutum convergens rostrum protendit, Porcini instar, eminentius, et dentibus, prout antecedens, acutis scætet; cauda supra et infra paulum applanata, uno tantum articulo constat, extuberantibus ossiculis rosam referentibus incisâ quasi et cælata. Ventrem subtus crassa pellis, crassis rarisque pilis obsita investit. Pes quilibet tres gerit digitos prominentes, longis acutisque unguibus munitos, unumque a postica parte extantem, cui tanquam calcaneo

caneo innituntur. Animal rarum admodum, et haud vulgare. Ejusmodi convolutum quasi in globum vid. tab. eadem XXXVIII. num. 3. TATV.

TATV CANINVS, capite pedibusque anomalis; Tatu-apara. Armadillo Nothus; pedibus altis; cynocephalus; digitis quinque singulorum pedum, quorum medii tres maximi. Caput crassum, et obtusum in rostro, caninum. Collum curtum laxa vestitur et crassa cute, per plures rugas complicata. Crura alta, uti Canum, cum pedibus similiter rugosa pellis, crassis munita squamis tegit. Tatou seu Armadillo Africanus, Mas *Sebae* p. 47. t. 29. num. 3. cauda calva, crassoque corio tecta. Fœmina p. 48. t. ead. num. 4. a mare discrepat, quod tria ejus insignia superni corporis scuta haud adeo eleganter picta sunt, quam quidem in mare, et quod cauda fœminæ ad extremum uique scuto squamato tegitur, quum ob corporis latitudinem cauda sub scutis nequeat recondi, prout in maribus.

§. XX.

II. H I R S V T V M.

CAVIA. *Asterhase*. *Astercanin*. Nomen est commune omnibus sylvestribus, quæ Lusitani vocant Ratos do Matto; pilis, inprimis voce, Porcelli; digitis anteriorum pedum quaternis. Communiter Porcelli, et Cuniculi Americani, quod in cuniculis vel arboribus cavis habitant. CAVIA.

1. *Levis*.

CAVIA COBAYA Brasil. quibusdam Mus Pharaonis. Tatu pilosus, Porcellus, Mus Indicus. Porcellus pilis et voce. Cuniculus Americanus et Guineensis. The Guiny Pig; *Raj. Syn.* Auribus brevissimis; corpore brevi, pleno; auriculæ humiles, tenues, pellucidæ, patulæ, subrotundæ, recens-natis haud multo minores, quam adultis (44); barba et rostro leporinis; colore diversus; caro porcina sapit, et ad mentiam pelle non nudatur, sed aqua fervente depilatur; dentes ut in muribus; caudæ vestigium nullum. Anteriores pedes quaternis donantur digitis, posteriores ternis; non habent, ut volunt *Gesn.* et *Aldrov.* digitos senos ante, nec quinos pone. In Europam e Novo Orbe invecit; nunc ubique sunt frequentes, animalcula fœcundissima; Germanis: *Meer-Schweinchen*, forte quod transmarini, et voce Porcelli utuntur. Pluribus vide *Entium* apud *Charletonum* Exercit. p. 103 seq. et *Raj. Syn.*

(44) Non est ultima nota characteristicæ Lepusculorum sive vulgari nomine Cuniculorum, quæ ab auribus prelongis peti solet, prout jure inter se distinguuntur Equus et Asinus; unde est, quod Cayez cum Cuniculis vel Leporibus elumbibus non confundendæ.

CAVIA.

CAVIA, AGVTI vel ACVTI, Brasíl. Grunnit, ut Porcellus; pili sunt crassi ut in Cobaya, splendentes, ex ruffo et brunno mixti, cum pauxillo nigro, in ventre magis flavescentes. Vulgo: Mus sylvestris Americanus Cuniculi magnitudine, Porcelli pilis et voce, *Raji*. Cauda brevissima, glabra; crura anteriora breviora. Caput et barba Cuniculi; rostrum acutius; digitis anteriorum pedum 4, posteriorum 6. Irascens dorsi extremi pilos in altum furrigit, et cruribus posterioribus terram pulsât.

CAVIA, PACA, *Marcgr*. Mus Brasiliensis magnus, Porcelli pilis et voce, *Raji*. Corpore pingui et crasso. In pedibus digitis quatuor; pilis brevibus, ad tactum duris, umbræ coloris; in lateribus maculas habens cinereas longitudinales; in ventre albicans; decem circiter digitos longus; capite crasso, auribus glabris et paulum acutis; cauda brevissima; vehementer mordens; Caniculis capitur.

CAVIA, APEREA. Cuniculus Brasiliensis Aperea dictus; *Marcgr*. *Raj*. Syn. p. 206. Auriculas habens breves, subrotundas; pilorum color Leporinus, in ventre albicans; caret cauda. Crura priora tres circiter digitos longa, in quatuor digitos exeuntia, posteriora paulo longiora, tribus digitis, medio longissimo.

CAVIA SVRINAMENSIS. Cuniculus Americanus, *Sebæ* I. p. 67. t. 4. F. 2; auribus brevibus; capite obtuso, longoque collo; pilo ruffo, rigido et pungenti uti fetæ, præcipue per dorsum; cauda unciam fere longa; pedes omnes in quatuor digitos fissi; incurvis acutisque unguibus; elumbis; caro alba, sicca, ingrati saporis.

CAVIA BAHAMENSIS. Cuniculus Bahamensis, *Catesb*. 2. p. 79. Cauda longa. Cet animal est un peu plus petit, que le Lapin de Garenne ordinaire; il est brun, sans aucun mélange de gris - - Leur chair a plus le goût du Cochon que celui du Lapin; vid. figuram. In errore versatus optimus autor, quod suspicatus sit Murem esse Alpinum, sive Marmotam, *Raji* Syn. Quadr. p. 221, de quo infra suo loco. Confer. *Append. Catesb*. p. 28. *Ibid. Marmota Americana*.

CAVIA IAVENSIS. Lepus Iavensis *Catesbeji* in *Append.* p. 18. Il étoit de la grosseur d'un Lievre d'une taille ordinaire, couvert d'un poil brun et roussâtre; la tête petite à proportion du corps; les yeux grands et avancez, les oreilles comme celles d'un Rat; à cela près, la tête participoit à la ressemblance d'un Daim et du Lièvre; le rable et les cuisses d'une

d'une grosseur remarquable ; les jambes étoient longues ; les piez de devant avoient chacun quatre doigts, le plus externe étant fort court ; les pieds de derriere n'avoient chacun que trois doigts ; pour la queue, elle étoit tres-courte. L' animal est originaire de Java et de Sumatra.

CAVIA.

2. *Dorso aculeato.*

CAVIA Hudsonis. The Porcupine from Hudson's Bay. Animal ab *Edwardo* primo descriptum : The Head is like a Rabbit's. Capite Cuniculo similis; naso piloso; primores dentes æmulantur dentes Castoris vel potius Leporis, ad scindenda graminâ, plantas et radices, for gnawing or biting of Grass; auribus parvis; pedibus brevibus; unguibus prælongis, acutis; digitis anticis quaternis; posticorum pedum quinis; caudâ satis longa; Inter pilos in superiori parte capitis super dorso, et caudâ crebris aculeis munitum animal, quorum longissimi 3' beneath the Hair on the upper Part of the Head, Body and Tail, it is thick set with very sharp stiff Quills. Reliqua apud *autorem*; Ex freto *Hudsonis*.

§. XXI.

FAM. IV. PENTADACTYLON.

Hæc inter *ζωοτοκία* Familia est a tribus numerosissima; prout inter AVES Familia quarta TETRADACTYLORVM digitis simplicibus, unico postico.

I. LEPVS. *Hase*. Levipes. *Λαγώς, λαγώς. Δαισιπρος.* The Hare. *Hase*: Lepusculus; Cuniculus; a Rabbit or Cony. Acceptum habeamus, quod LEPORES in stationem CAVIARVM succedant, quorum differentias indigitavimus. In animo quippe est, ut a notioribus pentadactylorum generibus ad minus nota et illustriora adscendamus. Hæc animalia notissima longa non indigent descriptione; sufficiat, quod pedes anteriores pentadactyli, posteriores tetradactyli; aures pro ratione capitis brevis prælongæ; labium superius in medio fissum, *Hasen*; *Scharte*; caudâ brevis, oculi ciliis carentes; plantæ pedum hirtæ. De dentibus *Linn.* S. nat. ed. 6.

LEPVS.

LEPVS vulgaris, cinereus; cujus venatio animum exhilarat. Lepus caudâ abrupta; pupillis atris *Linn.*

LEPVS albissimus; toto nitens in corpore candor; juxta Alpes, et apud Septentrionales. *Stein*; *Sand*; *Hasen* (45).

LEPVS.

LEPVS niger, qualem habuit *Wormius* Mus. p. 321. ex Boringholmo; totus niger exceptis pedum extremitatibus, quæ ad cæruleum tendebant, intermixtis quibusdam pilis fuscis, quibus ordinarie præditi sunt vulgares lepores. Lepus niger in Thesauris Regiis Dresdenfisibus.

LEPORES cornuti pro monstrosis habentur; talia cornua quæ raro videntur ipse habui; vid. Tab. III. et plures *Worm.* citat. *Balbinus* Misc. hist. Bohem. non insolentes in Norvagia Lepores cornuti. Vide *Quadr. Hist. Prodr. not. (oo)* et figg. Leporum cornutorum in tab. ibid. conf. *E. N. C. Dec. II. A. VI. Obs. 183. p. 368.* ibique fig. Leporis cornigeri. Anno 1750. in relationibus Berolinensibus von Staats- und gelehrten Sachen, No. CLV. d. 26. Dec. legi: Leporem dentibus mandibulæ inferioris primoribus albissimis ad latera prout in Apro longius exsertis; inter quos duo alii ex superiori mandibula cornuum Capræ ad instar recurvati in os. Illi ex ore soluti 3" longi, hi 1", in ambitu $\frac{1}{3}$ "; *Werthemix* necatum. Rara hæc naturæ luxuries

LEPVSCVLVS; Cuniculus; terram fodiens; *Raninchen*. Lepus cauda brevissima; pupillis rubris *Linn.* partibus internis non minus quam externis Leporem referens; Cinereus, albus, niger, rutilus et ex albo variegatus. Lepores hispanici. Vulgares Lepores in sylvis et campis totos dies immoti sedent, internoctu pabulantur; Cuniculi in foveis plerumque stabulantur.

(45) In Prussia et in Suecia æstate cinerei, hyeme semper albi multi. Nonnullos et media æstate in Prussia ad littora maris in *Nehringa* Curionum totos albos venatus sum.

§. XXII.

SOREX.

II. SOREX. ROSOR. *Nager*. Nomen a Sono petitur, quem aliquid rodendo edit, vel secundum *Isidorum*, quia in modum Serræ aliquid primoribus dentibus præcidit; Alii a *Σορεν*, putridum, derivant, quod, cum sit brevis ævi, facile corrumpitur et interit. Quidquid sit de Etymo, nobis pro genere venit SOREX, suos habens tribus: Cauda pilosa: SCIVRVS et GLIS; cauda tereti, pilis rarissimis, glabra: MVS; omnes rodendo quatuor primoribus dentibus longissimis sonum edunt. Omnes habent pedes pendactylos; nescitur, quare *Dn. Linnæus* Sciurum vulgarem pollice in manibus privaverit, *Syst. nat. cum inter Errata non correxerit 4-5.* In sceletro $1\frac{1}{2}$ " paris: adæquat; vid. Sciurum virgin. cinereum infra.

Cauda pilosa: I. SCIVRVS. *Eichhorn*. Σκισπος, a σκία et οὐρα, quod sibi cauda umbram faciat; hujus nominis autor *Oppianus*; Latini retinuerunt vocabulum. Alii aliter nominant Pirolum, Spirosolum, Scurulum; caudam sedens supra dorsum erigit; amnes tranaturus, cortice confenso,

scenfo, cauda pro velo utitur ⁽⁴⁶⁾. Ratione coloris inter se discrepant SCIVRVS.
 juxta regiones, in quibus nascuntur. Infinita multitudo Sciurorum in
 Polonia, omnibusque sylvis Septentrionalibus. Insigni membro genitali
 mares Sciuri instructi.

(46) Rei veritate nititur, quod *Gesnerus* ex *Vincentio Beluacensi* et *Olao M.* refert: Sciuros, quando aquam transire cupiunt, lignum levissimum aquæ imponere eique infidentes, et cauda, non tamen ut vult, erecta, sed continuo mota, velificantes neque flante vento, sed tranquillo æquore transvehi, quod fide dignus fidusque meus *Emissarius* ad *Insulas Gothlandiæ* plus simplici vice observavit, et cum spoliis in litteribus ibidem collectis redux mirabundus mihi retulit. *Difert. nostra de Sciuro volante, Transf. angl. No. 427. p. 38.*

SCIVRVS vulgaris, rubicundus; gemeines rothes Eichhorn. Habitat in arboribus frequens, ætate ruber, hyeme incanus, Grauerk dictus, *Linn.* Nostrates tam in sylvis quam in caveis vulgares et hyeme et ætate rubri. Qui Grauerke nobis audiunt, specie et moribus diversi. In Polonia utique vulgares cinerei, non mutant pellem; haud rari quoque vulgares nigricantes; profunde fusci; ex albo et ruffo varii, et aliter maculosi. Clunibus infidens prioribus pedibus cibum tenet orique admovent. Mus ponticus idem.

SCIVRVS niger. The black Squirrel; Ecureuil noir, *Catesb. II. p. 73.* vel totus niger, vel naso, vel torque, vel extrema cauda albis.

SCIVRVS Virginianus cinereus major, *Raji Syn. p. 215.* The Gray Fox Squirrel, Le grand Ecureuil gris, *Catesb. p. 74.* auriculis brevioribus, cauda amplissima, digitis longissimis quinque in anticis, in posticis pedibus quatuor.

SCIVRVS Striatus. The Ground Squirrel, Ecureuil de Terre, *Catesby p. 75.* Dimidio minor Sciuro vulgari Anglicano, distinctis digitis quinque in anterioribus pedibus, Carolinensis et Virginianus: in dorso linea lata nigra, ad latera utrinque linea lata flavescente, nigris lineis inclusa, an Sciurus *Lysteri* apud *Rajum Syn.?*

SCIVRVS rarissimus, ex nova Hispania, tæniis albis: Mas, *Sebe I. p. 76. t. 47. num. 2.* Coloris obscure murini; dorsum albicantes septem percurrunt tæniæ, inde per caudam quoque longis diffusisque pilis conspicuam extensæ; harum albiditatem nigricantes pili intersiti variegant; os et inferna corporis facies cinerei est coloris. Auricularum ambitus glaber; cauda in quatuor fissa ramos terminatur, quod mirum. Fœmina *ib. n. 3.* cauda non ramosa, longis hispida pilis; dorsum quinæ duntaxat tæniæ distinguunt.

SCIURVS. **SCIURVS** Americanus *Sebæ* p. 78. t. 48. n. 5. Capitis facie ab aliis se distinguit, rostro obtusiore; rutilus; ad latera et in ventre albicans. Præsertim notari vult autor singularia illa membra genitalia, quibus minutum adeo animalculum a natura donatum est.

SCIURVS Epilepticus; cinereus Prufficus; **Grauwerk.** Nostratim; interdium continuo dormit; in requie turbatus, in epilepsiam haud raro incidit; communiter audit Mus avellanus, **Hafelmaus.** Mus avellanarum alter. *Sorex Plin.* The dormouse or Sleeper. *Raji Syn.*

SCIURVS Getulus Caji apud *Gesnerum.* The Barbary Squirrel, *Raji Syn.*
an **SCIURVS** striatus *Catesbeji*?

SCIURVS petaurista, volans. *Sciurus* volans mas *Sebæ* p. 67. t. 41. n. 3. Dorsum ex ruffo gilvi est coloris, cauda dilute ruffa, subtus vero pili omnino rubicantes hærent. Anticis pedibus pollicem deficere scribit autor; verum quinti digiti vices sustinet articulatio ossea cum instrumento volatorio connexa, ut infra patebit. *Alius:* The flying Squirrel, *Sciurus* volans *Catesbeji* p. 76. et 77. ibi: on a depuis peu decouvert en Pologne cette Espece d' Ecureuil — mons. Klein -- en a envoyé une description exacte avec la figure à la Societé Royale; on la trouve dans les memoires philosophiques No. 427. p. 32. Dabo per extractum ejus descriptionem: „ Illi, quos habui, habitant in Sylvis Capitaneæ, „ tus Kriezoviensis, districtus Mohiloviensis, in confiniis Russiæ; vocan- „ tur Könige der Grauwerte; Pellis mollissima, pilis canis et ex nigro „ cinereis eleganter picta. Ingentes et extantes habet oculos, nigros, „ aspectu pulcherrimos, aures parvas, dentes acutissimos quibus exquisite „ mordet — Caudam, extra saltum constitutus, grato aspectu tergo appri- „ mit, Petauristam vero agens, demittit, hinc inde agitans — quod ad ejus „ instrumentum volatorium attinet: Cutis a lateribus instar veli ad pal- „ mam fere expandi potest, quod ipsum velum posteriorum pedum ge- „ nibus adhæret, cum anterioribus vero articulationi osseæ, ibi, ubi pollex „ esse solet, connectitur; ad extremitatem modo dictæ articulationis cutis „ quasi plumosa. Ubi quietus confidet, aut gressus naturales facit, ar- „ ticulatio hæc cum pedibus parallela distingui nequit; quam primum „ vero saltum facit, movetur illa et cum anteriore pede angulum quasi „ rectum format, unde cutis expanditur, quamvis etiam validus panicu- „ lus carnosus integram cutem permeans saltum fortiter secundet. Hinc „ colligo, animalculum hoc proprie non volare, sed loca, quæ sibi pro- „ posuit, magis dissita, facilius, ac reliqua animalia sui generis, saltu at- „ tinge-

„tingere, saltusque majores perficere posse, quod velis suis mediantibus SCIVRVS.
 „diutius in aëre morari valet.„ Vide pluribus *Catesb.* p. 77.

SCIVRVS Virginianus, petaurista; *Sebæ* p. 72. t. 44. n. 3. Supina facies ex ruffo, prona ex dilute cinereo flavescit. Pedibus pendactylis, omnibus digitis distinctis, ut manus hominum; a capite ad cervicem membrana protenditur sub gutture concreta, quæ ad anticos usque pedes, inde ad posticos exporrecta, tandem ad anum usque, prope caudæ exortum, decurrit, externa parte brevi crine lanuginosa. Cauda satis longa, longis pilis congestis. Ex hac descriptione patebit differentia inter hunc et præcedentem Sciurum (47).

(47) Confer. *Lev. Vincent.* Descr. Animal. 1726. p. 8. Cent. pr. num. 92. *Grew.* Mus. Reg. p. 20, quem autor pro Fele volante *Scaligeri* Exerc. 217. §. 9. habet; *Lawson* Hist. Prov. Carol. et alios. Plures SCIVROS vide in *Cat. Quadr. Petrop.* p. 345 seq.

SCIVRVS ex cinere rubicundus, lateribus striatis, auribus brevioribus, cauda tæniis longitudinalibus varia pilis inæqualibus, instar denticulorum pagiorum fimbriata. The Barbarian Squirrel; *Edw.* 198. I. *Rowland.* Hist. of Fourceted. Beasts. Lond. 1650.

2. GLIS. *Siebenkläser.* *Aristoteles* præcipuam Gliribus a natura ingenitam esse proprietatem tradit, ut hyeme in cavis arborum dormiendo vehementer pinguescant; ita enim somno capiuntur, ut igne vix revocari possint. *Nonius* quoque et *Isidorus* Glirem a pinguedine nuncupatum volunt, cum gliscere, crescere et pinguescere significet, ut *Etyma Oppiani*, *Ausonii* et plurium rerum naturalium Indagatorum taceamus. Sic et *Martialis* de Glire:

*Tota mihi dormitur hyems, et pinguior illo
 Tempore sum; quo me nil nisi somnus alit.*

Et *Nat. Com.* de Venatione:

- - - *Glires hyberno tempore somnus
 Semper habet, capiunt longam per membra quietem,
 Et quoniam dapibus pinguescunt cætera lautis,
 Hyberno tantum pinguescunt tempore Glires.*

Præcipui Scriptorum duas Glirium differentias habent; alium, qui in cavis arboribus stabulatur, alium Gliribus cognatum, qui saxa rupesque incolit, magnamque anni partem dormiendo consumit, quem Glirem Murem appellant. Et *Ioann. Hugo* in tractu indico Glires magnitudine Nefrendis esse scribit.

GLIS.

GLIS vulgaris *Aldrov.* Cujus iconem p. 409 commendat. Æstivo tempore prout Marmotæ congregiuntur, et autumnò fœtus suos edunt. Apud Romanos in lautitiis habebantur, unde glirariorum constructio; a mensè Octobri ad Ianuarium valde pingues sunt; in India domos subruunt et muros perfodiunt. Constans autorum opinio, aliquid venenati habere, et quidem in cauda. Reor, Sciurum Virginiensem, qui per integram hyemem dormitans, nonnisi admoto calefactorio quodam evigilaverat, Glirem fuisse; cujus mentionem feci *Trans. Angl.* No. 427. p. 34 (48).

(48) Mus avellanarum major *Raji.* Sorex *Plin. Gesn.* The greater Dormouse or Sleeper. Huc pertinet Mus Noricus vel Citillus *Gesneri.*

GLIS Norvagicus. Mus ex Norvegia, cinereo fuscus, rostro quasi fuillo, capite longiusculo, brevibus latisque auriculis, promisso mystace; dorso lato et incurvo, abdomine pendulo; digitis longis; pilus ex dilute cinereo fuscus. *Seba* II. p. 64. t. 63. n. 5.

GLIS Cricetus, *Gesn. Amster.* Vorax et admodum pinguescens. In cavernis habitat non aliter ac Cuniculus, sed angustis, in quos multa frumenti grana congerit; major Mustela domestica. Pili in dorso Leporini, in ventre nigri, in lateribus rutili, utrinque maculis albis tribus. Cauda palmam longa similiter Leporini coloris. Animal iracundum et mordax, adeo, ut si eum Eques incaute persequatur, profilire soleat, et os Equi appetere, et si prehenderit, mordicus tenere; dentes habens in ima supremaque parte oris binos, uti Mures. Pluribus *Fabricius* apud *Gesnerum.*

GLIS Marmota, Italis. *Murmeltbier.* Mus Alpinus *Plin.* Magnitudo ejus inter Leporem et Cuniculum vulgarem; Fele corpulentior; cruribus brevioribus; figura muris, colore ut plurimum ruffo et fusco; oculis magnis; auriculis quasi decurtatis. Primores dentes supra infraque binos habet, uti Sciurus, longos acutosque; caudam pilis rarioribus; dorsum præpingue. *Hildanus* pinguedinis copiam observatu dignam putavit. Nascitur in Alpibus. Plura apud autores. De vitæ genere moribusque vide ejusdem historiam brevem post prodromum Historiæ Avium.

GLIS Marmota, Americanus; The Monax or Marmotte of America *Edwardi* Nat. Hist. of Birds II. 104. *Catesbeji* Append. p. XXVIII. Species Muris Alpini, cauda longiore; rostrum coloris ex dilute carulco cinerei; oculis nigris exstantibus, pilis ad nasum setosis, longioribus; caput et truncus ex fusco castaneus; unguibus longis lunatis, acutis; præter pollicem more Sciurorum brevem, quatuor digitis in pedibus anterioribus;

bus; in posterioribus quinis: cauda media longitudinis trunci, pilis nigro fuscis tecta. Marglandia Americae Septentrionalis. Addit *Edwardus*: „Dr. *Mitchel* a Physician of Virginia, now in London, has informed me, „this animal has much the Action of a Squirrel, and, when wild, has a „more bushy Tail.,,

GLIS Moschiferus; odore Moschi. Mus aquaticus, exoticus *Cluj. Worm.* The Muscovy or Musk Rat, *Raji.* Villis in tergo nigricantibus, in ventre ex albo cinerascens, capite parvo; rostri pars superior prominula, unciam longa, qua instar Talpæ terram evertere potest; oculis exiguis; cauda 8 uncias longa, plana, lata, rarissimis brevibusque pilis tecta. Digiti majores membranarum connexi; ex Russia advena.

Cauda tereti. I. MVS. **Maus.** Græcis *Mus.* Musculus *Plinio.* Mus domesticus minor; **Maus,** **Mäusehen.** Mus major, *Rattus, Rattos,* novo nomine græco, **Rage;** *ραξ,* quoniam rostrum suillo simile habet, ab *us,* sus. Mus agrestis, subterraneus, Campagnoli, *Italis;* quoniam pedibus terram fodiendo Cuniculos sibi comparant, *νεργος,* agrarius. Mus Aquatilis. **Wasser-Rage;** cauda tereti, sive longa sive brevi pilis rarioribus. MVS.

MVS, *Rattus;* Mus cistrinarius; domesticus et aquaticus (49); vix distinguendus; ambo domos et granaria frequentantes; cauda tereti longa. **Ragen.**

(49) Aquatilis major est; ruffoque colore, pedum digitis membranarum intercedentibus quadrantibus connexis, cauda brevior, dentibus primoribus longioribus: Pisciculos venatur.

MVS minor, Musculus vulgaris, domesticus, **Maus,** cauda tereti longa; **Mäuse;** vulgares agrarii caudis brevioribus plerumque; hi coloribus differunt. Omnes satis noti; ut longa descriptione non indigeant. Dantur et toti albi, quales ipse alui, resectis dentibus primoribus (50). Mus agrestis Virginianus albus apud *Sebam* p. 76. t. 47. n. 4 (51). Communis color, prout satis constat, cinereus, obscurus seu fuscus.

(50) Mus agrestis capite grandi, rostro brevi, obtuso; cauda brevissima, pilis crebrioribus non tamen densis vestita; crura perbrevia; varii coloris; - - Mus agrestis major macrourus, *Gesneri.*

(51) Glis seu Mus Americanus, agrestis, albus, avellanorum; tota alba et tenui longoque capite, rostroque veluti suillo donata. *Seba* p. 50. t. 31. num. 7.

MVS Orientalis. *Seba* II. p. 22. t. 21. n. 2. Vivum habuit autor. Colore ruffo, lineis albicantibus, margaritarum æmulis, per dorsum distincto.

MVS.

Mvs Scalopes. Mus sylvestris Americanus, Mas, Scalopes dictus; *Seba* p. 48. t. 31. n. 1. Testiculis insignibus crassisque sub cute abdominis latitantibus; rostro fere suillo; pilis saturate spadiceis; pedes et cauda longa pilis carent. Fœmina ibid. n. 2. Huic similis Mvs Africanus Kajo-polin dictus, ibid. n. 3.

Mvs Americanus; per dorsum ex ruffo flavescens; albicantibus auriculis; plus solito retrorsum collocatis; ventre infimo, pedibus anticis omnino albis, cauda albicante. *Seba* II. p. 30. t. 29. n. 2.

Mvs sylvestris Americanus, fœmina; catulos suos supra dorsum ferens; pollicibus latis unguibus donatis, reliqui digiti quatuor minutis acutisque gaudent. *Seba* p. 49. t. 31. n. 5. *S. Merian* Inf. Surinam. Similis huic, dorsi colore rubro, helvo in ventre, nec non cauda brevi, crassa diversus et quod digiti omnes quinque in parvos acutosque ungues desinant; *Seba* ibid. n. 6.

Mvs Americanus, major, agrestis, capite grandi, pullus; *Seba* p. 50. t. 31. n. 8. per dorsum ex ruffo luteus; cauda pedibusque subtus ex flavo albescentibus; capite lato, tumente; albicante, insignes et glabras arri-gens auriculas; barba prolixa.

Mvs Araneus, rostro productiore. **Spizmaus.** The Shrew; or Shrew-Mouse, *Raji* Syn. 239; mixtis coloribus fulco et ruffo; ventre albicante; pedes posteriores plane in postrema parte corporis hærent. Totus graviter olet; caudæ brevissimis pilis obsitæ longitudo 2", trunci 3". Dentis bini anteriores oblongi acuti, aliis binis aut ternis denticulis enascentibus, exasperantur serræ instar; Mus venenosus.

Mvs Araneus Indiæ Orientalis; *Seba* II. p. 9. t. 8. n. 3. *Ardoyno* Mu-gali p. 433. Mus Araneus Santis audit.

Mvs Lemingus, Norvagicus, *Olai Magni*; *Wormii* Mus. p. 322. et separato libello: Historia animalis, quod in Norvagia quandoque e nubibus decidit, et sata ac gramina celerrime depascitur, Hafniæ 1653. vide *Hamb. Beyträge* 1741. X Stück, ibidemque relationem de hoc animali Dn. *Linnaei*, qui hunc Murem pariter ac reliquos Mures, licet semiplene, ruminare statuit. In eo *Wormium* sequitur, qui in historia Muris p. 14: „Invenimus in faucibus ramenta quædam palæarum, fœculento humore obducta, ut vel hinc colligere liceat, inter ruminantia locum habere hoc animal.“ Sed quid mirum, quod ramenta palæarum in faucibus inventa fuerint, quum autor p. 15 scribit: „Interiora viscera rimari non licuit, quia

„quia exenterati et exsiccati fuerunt, procul dubio paleis farcti, hi Mures „omnes, quotquot ad me pervenerunt., Vid. *discursum nostrum* de Ruminantibus nota ****. Leming, Leminger, Lemmus, Lemmer. Longitudine circiter unciarum quinque, pilo subtili, variis coloribus tincto; caput acuminatum, ad os pili multi, rigidi mystacis instar. Os parvum, superiore labro scisso, ex quo eminent dentes duo magni incisorii, acuti, incurvi; crura brevissima, pedes pilosi, quinque acutis et incurvis unguibus armati (52). Reliqua apud autores.

(52) Corpus turgidulum, quasi conicum, a posterioribus consideratum.

Mvs marsupialis; sylvestris, Brasileensis. Philander, Opassum, Carigueja. Didelphis *Linn.* *Beutel-Rage*. Aliis Vulpi-Glres hæc animalia audiunt. Tota facies et forma caudaque Ratti. Surinamæ Vulpis vices subit. Manicou *Feuillei* *Obs. ph. III. p. 206.* Rictus quasi Vulpinus. Pedes antici calvi et glabri, hominis manum referunt, secti in digitos quatuor unumque pollicem, brevibus et aliquantum acutis unguibus munitos. *Seba p. 56. t. 36. n. 1* Mas, n. 2 Fœmina cum catulis sacco ventris intrantibus p. 57. Junior cum sacco aperto.

Mvs Tlaquatzin, seu Tai-Ibi Brasil. Caborro domato *Lusit. i. e.* Glis sylvestris. *Raj. Syn. p. 185.* *Bosch-Ratte*. Alius Speciei. Convenit quidem cum præcedenti, quoad pilos et colorem, qui tamen ei paulo saturatius spadiceus est. Ubra, ut in Ove, posticos inter pedes reposita, quatuor papillas emittunt; marsupio tamen pro recondendis catulis, quos quatuor ejicit, caret hæc species. *Seba p. 57. t. 36. n. 4.*

Mvs marsupialis. Philander Orientalis, major, cum catulis suis in sacco ventris hærentibus, *Seba p. 61. t. 38. n. 1.* Fœmina Americanis Philandris, quam simillima, nisi quod pilis dorsalibus, aliquantum saturatius fuscis vestita et toto habitu procerior sit illis.

Mvs marsupialis maximus, Orientalis, Fœmina. *Seba p. 64. t. 39.* Quando hæc, prout alia animalia, suos excludere catulos, hos illico post partum cœcos adhuc et nudos suo immittunt marsupio, in commodum eorum ita comparato. Ut plurimum quini numero aut septeni uno partu catuli prodeunt; pro horum quolibet peculiaris papilla. Hic septem pollet mamillis. Marsupium glabrum est et pilis expers. Cauda longa squamis rhomboideis tota tegitur. Quod reliquum est, autor refutavit *Franc. Valentinum T. III. Animal. Amboin. p. 273,* qui juxta generandi modum et membrum genitale fœmellæ in errore versatus est.

TALPA.

2. TALPA. *Maulwurf*. Pedum anteriorum vola manum referens, ejusque digiti quinque non deorsum sed ad latera spectant ad commodius fodiendum; Cauda brevis, teres, crispula. Ungues habet robustos; pilum mollissimum, brevem et densum, rostrum suillum, dentes Muris aranei dentibus fere similes. Crura brevissima; oculos vix conspicuos, femine milii minores; auriculas nullas; humum fodiendo mira celeritate sibi viam facit. In omnium ore et oculis est TALPA Vulgaris; dissectam exhibuit *Schelhammerus* Ephem. Germ. An. II. Obs. 130. A Mole, or Wold-warp or Want. *Maulwurf*, $\sigma\pi\alpha\lambda\alpha\zeta$. Gallis Taupe.

TALPA nostras, nigra communiter. Nonnunquam albi coloris, cujus meminit *Rajus* Syn. apud *Wagnerum*, et alterius a *Petiverio* sibi missi; nec apud nos alba rarissima est. Talpa alba nostras *Sebæ* p. 51. t. 32. n. 1. nigra Virginiana n. 3. Omnes pentadactyli. Talpa caudata, *Linn.*

TALPA rubra Americana *Sebæ* ib. n. 2. ex dilute cinereo rubri coloris; pedibus anomalis; anteriores enim in tres digitos fissi, posteriores in quatuor; si recte picti.

TALPA Sibiricus versicolor, *Aspalax* dictus *Sebæ* ib. n. 4. 5. pedibus similibus prout Talpa rubra; quæ anomalia inter quadrupedia sui generis rarissima. Prona et supina Talpa pilis in dorso ex aureo viridique colore lucentibus. *Cat. quadr. Petrop.* p. 349.

TALPA maculata, Oost-Frisia *Sebæ* p. 68. t. 41. n. 4. Longitudine aliquantum Talpas vulgares superans, albis et nigris maculis variegata, griseo pilo intermixto; pentadactyla. Talpa ecaudata, *Linn.*

VESPERTILIO.

3. VESPERTILIO. *Fledermaus*. A supina parte magis pilosus; cauda, si adest, tereti, instrumento volatorio involuta. Caput aspectu quibusdam caninum, murinum aliis; auriculis interdum binis, quaternis interdum, quinta aliquando super naso per simulacrum luxuriante. Alæ sunt pellitæ; in supremis alis rudimenta brachiorum, in plurimis distincta brachia digitis quinque alas permeantibus, ab exortu unco præditis. Pedes posteriores in quinos digitos dissecti, et unguibus acutis instructi, palmanum in medio efformantes. Penis maris sat magnus; mamillas habet fœminæ et quidem pectorales, lacte nutrientes catulos. Culicibus, Muscis et Araneis delectantur Vespertiliones, sed et lardum, candelas et alia pinguis arrodunt. Noctu volitant. Ex præmissis, ipse iudices, candide *Lector*, an Vespertilio avis sit an quadrupes. Solus volucrum, ut ait *Plinius*, animal tantum parit,

et

et fœtus lacte uberibus admotos nutrit. A quam plurimis autoribus VESPERTI-
LIO. accensentur avibus; ratio potissima, quod volitent. Non omnia volatilia sunt aves; pisces vel Lacertos volantes, vel insecta volatilia non dixeris aves. Rectius *Platoni* avis non avis est; et *Victorio* non absone avis *Sorex*, i. e. *Sorex* volans audit; nec merito *Macrobius* L. 7. Saturn. c. 16. reprehenditur, quod quatuor pedibus ingredi et inter quadrupedes referendum velit Vespertilionem. Recte *Linnaeus*: „Manus pendaetylæ „palmato-alatæ maximæ et palmæ pendaetylæ fissæ, parvæ Faun. Suec. „Græcis: Νυκτερίς; Germ. Fleder-Maus; Fleder-Rage; Spect-Maus.

VESPERTILIO major et minor, vulgares. *Fonst.* de avib. Tab. 20. Vespertilio caudatus, naso oreque simplici *Linn.* The Bat or Flittermouse, *Raj.* Mus alas motitans; male avibus a nonnullis accensetur; ob alas et volatum *id.* p. 243. De numero dentium non conveniunt autores. Non plures una vice quam geminos parit fœtus, eosdemque amplexus secum fert. Vulgaris auriculis duplicibus, *Albin.* III. 95. num. 101. The double Earet Bat.

VESPERTILIO Americanus; capite globoso; ore leporino; pedibus posticis, quod notatu dignum, ossibus nimirum tibiarum et fibularum, ab articulo femoris ad talum usque perfecte a se mutuo distinctis, absque corpore intermedio, sic, ut quodlibet horum ossium peculiari suo tegumento piloso, investiat. *Seba* p. 90. t. 45. n. 1.

VESPERTILIO Americanus vulgaris, longioribus auriculis, et e naso erecta cristula. *Seba* *ibid.* n. 2. Vespertilio, rostro appendice auriculæ forma donato. An *Andira Guacu Pisonis*? *Sloane* It. Jam. II. p. 330.

VESPERTILIO pullus Surinamensis. *Seba* p. 90. t. 45. n. 3.

VESPERTILIO Rattus, Ternatanus. *Seba* p. 90. t. 46. n. 1. Duplicatæ auriculæ, prægrandes, nasusque pariter geminus extuberans foliaceum quid referens, paradoxam admodum reddunt faciem. Frons dilute ruffa; subruffuli vero pili sunt totum corpus vestientes. Alarum superficies ventrem spectans, glabra et nuda est, averfa vero nonnullis pilis hispida; Mas. Fœmina p. 91. n. 2. Ternatana; Mas arboris ramo insidens *ib.* n. 3. auriculis simplicibus; ore quasi fimbriato.

VESPERTILIO Cynocephalus, Ternatanus, fœmina. Pedibus longissimis, præcipue anticis, quorum protracti in longum digiti late expansis alis inserviunt; quintus digitus pollicem referens, acuto incurvoque ungue præditus, ab alis liber et semotus. Cauda caret. Ubra insignia. *Seba* p. 91. t. 57. n. 1. Vespertilio cauda nulla, *Linn.*

VESPERTI-
LIO.

VESPERTILIO Cynocephalus, maximus, auritus, ex nova Hispania; foemina. *Seba* p. 92. t. 58. n. 1. Rarissimus. Os amplum, prægrandibus dentibus munitum; cornu simile quid extremo naso impositum. Reliqua apud autorem.

VESPERTILIO facie canina alis expansis 3' 9^{angl.} ex Madagascar; dentibus horrendis; rostro, dimidio capite auribusque nigris; cetera fuscus. The great Bat, from Madagascar *Edw.* 180.

§. XXIII.

MVSTELA.

III. MVSTELA. *Wiesel.* Γαλεη, γαλη pro Fele et pro Mustela promiscue sumitur. *Wiesel* genericum nomen Germanis; Etymum Mustelæ mittimus, quod de eo diversa autorum sententia; Consuetum servamus nomen. Corporis figura animal gracile, longum, pedibus brevibus, cum facultate in foramina et angustos cuniculos sese insinuandi et irrependi; Capite quoque pro corporis ratione parvo, sublongo; rostro producto; plus minus longo vel brevi. Pedibus pendaetylis; *Plinius* duas species constituit, alteram in domorum tectis erraticam, alteram in agris et nemoribus versantem; alii vulgarem vel urbanam, et rusticam ac sylvaticam dixerunt; illam muribus et gallinaceis fatalem; hanc pariter carnivoram arbores frequentantem et in aggeribus domicilium habentem. *Wottonus* Mustelas et Felem uno capite complectitur.

MVSTELA vulgaris; *Donnula Santis Ardoyni de Ven.* p. 430. *Haus Speicher; Wiesel.* Dorso et lateribus rutilis. The Weasell or Weefel; gutture et ventre albo; mystace fetosa. *Raji* Syn. brevibus auriculis et latis, subrotundis, ima parte duplicatura geminatis; Alia vulgaris: tota alba, in Prussia, sic recte *G. Agricola* inter vulgares, aliquando totam candidam numerat, sed rarius. *Smolandis Wesla, Linn.* notandum: apud nos non est caudæ apice nigro, Mustela alba sylvestris. Mores hujus animalis, ex literis *Patruelis Georg. Clem. Klein, Seewaldia* 1724: „Mitto „Mustelam recenter natam, cujus Genitores per biennium ædes meas, hor- „reumque a muribus purgarunt. Mater anno superiori in sylva, dimidi- „um lapidem a domo mea sita, jam vero in horreo sub acervo straminis „suos enixa est pullos; fuit autem semper gallinis funesta, et nuperrime „in tugurio gallinarum 16 pullos elevatos necavit, novemque secum ex- „portavit. Cuilibet simplex infligit vulnus in capite, hinc raro unus „vel alter ad summum mane vivus reperitur. Expositis vivis et fibulan- „tibus catulis facile genitores ex horreo evocare et sclopo necare po- „tuissem,

„tuiffem, fed defitit a propofito, quoniam mures perfequendo omnes MVSTELA.
 „feles ululafque superant, glifcentes in omnes latebras murium, quos mi-
 „ra facilitate extrahunt, ipfos Rattos pari fortitudine necantes. Passeres
 „frustra nidulantur, ovaque excludunt in locis, quibus Mustelæ sunt fa-
 „miliares. Halitum Mustelarum venenosum, hominibusque et brutis fa-
 „talem esse, fabulam sapit; Nidus nec non catuli extra nidum positi pu-
 „tridum odorem ceparum spirant. Errat *Plinius*, quod quotidie nidum
 „mutare Mustelas perhibeat.„ Cranium dentesque Mustelæ vid. apud
 „*Aldrov.* p. 311. (53).

Mus avidus mintrat, velox mustelaque dintrit.

(53). Confer idem de victu Mustelarum p. 313.

MVSTELA Armellina; Mustela alba; extrema cauda nigra. **Herme-**
lin, Mustela candida in extrema cauda nigricans; *Aldrov.* p. 311. Ermine-
 um animal candidum figuræ Mustelarum et in extremitate caudæ nigerrim-
 um, *Alberti.* Ermineum recentiorum. The Ermine or Stoat *Raji.* Se-
 ptentrionalium regionum; Ex Russia inprimis advenæ; *Olaus M.* Lanze-
 ruccam, Scandanaviæ sylvam, cujus longitudo ad octuaginta milliaria, Mu-
 stelis albis redundare scripsit. Mustela Regalis; pallii Magnatum; Mu-
 stela candida s. animal Ermineum recentiorum, *Raji.* Ejus longe præstan-
 tior pellis, præ pelle albæ vulgaris; unguibus albis.

MVSTELA Viverra dicta. **Irtsis.** Fret; Fertet; **Fret,** ubique. Fur-
 runculus; qua in cuniculorum venatione utimur; auriculis magnis, pa-
 tulis, brevibus tamen; rostro acuto; oculis rubicundis; ex subflavo albi-
 cans; anterioribus paulo major. Dimittenda in foramina vel latebras cu-
 niculorum, labia ipsi consuuntur, ne animalcula dilaniet, quæ unguibus
 scalpendo exire cogit; capite depresso, prout omnes Mustelæ. Africa di-
 citur incola, ad nos translata *Raji. Willughb.* Cicura et fecunda, in An-
 glia et Hollandia, ubi Cuniculorum cultura. An, VIVERRA Indica ex gry-
 seo rufescens, MVNGO Lusitanis; MVHGATHIA Zeylanensibus, *Mus. Leyd.*
Catal. an, VIVERRA Indica, Quil et Quirpele dicta *Garc. ab Horto; Raji.*

MVSTELA foetida. Putorius. **Irtsis.** **Teufels Kind.** The Polecat
 or Fitches. A summo rostro ad extremam caudam 22", cauda 6½".
 Pellis duplici pilorum ordine constat; alii breviores flavitie, alii longio-
 res nigredine se distinguunt; ore toto albo, ultra angulos cingulum in
 principio et medio capitis fulvescens, guttur, pedes, cauda nigriores sunt;
 ungues in ima parte albi, in summa nigri; liquor folliculi, qualem omnes
 Mustelæ habent ad anum, pessime foetet; Gallinas, Columbas omnesque
 aves domesticas et ova rapit.

MVSTE-

MVSTELA.

MVSTELA Martes. *Marter*. A Martin or Martlet. Pellis nobilior pelle putorii; in primis abietum martis, *Baum-Marter*; non nisi sylvas frequentans; Martes Saxorum non fagorum seu domesticus, *Steins Marter*. *Zener gehet zu Holz, dieser treibet bey Höfen herum*. Hic magis fuscus, gutture albo perque rura vagatur. Ille, abietum, rarissime sylvas deserit, proprieque MARTES appellatur, pilo clariore tactuque molliore, gutture luteo; cujus pellis triplo vel quadruplo pluris vānit, et bonitate proxime accedit ad MVSTELAM ZIBELLINAM, quæ præstantissima est. Dentes habet candiffimos inæquales, et asperos, inter quos canini in utraque mandibula eminent.

MVSTELA Zibellina. The Sable. *Zobel*. *Sobel*. Ruffica, Sibirica. Martes Scythica. Mus Sarmaticus, Mus Scythicus perperam. Paulo minor Marte. Pili hujus pretiosissimæ Mustelæ, etiam si manibus fricentur, semper æquales remanent, quod non constat in ceteris mustelis; anterior pars capitis et auriculæ ex albedo cineræ; dentes albissimi, uti in Marte.

MVSTELA Americana foetida. Putorius Americanus striatus, *Catesb*. II. p. 62. Rostro longiore, nec non cauda; niger, taniis albis quinque a cervice in caudam usque decurrentibus. Conferatur *Fevillée* Observ. T. I. p. 272. de animali appelé Chinche, d'une odeur insupportable; avec deux bandes blanches, prenant leur origine sur la tete, passent au dessus des oreilles — .

MVSTELA Javanica, Koger Angan dicta. Viverræ species, cujus loco a venatoribus usurpatur ad obsidendum antra cuniculorum; caput tegunt pili obscure spadicei; ruffi qui dorsum, dilute vero flavi qui ventrem vestiunt, cauda in apicem acutum nigricantem desinente. *Seba* p. 78. t. 48. n. 4.

MVSTELA Ægyptiaca. Ichneumon i. e. investigator. Mus Pharaonis; Mus Ægypti; Damula, Donola, Mustela Ægypti peculiaris. Lutra Ægypti. *Pullonius* corporatura Felis longiorem constituit, eique pilos duplicis coloris, nempe albicantes et subflavos per intervalla et leucophæos, nec non duos instar pili lupini tribuit; rostrum nigrum et instar rictus Furonis in genere Mustelarum; auriculas breves, et rotundas, cruraque nigra. Cauda longa est et crassa, potissimum prope lumbos; testēs, lingua et dentes Felis sunt. Valde mundum animal, exiguum et agile; Canem et Catum strangulans. Aves inprimis appetit, et præ ceteris gallinas et pullos. Depopulator Serpentium; quam ob rem ut Feles nostri educantur mures Pharaonis, et Alexandriam venales comportantur.

MVSTEL.

MVSTELA Ceilonica. Ichneumon seu Vulpecula Ceilonica, *Seba* MVSTELA. p. 66. t. 41. n. 1. Belgis Ceilonisch Kwasje; Alkafis prifcis; Suillum aliis; quod omnia pervestiget, terramque fodiat. Inferna rostri pars multo quam superna brevior, utrinque acutis dentibus armata. Caput Mustelæ capiti simile. Collo longo, auriculis curtis, prægrandibus vividisque oculis; pilis luteis, sature ruffis et grifeis. Pedes curti quinque crassis præmuniuntur unguibus; indomabilis ejus feritas et immundities.

MVSTELAS Dauricas, cauda carentes vid. in *Catal. Quadr. Petropol.* p. 343.

MVSTELA nigra, cauda alba. *Ibid.* p. 344.

§. XXIV.

IV. ACANTHION. Stachel-Thier. Ita *Galenus* Echinum terrestrem vocat L. I. de comp. med. sec. loc. cap. 1, cum in eodem medicamento Echini etiam marini assumantur; et apud *Theophrastum* *ακανθιον* non solum arborem spinosam, sed etiam Echinum animal significat. Hinc *ακανθοχοιρος* Echinus terrestris, Porcus spinis horrens *Suidæ* audit. Quidam hoc nomen soli Hystrici competere volunt, sed non intelligo, quare? Imo propter dorsum spinosum *ακανθονωδον* *Hesychio* appellatur. Herinaceus, Echinus, Hystrix, nomina cognata sunt; prout Gallis Herisson, Italis Riccio, Hispanis Erizo. Germanis Ygel. Schwein; Ygel; Stachelschwein. Sic *Oppianus* L. 2. de venat. duplices cecinit Echinos, majorem et minorem:

ACANTHION.

- - Minor aut nullo, aut non magno robore pollet,
Arrectis horrens brevibus per corpora spinis;
Major magna gerit truculento spicula dorso,
Et pugnas acres audaci pectore miscet.

Et *Ælianus* et *Plinius* Hystricem quoque herinaceorum generi adscribunt. Non video, quare duas herinacei species minoris terrestris condiderunt autores, suillant scilicet et caninam; quod alii in locis sylvestribus, alii circa domos oberrent. Nimis subtilis distinctio quoque est a spinis paulo longioribus vel brevioribus desumpta; quam distinctionem quidem inter Echinum et Hystricem lubenter admittimus. Non deerit tamen nobis Acanthion caninum. Interim forma Herinacei omnibus notissima est, multis quoque Hystricis forma. Sufficiat Acanthionem pilis in spinas degenerantibus aculeos pilorum loco habere. De Herinaceo *Hermolaus*: magnitudine Cuniculi esse, aculeis vallatum præterquam in ore, et pedibus parte

ACANTHION.

inferiori, quam rara tantum lanugo operit; Hystrix abundat pilis, sed longioribus a natura armata aculeis.

ACANTHION vulgaris, nostras. Herinaceus; Echinus; The Urchin or Hedgehog. *Ygel*. *Schwein-Ygel*, cujus optimam descriptionem vid. apud *Sebam* I. p. 78. pronum et supinum t. 49. n. 1. 2. pedibus quinquefidis vel pendactylis. Vid. figuram Acad. Paris. Erinaceus auriculatus terrestris, *Linn.*

ACANTHION Echinatus; Erinaceus Americanus, albus; Surinamensis; cum nostratibus qua maximam partem convenit; ventrem setaceus obfidet pilus; oculorum superiora breves, obscure fusci pili vestiunt; latera vero retrorsum longi, nigricantes. Auris externæ, uti in nostratibus, nulla vestigia; foramen duntaxat sonum intromittens patet. Capitis antica pars, venter et pedes albicant (54). Dorsî pennæ ex cinereo dilute flavescunt; rostrum, prout reliquorum Echinorum, quotquot vidi, suilli quadantenus æmulum; crura pedesque curti, pendactyli, longis, acutis incurvisque unguibus; cauda brevis raro pilosa. *Seba* ibid. num. 3.

(54) An Chat epineux, du *des Marchais* III. p. 303. De Erinaceo et Hystrice vid. *Dn. Perrault* de l'Acad. Roy. *Conf. Prodr. Hist. Quadrup.* p. 18. nota nn.

ACANTHION Echinatus. Echinus Sibiricus; parvis auriculis donatus; coloris obscure ruffi; pennarum vero apices auro quasi obducti Mas et Fœmina. *Seba* p. 79. t. 49. n. 4. 5.

ACANTHION aculeis longissimis. Hystrix genuina, Porcus aculeatus Malaccensis, *Seba* p. 81. t. 51. cum catulis suis. *Stachelschwein*; auribus pendulis; Iavæ, Sumatræ, potissimum Malaccæ incola; cujus e felle generatur pretiosissimus lapis medicatus; lapides vid. tab. ead. Tota corporis pars supina longis, rectis et instar subularum aculeatis horret pennis, variæ longitudinis, partim ex albo et nigro, partim ex albo et subruffo variegatæ. Horum interstitia exigua replent pili, tenues, longi, setarum similes. Caput oblongum, brevi pilo hispidum, nudas fere et pendulas habet auriculas rostrumque suilli æmulum, oculos grandes lucidos; pilus ventrem, femora et pedes tegens ruffus, brevis, aculeatus, tenuis et dense compositus. Pedes pendactyli. Ore utrinque dentato.

ACANTHION cristatus. Hystrix Orientalis cristata *Seba* p. 79. tab. 50. Nonnullæ ejus in India varietates. Hæc Iavensis Hystrix, The Porcupine *Raj.* Syn. p. 206. Spinosa Italis; ut retulerunt Ornithopoli *Rajo*, in montibus Romæ vicinis, sit fides autoribus, capta. *Seba* anticōs pedes anomalous quatuor munire ungues scribit, in posticis ternos; sed forte quintus

tus vel digitus vel pollex ungue caret; cum *Rajus* p. 207 de posterioribus hæc habeat: „Crura brevia sunt. *Seba* curta cum pedibus crura, digiti in „pedibus posterioribus 5 manifesti; unguibus non admodum acutis, et „superficie inferiore ad apices concavis. In anterioribus 4 tantum habet „digitos cum suis unguibus, e quibus extimus maximus est et pollicem „æmulatur, ut in *Urso*. „ Fuit exanterata, quam descripsit *Rajus*. Eleganter in capite præ se fert cristam, e magnis parvisque pennis conflata in fastigio recurvatis, retrorsum in plures apices distinctis. Caput breve et crassiusculum, obtuso rostro; magnis lucidisque oculis; maxillæ superiori dentes nulli sunt, at lati et grandes inferiori; auriculis non pendulis, sed capiti appressis, prout in *Simiis*; ita *Seba*. Sed *Rajus* de dentibus: „In extremo utriusque maxillæ binos habet dentes prælongos, validos, introrsum incurvatos, oblique scissis et forficum more ad incidendum aptatis non planis extremitatibus concurrentes; molares in utraque maxilla „octo. „ Cauda apparet nulla *Seba*; Secundum *Rajum*: Cauda plus palmum longa, spinis horrida, quarum plures habent ordines annulares. In extrema cauda spinarum loco 10 aut 12 habet tubulos, magnitudine spinarum, sed dimidio plus breviores, tenui pediculo nixos, in summo apertos, tenues et prope transparentes. Vid. figuram apud *Acad. Parisiensis*.

ACANTHION.

ACANTHION cauda prælonga, acutis pilis horrida, in exitu quasi paniculata. Porcus aculeatus sylvestris, seu *Hystrix Orientalis singularis*, *Seba* I. p. 84. t. 52. Rara fera, nec multum hæctenus cognita; cujus calculus fellis haud minoris æstimatur, quam verus *Malaccensis*. Corpus utrinque quasi coactum, ad extremos usque pedes aculeatis hispidum pilis, duris, rigidis. Labium superius *Leporini* instar fissum; quatuor dentes canini supra et infra conspiciuntur; reliqua maxillarum pars molaribus scætet. In quinque digitos fissi pedes manifesto. Postici longiores *Urfinorum* similes. Cauda mirabilis, elegantissime ex pilis veluti articulatis conflata; dum tenuis primo cernitur pilus, quem alius excipit longior, crassior, *oryzæ* semina suis adhuc thecis involuta referens; horum singuli non unius sunt longitudinis nec crassitie, et adunati fasciculum formant, qui pellucens splendorem quasi ab argento intus contento evibrat. Aculei in supina corporis parte tonum emittunt pro vario, quo lucis radii incidunt modo versicolore. Vid. *autorem*, et allegatum *Bontium* (55).

(55) De fera aculeata Cuandu *Marcgr.* Ourico Cachiero, Lust. Eca Eysere Vercken, Batavis; an *Tlaquatzin Hernandezii*? Vid. *Marcgräv.* p. 233. et *Raj.* Syn. p. 208. sqq.

§. XXV.

CANIS.

V. CANIS. **Hund.** Κυν, hodie Σκυλος. A Dog. **Hund.** Caninum genus summum constitui, eodemque comprehendi solent Canes domestici et familiares nobis, atque Canes feri, qui propria nomina habent Luporum, Vulpium et cognatorum. De singulis disponamus separatim, ut ordine sibi succedant.

CANES, proprie dicti, capita habent vel producta vel coacta, rostris variis; dentes in utraque mandibula sex incisivos; duos exertos caninos; molares in utroque latere mandibularum sex, quorum summa producit dentes 40. In Europa multæ species et varietates: Villaticus domesticus, οικεροι variæ formæ et magnitudinis, Haus-Bauer-Hund, Bauer-Reckel; Molossus, Bellicosus; Bären-Hund, Englische Dog; Sagax, Jagt-Hund, Spür-Hund; Aviarius, Hiner-Hund; Aquaticus, Pudel-Hund, Wasser-Hund; Vertagus, Wind-Hund; Taxinus, Tax-Hund, Fuchs-Hund. Islandicus, Schäfer-Hund. Sanguinarius, Schweiß-Hund; Melitæus, Schoß-Hund; plures et inutiles, temere latrantes, et tantum in cibariis vorandis occupati; inter se institutione, officiis, magnitudine, forma, pilo, voce, moribus diversi.

*Cauda blandus et ore minax, et naribus acer,
Fidus heri custos excubitorque Canis.*

Pedes anteriores in quinque, posteriores in quatuor digitos distincti. Indicorum nominabo nonnullos:

CANIS Mexicanus; monstroso corporis habitu: Capite parvo, collo brevissimo et obeso; rostro gibbo; dorso quoque gibboso, subito ad pectus acclivi; cauda brevi; ventre pinguissimo, unguibus valde acutis; Canis domesticus. De Canibus autem Americanis *Iof. a Costa* lib. IV. c. 33: In initio India Canes nullos noverat præter genus quoddam pumilum, quod patria voce Alco nominabant; Iam propter similitudinem Canes ab ipsis Hispanis illati grandiores hoc nomen quoque obtinent. Pumilos hos Canes Indi tantopere amant, ut sibi demant illis, quod objiciant; peregrinantes eosdem aut dorso aut sinu receptos secum ferunt.

CANIS Africanus; in Guineæ regno Canes a nostris multum discrepantes reperiuntur, qui nec latrant, nec mordent; a populo magna copia aluntur, et in forum venales aguntur; latrantes Canes nostros Nigræ loqui posse existimarunt. So können auch die Grönländsche Hunde nicht bellen, sondern nur knurren und heulen; *Anderson, Island* p. 173. Ad

Caput

Caput Bonæ Spei præter Canes ex Europa ibidem advenas, indigenæ sunt, quibus et Hottentotti et Europæi tam ad venationem, quam ad observanda pecora sua utuntur. Sunt capite parvo, rostro peracuto, pilis plerumque cinereis, raro duos pedes altitudine superantes, longitudine $2\frac{1}{3}$, auribus erectis, cætera similia nostratium; fidelitate nemini secundi. Mebbiæ dicti sylvestres sunt, nunquam homini fatales; de quibus *Anton. Zuchelli itin. æthiop. p. 293*; quod solummodo bestias quascunque ex naturali instinctu venentur. A Lupis multum diverfi; ubi in sylvis vagantur, tuto peregrinari licet; non quidem soli, sed gregatim numero 30 vel 40 concurrentes, et Leones et Tygrides fugantes. De iis videatur *Kolbius Cap. Bonæ Spei pluribus (56)*.

(56) Quod *Perevius c. 170* narrat: Apud Lappones animal terrestre corporis magnitudine figuraque non dissimile Cani esse, quod certo tempore ipsum mare vehementer appetat et frequentet, in quo itidem natans et sese mergens particulatim et membratim piscis fieri incipiat, huic recensionem fidem ferat *Ind. App. De Canibus stupendæ magnitudinis in provincia Tebeth vel Tibet Tartariæ magnæ vid. Samml. aller Reisch. B. VII. p. 450: Das Land bringt Hunde hervor, die so groß, als Esel, sind, und wilde Thiere fangen, sonderlich Ochsen.*

CANIS Americanus sylvestris, cauda longissima, *Sebæ p. 47. t. 30. n. 1*; ex promontorio de Tiburon e regione Insulæ Martiniko sito. Caput caninum, paulisper oblongum; aures arrectæ parvæ; oculi prægrandes, barba promissa; rictus amplus; magnis acutisque dentibus armatus; Pedes paulo longiores, quam Felium in quinos fissi sunt digitos, longos crassis incurvisque unguibus; pilus dilute ruffus, dilutior ad caput, pedes et caudam.

CANIS capite valde contracto, Cani Septentrionali æmulus; cauda qualis Cani vulgari. Tamandua Mexicana Yzquiepatl, seu Vulpecula dicta; *Seba p. 66. t. 40. n. 2*; nec Tamandua nec Vulpecula; vid. autorem; nec Yzquiepatl *Hernandesii* secundum descriptionem.

§. XXVI.

VI. LVPVS. Wolf. Λικος, λυκαινα, Lupa. Der Wolf; Lupus LVPVS. Canini generis maximum et ferocissimum animal; hinc Lupi Græcis: νυκτερευνοι κυεις, nocturni Canes. Pedibus dentibusque cum Cane adeo conveniunt, ut nonnisi aspectu capitis, oculorum torvitate, rictu truce, pilo, caudaque crassa, multum pilosa differrent. Tantum abest, ut, autore *Aristotele*, collum unico et perpetuo osse rigeret; unde proverbium: Er hat solch einen steifen Hals, wie ein Wolf. Voce quoque a Cane differt; hic latrat, Lupus ululat. Colore sunt inter se diverfi. In Anglia Lupi nulli; vid. *Prodr. Hist. Quadr. p. 17. not. gg.*

LUPVS.

LUPVS vulgaris; apud nos et in tota Septentrione fera est notissima; grisei coloris; in montibus Sueciam et Norvegiam separantibus, teste *Olao Magno* sunt albicantes; de atri coloris Lupis, quos ait *P. Jovius* in ea parte Moscoviæ, qua itur Prussiam, vagari, præter illum autorem neminem legi; sed offendo nigrum Lupum in Catal. factorum animalium in *Theauris Regiis Dresdenibus*. *Oppinianus* canibus magnis pastoralibus Lupos assimilat. Pedes anteriores et posteriores numero digitorum prout in Canibus. Canis cauda incurva, *Lin.*

LUPVS aureus, *χρυσος*, Asiaticus; Lupus pumilio; animal furax, pereleganti colore flavo. Vulpibus, secundum *Busbequium*, majores hi Lupi, vulgaribus minores; prope Nicæam Turcarum tentoria et domos nocturno tempore subibant, in quibus quicquid inveniebant esculenti devorabant, calceos quoque, cingula ensium et vaginas rodebant. The Jackcall, *Raj. Syn.* Squilachi Græcis modernis. Catervatim incedit; interdum per Ciliciam ducenti simul conveniunt; conf. *Belon. sing. Obs. 2. c. 108.* Canis lupus aureus dictus. *Kæmpf.*

LUPVS marinus, *Gesneri, Belon. Aldrov.* aliorum. Secundum *Belon.* animal amphibium est; caput habet enorme⁽⁵⁷⁾, oculos permultis pilis umbratos, naribus et dentibus caninis, pelle villis erectis hispida, maculis nigris distincta, cauda oblonga, crassa, villosa, in ceteris lupum representans; humeris altis.

(57) Secundum *Andersonium* Nachrichten von Island p. 172: Ist der Spitzbergische Wolf von kleinem und spitzigen Kopfe, der Leib länglicht, mit dicken, starren langen Haaren, die faulweiß und etwas graulich, der Schwanz kurz, die Beine fast ohne Gelenke, und die Klauen lang und steif; an diversus a marino, terrestris? an marinus? Lupum cum Cane coire experientia docet; non contra, quod canis cum lupa coeat; semel in anno (in den Zwölften) lupi habent sua tempora aphrodisiaca, tunc catervatim conveniunt, sie lauffen wie die Hunde, investigantes nec deserentes fœminas; Canes vero tum temporis Luporum consortium appetere, verisimile non audit.

LUPVS Americanus. *Catesb. App. p. XXVI.* Les Loups d' Amerique ont la forme et la couleur de ceux d' Europe; mais ils sont un peu plus petits -- Anciennement les loups étoient les Animaux domestiques des Indiens, qui n'avoient point d' autres chiens; avant qu'on leur en a menât d' Europe; depuis ce temps la les races des loups et des chiens d' Europe se sont mesles, et sont devenues prolifiques --. Les Loups de la Caroline sont en tres grand nombre, et plus malfaisans qu'aucun autre animal. Ils s' atroupent dans la nuit, et vont chasser le Daim comme des chiens en pousant les hurlemens les plus affreux. *Lupus Mexicanus Jo. Fabri p. 479.*

§. XXVII.

VII. VVL PES. *Fuchs*. Αλωπεξ, *Fuchs*. Vulpes quasi volupes, volipes. A Fox, vox Canum latratui similis, cui affinis est; a quo pilis longis, densis, mollibus, caudaque villosa in primis differt, nec non odore vel vehementi et minus grato, vel peculiari; convenit et partibus internis in omnibus fere cum cane. Cryptas vulgaris Vulpes sibi fabricat, multos habentes exitus inter se procul distantes. Calliditate reliquas feras antecellere dicitur.

VVL PES.

VVL PES vulgaris; de quo laconica brevilloquentia sufficit, cum sit notissimum animal. Magnitudine inter se, diversis in locis, differunt; varietates plures et caritate et raritate, qua pilos et colores. Communis coloris est rufescentis, interspersis pilis raris cinereis in dorso et lateribus in primis, in interna corporis parte albis quam plurimis. Sunt porro candidæ, super dorsum crucigeræ, *Kreuz-Fuchse*, rariores; nigræ et carulescentes carissimæ. Suo tempore *Liber Baro Sigismundus* scripsit, in Russia pelles nigras vulpinas pro conficiendis teguminibus capitis, nonnunquam quindecim aureis venundari (58). Candidæ copiam pilorum habent, sed pili præ reliquis casum patiuntur, quod minus cutibus adhærent. In crucigera ab ore per caput, tergum et caudam recta nigri coloris linea protrahitur; deinde alia transversa per armos ducitur; nigriore gutture. In communibus Vulpibus, guttura alba. Canis cauda recta extremitate nigra, *Gmel. Vulpes campestris, Linn.* Canis cauda recta extremitate alba, *Gmel. Vulpes vulgaris, Linn.*

(58) Die Fuchse in Grönland zu Spitzbergen sind blaugrau, weiß und schwarz, auch schwarzbraun, anbey größer und zottiger am Leibe, als in warmen Ländern. *Anderfon Nachr. von Island p. 172. Martensius vidit zu Spitzbergen vulpem capite nigro, trunco albo.*

VVL PES cinereus *Americanus Catesb. II. p. 78.* The gray Fox, Reenard gris. Ces Renards sont entierement d'un gris argenté. et different tres peu de ceux d' Europe, ils n'habitent pas dans des trous sous terre, mais dans les trous des arbres.

§. XXVIII.

VIII. COATI. *Halb-Fuchs*. VULPI AFFINIS; rostri capitisque figura. plerumque et dentium figura ac numero, similiter odore vel vehementi, vel peculiari cum Vulpe conveniens; cauda communiter pilis annulatim variegata.

COATI.

COATI

COATI.

COATI Brasiliensium, *Margr.* (59). Ex cuius descriptione accipe sequentia: COATI Brasiliensibus est Vulpes, magnitudine Felis, cruribus brevibus et manibus Cercopithecorum -- pedes posteriores maiores prioribus, in singulis pedibus digitos habet quinque, acutis unguibus; Caput acuminatum vulpinum, aures breves, subrotundas, ut Felis oris partem inferiorem breviorē superiore habet, promuscidem longam, acuminatam, naresque amplas, quasi fissuras; oculos nigros. Pili totius corporis obscuræ ochræ coloris, caudam habet longiorem toto corpore, quam erectam gestat et incurvatam, cuius pili annulatim variegati, cum umbra et ochra; -- Reliqua apud autorem; *Wormium* Mus. p. 319. ubi egregia figura; *Joan. de Laet. Rajum*, plures. *Rattoon*, *Rackoon*, *Angl.*

(59) Animal quod habuit *Wormius* ferme cum data descriptione convenit, discrepat tamen in quibusdam. Color pilorum magis ad cinereum, quam Ochram inclinat, nisi quibusdam in locis, ubi nigricat, ut circa oculos et pedum extremitates. Cauda longitudinem ipsius corporis non attingit, crassior et latior aliquantum ea parte, qua clunes attingit, annulis quasi quibusdam nigris cincta, pedibus anterioribus utitur in rebus apprehendis et divellendis. Vulpi affinis Americana, *The Raccoon*; *Catesby* app. p. XXIX. Il y en a un grand nombre en Virginie, en Caroline, et dans toutes les parties Septentrionales d' Amerique -- .

COATI-MONDI, *Margr.* Animal a Parisiensibus Tom. III. descriptum. Longum a summo rostro ad extremam caudam 35½". A summis humeris ad imos pedes 10". Rostrum longum, ut porcinum mobile, facile sursum elevandum. Plantæ pedum ursinis similes, præterquam quod pilis nudæ essent, quibus ursinorum calcaneum tegitur -- Pili breves admodum, asperi et nodosi in dorso nigricant, et alicubi in capite, in rostro et pedibus; in reliquo corpore e rubro et nigro mixti. Cauda pilorum nigrorum et ex albo et nigro mixtorum annulis internis integebatur. Dentes ut in COATI simpliciter. Pleniorem descriptionem vid. alleg. loco (60).

(60) Diu vivum habui animal, tandem anno 1723. Matronæ Dnæ a Rosen dono dedi; de quo *Patruelis G. C. Klein*: „At vero, qui animo impetrare potuisti, nunquam ad „fatietatem miræ naturæ opera demiranti, quando ad nos Sarmatas transire permittis, „sisti brasiliensē animal? Si putas ibidem vivere et mori, ubi adamatur maxime, „non alius est locus pro ipso in orbe, quam *Seewaldia*, cuius Domina si apud „se et cogniti et non cogniti Orbis animantia congregare posset, tum demum vivere „putaret. „Mira mihi præscribēbat, ut caverem in adeundo, quasi nunquam vidissem; ego vero incautus plane ad ipsum eo, manibus in amplexus attollo, et in adstanti Canum hominumque copia humero fero, innoxiusque in humum repono, quod pro miraculo reputant. Ita natura mirabilis est in operibus suis, quam ad risum usque imitantur homines -- .

COATI, *Hernandesii*. Vulpeculæ nostrati similis et congener; *Yzquepatl*; duos pene dodrantes longa, humilisque, tenui rostro, parvis auriculis

culis; nigro corpore, ac præcipue juxta caudam, quæ longa est, et nigro candidoque pilo velut univèrsùm corpus vestita --- . Cum ventris crepitu halitum foetidissimum fundit, adeo pestilentem, ut cum nihilo comparari possit --- . Sunt et alia duo hujus Vulpeculæ genera, inquit *Hernandez*, quorum alterum Yzquepatl pariter-vocatum, fasciis multis candentibus distinctum; alterum Conepatl, seu Vulpecula puerilis. A COATI Rattoon magnitudine et figura corporis non multum differt; verum excrementorum foetore plurimum; vid. *Raj. Syn.*

COATI Ginetta, Hispanis; Constantinop. *Aldr. Bellon. Scalig.* Ginetta; auribus mustelinis; minor vulpecula, colore inter croceum et nigrum, maculis interdum nigris ordine in pelle dispositis; in Hispania generatur; cauda annulatim variegata, circulis nigris octo et totidem canis vel albicantibus; moschum quodammodo redolet; *Gesh.* molli et denso pilo lanuginosa; *Genith-Ratz*, Geneto Catus; sed nihil cum Cato commune habens.

COATI Civetta vulgo; The Civet Cat.; Catus Zibethicus; Felis Zibethica a nonnullis; non autem pertinet ad felinum genus, sed ad caninum, *Raj.* nam et capitis et rostri figura, dentium forma et numero cum Cane, Lupo, Vulpe convenit. Color varius, subnigricantibus distinctus virgis, ad flavum tendens, et pluribus nigrioribus majusculis. Effigies ad vulpinam potius, quam ad felinam accedit; auribus parvis, ut in *Taxo*. Descriptionem et figuram vid. apud Academicos Parisienses; modum colligendi Zibethum apud *Fabrum*.

COATI cauda brevi; TAXUS, Meles; *Tax.* The Padger, Brock, or Gray. Coati griseus. Quidquid dicatur de suillo et canino *Taxo*; porcinum hætenus nemo vidit; *Aldrovandi Taxi* suillis Icon de quadr. p. 267. est icon COATI mundi, qui me iudice pro suillo habitus, rostro quasi porcino mobili; vid. *Supra*. Caninum novimus; ejusque pelles in omnium manibus sunt. Cauda breviuscula, crassa, rigidis et oblongis pilis obfita; auriculæ breves. Rostrum canino simile; dentes etiam canini; capitis figura ad vulpinum accedit, namque a latiore velut base in acutum rostrum terminatur, ut triangula facies videatur. Orificium habet largum, statim sub cauda, supra anum, quod in folliculum aperitur non admodum profundum, bursæ seu sacculi figura, intus pilosum, in quem exsudat substantia quædam alba, colore et consistentia fere cerebri vitulini conquassati, parva quantitate, non insignis odoris; exterior marsupii superfacies glandulis conglomeratis undique obducitur. Cætera apud *Rajum* in *Syn.*

COATI. Ajunt Venatores, tempore brumali in cuniculo effosso jacens, rostrum folliculo applicare perpingue tum temporis animal, et somniolentum nutrimenta ex se ipso capere. Excrementa vulpina multum abhorret, quæ malitiosa Vulpes in transitu ante januam foveæ taxinæ deponere solet, ut exitum prohibeat recenti stercore suo, quamdiu duret.

COATI Ursulo affinis, americanus. The Quick-Hatch, or Wolve-rene, *Edw.* de avibus II. p. 103. Ursulo affinis americana, *Catesby* app. p. XXX. Freti Hudsonis. Coati maximus; Vulpe vulgari duplo fere major; corpulentus; cruribus brevibus, pedibus Coati et Coati mundi, quasi urfinis; sed angustioribus, pentadactylis ⁽⁶¹⁾ omnibus. Rostro coactō, ultra oculos nigro; syncipite albicante; oculis nigris, auribus Coati similibus, parvis, rotundis; cauda in exortu tenui lente accrescente, pilosa, versus exitum confertis pilis longioribus, nigricantibus; gutture albedo, nigris maculis tribusque zonis picto; reliquum corporis castanei coloris, in dorso profundioris; ad latera linea lata, ex cinereo alba, longitudinalis, quæ ad exortum caudæ incipit, in humeris desinens. Prima vice 1737. ad Dn. *Hans Sloane* ex freto Hudsonis vivus delatus.

(61) Ita enim *Catesbejus*: The Legs very short and thick, the Feet like those of a Bear, the Number of Toes on each Foot were five, with strong Claws; Il avoit a chaque pattes cinq ergots armés de fortes griffes; idem provocat, quæ ulteriorem hujus animalis descriptionem, ad *Edwardum*; unde conjicimus, hunc errorem in eo commississe, quod pedes anticos tetradactylos conscripserit: „It ha thon each Foot forward four Toes; thehind Feet have five Toes each.

COATI, pilis brevissimis fuscis, circulis rubris oculos ambientibus; cauda lente decrescente et in acumen desinente. The Indian Ichneumon *Edw.* 199.

§. XXIX.

FELIS. IX. FELIS. *Rage.* Est receptum nomen genericum, quod dicitur FELINUM; me judice, quod animalia hujus generis omnia et singula non solum habeant faciem quasi quadratam, et tetragonoprosopa sunt, sed præ aliis animalibus singularibus utuntur pedibus anticis unguiculatis, pentadactylis, quorum ungues semilunatos singulari mechanismo attollunt, eorumque apices acutissimos (quasi) in vaginis uti loquitur *Plin.* VIII. 15. recondunt, non nisi ad capiendam prædam, vel ad ulciscendas qualescunque injurias sibi illatas paratos. De quibus Academici Parisienses Tom. III. p. 4. „Nous ne trouvames point dans le Lion les étuis dans les quels *Pline* „dit que les Lions retirent leurs ongles en marchant, pour empecher „qu'ils ne s'usent: mais plûtôt il paroissoit que ces animaux, ainsi que „l'a

„l'a remarqué *Plutarque* Liv. de la curiosité, en conservent la pointe en les
 „retirant entre leurs doigts par le moien de l'articulation, particuliere de
 „la derniere, jointure, qui est telle, que le penultieme os, en se recour-
 „bant à côté, donne lieu au dernier qui lui est articulé, et auquel l'ongle
 „est attaché, de se plier en dessus et à côté aussi facilement qu'en dessous-„
Charleton. Exerc. p. 21. de bestia Siyah - Ghusch, i. e. nigris auribus præ-
 dita, black-Bear. Pedes habet pilis densioribus, tanquam pulvinari, sub-
 stratos. Condito mucrone unguium in vaginis incedit, nec nisi appeten-
 do unquam protendit, ne hebetentur: quod et Leoni pariter, Pantheræ,
 Catoque domestico commune est. Pedum qualitates itaque omnibus sunt
 eadem; facies quoque eadem, insuper omnes tremendæ sunt velocitatis,
 omnesque maligni. Dentium numerus diversus, de quo non conveniunt
 autores.

§. XXX.

I. CATVS. *Kater*. CATVS domesticus, Felis domestica; animal
 notissimum. *Kaze*; Catus vulgaris nostras; Catus Syriacus, *Enper-Kaze*.
 Catus a capiendi dictus, item Gattus, seu murilegus, animal melancho-
 licum *Santis Ardoyni* de venenis lib. 7. c. 7. p. 428. Pupillæ foramen ob-
 longum; Lingua aspera et aculeata, prout omnibus hujus generis; super-
 cilio eminenti, oculis prominentibus, non valde volubilibus. Demissis
 fugiunt, fugantque pedibus. Felis cauda elongata, auribus æqualibus.
Linn.

CATVS.

CATVS sylvestris, ferus vel feralis, eques arborum, quod supra ar-
 bores versatur; major domestico, densiore et longiore pilo, colore fusco,
 vel griseo, communiter linea nigra per dorsum descendit, in pedibus
 quoque lineæ nigræ; inter pectus et collum macula latiuscula pilis albif-
 fimis, reliqua fusca; ad latera dilutior color; cauda crassiore, quam do-
 mestici, tres palmos longa, duobus aut tribus orbibus nigris distincta.

CATVS tigrinus, sylvestris americanus *Sebæ* p. 47. t. 30. n. 2. Vultus
 ferox et horrendus, pili grisei sctarate fuscis maculis variegantur; cauda
 versus dorsum crispata. Pedum digitis magnis acutis unguibus munitis.
 Feris in vultum involat, oculos unguibus eruit, cutim dilacerat et cruore
 se satiat. Alius *Tepe Maxtlaton* dictus, tygrinus ex Hispaniola, *Sebæ*
 p. 77. t. 48. n. 2. Tigride ferocior; oculi prægrandes; pellis ex griseo
 maculata; cauda acuta. Animal invenio inter farcta in *Thesauris Regiis*
Dresdensibus sub titulo: Felis tigrina Surinamensis.

CATVS. **CATVS** petaurista, volans, Ternatana, Mas et foemina, *Sebe* p. 93. t. 58 n. 2. 3. Membranæ, qua pro instrumento volatorio utitur, tam interna quam externa superficies pilis mollibus tecta. Caput sylvestris Felis æmulum; Pedes ad breves usque et incurvos ungues et tota cauda circum accretæ membranæ alarum infiguntur; ad bicubitalem longitudinem diduci potest.

CATVS rostro acuminato ex nova Hispania, *Oxycephalon*; *Sebe* p. 76. t. 48. n. 1; Naso quasi intropresso. Dentés antici minuti et breves, molares lati et grandes; oculi parvi; auriculæ planæ et rotundæ; cauda longa acuminata; crura curta, pedes minimis unguibus muniti. Color ex ruffo flavescit; in desertis degit, altissimis insidens arboribus aviculas inhiat; Mansuetus ludit et gesticulatur, ut catuli Felium nostratum, Sudor olens ex Zibetho quasi et Moscho mixtus.

CATVS montanus, *Quanhpecotli Hernandez*; *Seba* p. 68. t. 42. n. 2. malignissima bestia; helvi et grisei coloris, cauda crassa longa (62).

(62) *Catesby* app. p. XXV. Catum Americanum describit: Cet animal est environné trois fois aussi gros, qu'un Chat ordinaire. Il est d'un gris rougeatre; Sa queue a trois pouces et demi de long. Il ressemble beaucoup au Chat domestique, mais il a l'air beaucoup plus feroce et plus sauvage. Il munte aux arbres, et fait sa proie de tous les animaux - - Quoiqu'il ne puisse pas, à cause de petitesse, prendre un Daim en le forçant à la course, comme fait le Panthère, il en vient à bout, en se tapissant dans les branches les plus basses des arbres; et sautant tout à coup sur le dos du Daim, pendant qu'il broute; Il s'y attache si fortement avec ses griffes, en le succant, que le Daim barassé et rendu à force decourir, tombe de puissement, et devient la victime du Chat sauvage.

§. XXXI.

LYNX. **2. LYNX.** *Luchs*. *Λυγξ, απο τῆς λυκῆς*, a luce, quod acutissime videt. *Lupus cervarius*, quod Cervorum hostis acerrimus. Alii duas, alii tres differentias habent. *Luchs*, *Kaßen-Luchs*, *Kalb-Luchs*. *Lyncem* simpliciter dixerim cervarium, hunc *Plinius* a lynce distinguit; maximus est, majoribus et inordinatis maculis; magis rufis, *Luchs*; fig. vid. *Mem. de l' Acad.* Tom. III. p. 125. alterum minorem, *Lyncem* felinum pelle melius picta, non *Catum Pardum*, melius *Lyncem tygrinum*, *Kaßen-Luchs*; et si tertiam postulaveris varietatem, persicum nominarem *Lyncem Siyah-Ghush*, nigris auribus, lynceis, cujus figura apud *Charletonum* Exerc. p. 23. pelle sine maculis, *Kalb-Luchs*; cauda longiore vitulina, conf. *Rajus* Syn. p. 168. Habent Lynces aures longas, acuminatas, in apicibus villosas, instar holoserici nigri splendentes; omnes altis five scandentibus incedunt cruribus, non demissis ut *Catus* et *Tygris*; a *Pardo*

mox

mox distinguuntur cauda truncata, auribusque. Multum disputant autores, an Lynx sit *θώς Aristotelis*; non Lupo similis, sed dicitur Lupus, quod, prout Lupus, Cervos adoritur et pari aviditate. Omnes habent oculos fulgentes; omnes characteristicam notam in auribus; de his imprimis videatur *Rajus Syn.* 167. Lingua spinosa, uti in omnibus Felibus; de partibus internis conferantur Academici Parisienses cit. loco, *Rajus* et plures autores. Optimi sunt Asiatici et Africani; inter illos primum locum obtinent Persici. Africanum Dresdæ vidi, valde tygrinum. altisque pedibus; Europæi, Prussici in specie et Septentrionales ignobiles, parum vel nihil albidis coloris, ruffi potius habentes, maculis confluentibus. Pelliones nostrates Persicos vocant *Katz-Luchsen*, indigenas *Kalb-Luchsen*; Americani potius ad Pardos numerandi, vel Pardis postponendi, quam ad Lynces; quibus adjungendus Catus Pardus sive montanus; auribus Felinis cauda quidem truncata.

LYNX *Aldrov.* Africana p. 92. *Charlet. Raj.* Lupus cervarius *G. p.* Quadr. 155. Felis cauda truncata, corpore rufescente maculato; *Linn.* Suec. Warglo. Pruffis simpliciter *Luchs*. *Academ. Paris.* Loup Cervier.

LYNX colore albo; maculis nigris cauda truncata, *Aff. Ups.* Felis cauda truncata, corpore albo maculato. *Linn. F. S.* Suecis Kattlo. Pruffis *Katz-Luchs*.

LYNX cauda vitulina; in exitu tenoris pilis longioribus; non maculata; pedibus, facie et auribus lyncinis. *Siyah-Ghush, Charletoni.*

§. XXXII.

3. PARDVS. *Pardeer.* PARDVS MAS, PARDALIS, PANTHERA PARDVS. Fœmina; Antiqui non recte sibi constabant de appellationibus, cum hodie et Leopardus (*) Catopardus pro Pardo et Pardale sumuntur. Conf. *Aldrov.* de Pardo p. 65. Nihil Leone fortius, nihil Panthera velocius. *Ælianus* duplex genus constituit, alterum quorum majus cum breviori cauda, alterum vero minus cum cauda longiori, utrumque variis maculis; utrumque auribus rotundis; majores ad Vituli corpulentiam, minores ad Canis molem accedunt; Capite minore felino quam sunt capita Lyncis fronte elongata; humeri sunt lunati; oculis parvis ac truculentis; collo longo; tenui pro corporis volumine; *παρδος* ab *αρδω* irrigo, quia pellicula nigris maculis veluti irrigata, intortis et orbiculatis. Ad venationem adhibetur.

(*) Veteres multa suspicati sunt adulteria a quadrupedibus commissa; unde oriuntur Leopardus a Pardo et Leona, Camelo-Pardalis ex commixtione Cameli et Pardalis. Sed postis ejusmodi delictis, vix tamen dixerim, Hybridorum proles genera sua

PARDVS.

mixta multiplicaturas, quum hanc virtutem Mulis et Hinnis denegamus. Sic *Aldrovandus* ejusque *Continuator* non culpandi, quando de Camelo-Pardali scribunt: „Illud longe est falsissimum; quum et Pardus ipse, sive Pardalis, qui græce *πάρδις* dicitur, generare non possit, est enim Hybrida, ut præter naturalium rerum Scriptores, cultissimus *Claudius* :

„*Semine permixto geniti cum forte Leana*
„*Nobiliorem uterum viridis corrumpit adulter.*„

Etiamsi, qua Pardum in errore versati sint; quid vero viridis significet adulter, hæsito. Postquam *Bochartus* Hier. L. III. c. 8. p. 804. antiquissimos de Leopardo Scriptores rimatus sit concludit: „Hæc veteres de Lænarum cum Pardo concubitu, unde novum monstrum editur; cui designando conficta videtur Leopardi vox - - et p. 805. Quæ *κατακρηγίς* nostris seculis ita invaluit, ut plebs hodie Leopardi nomine nihil quam Pardum intelligat: „Nos cum *Oppiano* facimus: Pantheræ duplex genus: Aliæ quidem sunt majores adpectu, et ampliores lato dorso; aliæ vero minores quidem, sed robore neutiquam deteriores: formæ autem utrisque similes, variegantur, præter solam caudam, qua diversæ conspiciuntur; minoribus quidem major est, magnis autem minor.„ Qua diversitatem caudæ ab *Oppiano* dissentimus, quod nimirum minoribus minor cauda sit, majoribus major. Vid. plur. *Franz.* P. I. c. 29 de mixtis anim. quadr. et *Cyprian.* de Pardo P. I. c. 8.

PARDVS. Pardalion, *Aristot.* Panther. Panther. Thier. Bardel. Varius simpliciter, Africanus *Plinio*; Leopard. *πάρδις* Lupus canarius *Gazæ* vel Luparius. *Io. Faber* luculento *Plinii* etiam testimonio comprobavit: Pardales, Pantheras, Pardos, varias, Africanas unum idemque animal esse. Cauda longa. Felis cauda elongata, maculis superioribus orbiculatis, inferius virgatis; *Linn.*

PARDVS cauda brevi. Chat-Pard, *Acad. Paris.* p. 108. qui animal a Pardo distinguunt, quod caudam collumque breviora habeat. *Raben Bardel.* Duos pedes cum dimidio longus ab extremo rostro ad usque exortum caudæ; altus $1\frac{1}{2}$ par. cauda longa 8". Pilorum color ubique fere ruffus, maculis nigris differentis figuræ pictus. Olim creditus a Pardo et Cato generatus. Descriptionem Cato-Pardi in vivario Cliffortiano vid. *Linn. Syst.* Ed. 6: cauda proportionem Cati vulgaris.

§. XXXIII.

TIGRIS.

4. TIGRIS. Tyger. TIGRES a Pantheris raritate et nobilitate differre vel ex *Plinio* discimus; ita enim VIII. 17. „Senatus Consultum fuit „vetus, ne liceret Africanas, i. e. Pantheras, in Italiam advehere. Contra hoc tulit ad Populum *Cn. Aufidius* Tribunus plebis, permittitque Censum gratia importare. Primus autem Scavrus ædilitate sua Varias, i. e. Pantheras sive Mares sive Fœminas, 140 universas misit. Deinde *Pompejus Magnus* 410. *Divus Augustus* 420. *Idem* Quinto Tuberone, Fabio „Max. Coll. IV, Nonas Majas Theatri Marcelli dedicatione Tigrin primus „omnium

„omnium Romæ ostendit in cavea mansuetactam; Divus vero *Claudius* si-
 „mul quatuor.„ *Petr. Gillius* Tigride nihil, inquit, ex omnibus feris
 ad spectandum jucundius Naturæ solertia finxit. Nam formæ pulchritudine
 tam valde inter feras eximia est, quam longe cæteris avibus Pavo excellit.
 Pellem variæ maculæ (*) efflorescentes exornant. Dicuntur omnibus fe-
 ris ad cursum præstare; sed revera cursu minus valent quam Pardus, et ex
 insidiis victum quærunt Tigres; etenim saltu in arborem quampiam cum
 se dederint, in ea latitant, unde in feras insiliunt; quanquam non negave-
 rim, hanc artem et Pardo communem fore; interim recentiores, et inter
 illos *Bontius* ajunt, feram tardigradam esse Tigrem. Leonem æquat, est-
 que feritatis indomitæ; figura macularum a Pantheris differt; siquidem
 Pantheri intortas et orbiculas brevesque maculas vocat *Plinius*; Tigridi
 sunt oblongæ et virgatæ. Pleniores descriptiones Tigridum veteres nobis
 non reliquerunt. Hoc novimus, Asiaticas minores, sed pulchriores esse
 Americanis; Dresdæ bellissimas vidi, demissis pedibus satis altis quasi gli-
 scentes, fugientes et fugaces, erectas hominis altitudinem æquantes; Fe-
 rocissimæ, maximæ et fortissimæ in India Occidentali, ut cum quovis et-
 iam ferocissimo Africæ Leone duellum committere possint.

(*) Vid. *Boch.* c. I. p. 792 sqq. Tigris quale sit animal non satis constat, antiquis; multi
 cum Leone conferunt; et quæ reliqua. Lustratis animalibus, de quibus *celebris*
autor cap. III, in propatulo est, quam acriter veterum relationes et commenta mo-
 dernos viros eruditissimos in ordinem coëgerint. Interim illi, quibus amplissima
 occasio, ut propriis oculis contemplari liceat ipsa animalia varia, offendent ejus-
 modi characteres, quibus mox ab invicem distinguenda; modo sibi caveant de præ-
 judiciis veterum quandoque crassis, ut Tigres ex vento concepisse statuerint. Nec
 adeo anxii sumus, si quando legimus: „Pellis in Tigride per tæneas, in Panthera
 „per rotundas maculas variatur;„ fieri enim potest, quod et maculæ tigrinæ coinci-
 dant in pelle Pardi, vel vice versa. Et pelles vere tigrinæ inter se differunt formo-
 sitate, non solum bestiarum ex patria diversa, sed et contranearum; unde non
 nisi varietas coloratarum exuviarum. *Siyah Ghush Charletoni* maculis omnino caret,
 nihilominus nobis *Lynx* audit, §. XXXI, quod recte, ut opinamur, contulimus
 partes corporis magis characteristicas, faciem scilicet, caput, aures inprimis, pedes
 caudamque quasi vitulinam et neglectam. Multum quoque natura inter se differunt
 Pardu Tigridumque; hæc adeo ferox, ut non nisi unicam Romæ cicuratam, Tigris si
 fuerit, legerim, nec Pardi unius sunt naturæ, quorum non nisi major, vulgo *Leo-*
pardus, Sinensibus aliisque Asiaticis populis venatorium animal est.

Casum, potius miraculum, ex Dei providentia Dresdæ mihi testatum
 habeo, de singulari Custodis bestiarum, quæ ibidem asservantur, virtute:
 „Bestiis alternis ex caveis suis ætis statis diebus, caveæ a squalore purga-
 „bantur, redactis iterum in custodiam feris, claustrisque portis objicien-
 „dis. Altera die per supinam inadvertentiam Tigris extra caveam mansit
 „in angulo horti ferarum, *Zhier-Garten*, delitescens. Custos officii
 „gratia

TIGRIS.

„gratia in hortum five Thoriotrophium ingreditur, quem illico Tigris
 „adoritur erecta. Ille ex periculo fortissimus sinistra manu collum bestiae
 „prehendit, constanti promptitudine arteriam asperam comprimente, una
 „amplexens bestiam dextra manu, ejus pectus pectori suo violenter junxit,
 „ut nec dentes nec ungues in corpus suum infligere valuerit fera; in tali
 „flebili statu per minutas quatuor vel quinque ambo invicem sibi juncti.
 „Tandem Custos diu diutius de valore suo desperans, bestiamque summis
 „viribus protinus ex amplexu dimittens, procul a se projecit, quæ, con-
 „fusione correpta illico in angulum vivarii recedens tantum temporis
 „victori concessit, ut semiexanimis fugiens januam attingere potuerit.,
 Idem Custos Anno 1738 cum valenti Cercopitheco vel Simia a torque
 avulsa conflictabatur, sed ab hoc prælio vix ac ne vix quidem vitam repor-
 tatus, dextra in primis manu crudeliter lacerata; graviterque et satis diu
 decumbebat lecto affixus, quem mox post conflictum cum amicissimo Dn.
Bartholomæi p. m. Consil. Aulico et Archiatro regio adivi ocularis testis
 plurium ex prælio reportatorum vulnerum. Conferatur Historia similis
 prælii apud *Kolbium* p. 156. Plura de Tigridis facie et natura vid. apud
Io. Fabrum Lync. animal. Novæ Hispan. *Ant. Recchi*; De Tigride, quam
 Lusitani Tigre Royal appellant, vide Descriptionem Parisiensem ad finem
 Tomi III.

TIGRIS Asiatica. Duo fœtus Tigridis Ceilonicæ, *Sebæ* p. 52. tab. 32.
 n. 7. 8. Ambo elegantissimis per universum corpus maculis ornati sunt,
 quarum insigniores posticam corporis partem obsidentes, miram colorum
 variegationem ostentant. Pedes pariter maculati, in quatuor, lege in
 quinque, pedes enim Felinis omnino similes, crassos obtusosque dehiscunt
 digitos, præter pollicem, brevibus parvis unguibus munitos, in fœtibus
 cæsareis. Fœmellæ e medio hypogastrii quatuor protuberant papillæ.
 Venter, thorax et pedes ex cinereo dilute flavescunt, dorsi vero maculæ
 multo saturioris coloris sunt. Tigrides binos duntaxat fœtus simul parere,
 ex hac patet, quæ pro catulo quovis bina gerit ubera. Tigris rancat;
 unde *Petrus Martyr*. Rancatu suo universam viciniam obtundebat, et
 montes illo stridore reboabant. Cauda longa. Felis cauda elongata, ma-
 culis virgatis, *Linn.*

TIGRIS Americana, Iaguara Brasil. Onca Lusit. Lupi magnitudine et
 major, *Marcgr.* In pedibus quinque habet digitos Felinis similes, et in
 plano pedis cujusque eminentiam mollem seu callum, supraque adhuc ro-
 tundam eminentiam: in posterioribus quatuor digitos et illam eminentiam
 majore

majorem, minori ibidem carent. Tota pellis constat pilis flavescentibus, brevibus, per totum maculata, maculis nigris, variis eleganter dispositis; caudam habet longam felinam; oculos caecos splendentes; ungues abscondit, ut Feles solent, et rapere aliquid volens extendit. TIGRIS.

TIGRIS Iaguerete *Marcgr.* Tigris species alia; juvenum annum magnitudine æquans. Pilos habet breves, splendentes, nigros, cum umbra mixtos, et variegata est illius pellis maculis atris, figura varia, ut in altera; animal crudelius altero.

TIGRIS Cuguacuarana *Marcgr.* Tigre Lusit. Magnitudo et figura eadem cum Iugara, colore diverso; instar Capræ ex flavo rufescente, paulo dilutiore, in dorso obscuriore; sub mento paululum albicat et in infimo ventre.

§. XXXIV.

5. LEO. *Λέων*, Leo, a Lion, *Λέων*; *λεωνια*, Leona, *Λέων* *Λέων*; apud Latinos promiscui esse solet generis Leo. Felis cauda elongata, floccosa, thorace jubato, *Linn.* Ferarum dicitur Princeps. Asiæ et Africæ incola, non Americæ. Capite felino crasso, fronte quadrata; supercilio eminenti; oculis prominentibus, sed non valde volubilibus. Pectus robustum et largum videtur ob pilos longos et densos, undique quasi juba tectum; qua Leona caret, binas habens in ventre mammas. Lingua felina, aspera, et aculeata. Animal quidem non nisi in Magnatum caveis cultum, satis autem ab omnibus historiæ naturalis et itinera in Asiam ac Africæ partes facientibus autoribus descriptum; quos vide, inprimis *Aldrovandum*, *Oviedum* apud *Wottonum*; *Academicos Parisienses*; *Rajum*; *Kolbium*; et qui plures. Neapoli, Leona una cum Leone in eadem cavea inclusa et enutrita 5 catulos peperisse et educasse, autor est D. *Willughbi* apud *Rajum* Syn. et *Fr. Velez* hist. de los animales p. 16. Leones de Syria paren cinco vezes; el primero parto cinco, el segundo quatro, el tercero tres, el quarto dos, y el quinto uno; y passados estos cinco, viven esteriles. Sed quarit *Rajus* p. 165: At qui potuit 5 catulos lactare, si duas tantum mammas habuit? Rugit Leo. Quando *Oppianus* Lib. 3 de Venat. multas Leonum differentias constituebat:

Sunt variae formæ et genera infinita Leonum.

Aldrovandus easdem in jubis, in ferocia et in colore consistere putat, quod in Æthiopia et nigri gignantur; unde *Bargeus* in *Cyneget.* lib. 3:

Cæsaries nigra est, nigros cutis obteggit artus.

pitibus. **Weißer Spitzbergischer Bär.** In Grœnlandia et albi et nigri. VRSVS.
 Hi terram firmam nunquam deserunt; illi in mari glaciato perdurant, piscibusque et animalibus ex Phocarum genere vescuntur; nonnunquam super tabulis glaciatis in Norvagiam feruntur, unde:

Heu male tum solis Norwegum erratur in oris.

§. XXXVI.

XI. GVLO. **Vielfraß.** Boophagus, Magnus Vorator (*), Rosomacha, *Ol. Magni* Multivorus. Quadrupedum voracium Coriphæus; *Aldrov.* et *Gesn.* putat, non male dici Hyæna veterum; cui sententiæ alii contradicunt. Vultur quadrupes, *Scalig.* Canis pilis cervicis erectis longioribus, Hyæna *Linneæ*. Descriptio hujus bestię valde manca; secundum *Matth. Michovium* Sarm. Europ. lib. 2. c. 3. Magnitudine est Canis, facie Cati, corpore et cauda Vulpinis, colore nigro; dicitur cadaveribus tantum vesci, ut instar tympani extendatur et infletur, tuncque angustiam duarum arborum ingredi, et vi, per infernas et supernas partes excrementa trudere, rursusque ad cadaver properans se denuo implere. Hanc historiam nondum animo æquo et placida mente addiscere potui. Dn. *Linneæ* audit Mustela rufo-fusca, medio dorso nigro; habitat in alpibus Lapponicis, Dalckarlicis, sylvisque vastissimis. *Schefferus* Lapon. quod habeant Gulones caput rotundius nonnihil, quam Lupi, dentes validos acutosque, similes Lupinis, corpus amplum, pedes breviores, quales lustrarum solent esse. Pellis est nigerrimi coloris, de qua *Olaus M.* Candet fuscata nigredine, instar panni Damasceni diversis ornata figuris. Sunt qui Zabellinis pellibus quodammodo æquiparent, unde forte *Linneæ* Mustela dicta. Adeo incerta est historia hujus bestię, quæ quidem in Lithuania, in Russia et teste *Lencilio* in Curlandiæ sylvis ac in alba Russia occurrere perhibetur, a nemine vero hætenus in meliorem lucem exposita est, cujus tamen Iconem *Ionstonus* exhibuit, sed unde habeat, non indigitavit; sine dubio ex *Gesnero*, qui similem figuram ab *Olao Magno* mutuavit, cum tamen nec *Olaus* animal vidit. Ex historia hujus animalis, quæ habetur **Samml. der Reiseb.** VII B. p. 88 nemo doctior evadet. Insuper risum movet *Crollius*, existimans: Medicos ab hoc animali vomitorii et cathartici medicamenti usum didicisse. Anatomen quondam suscepit P. *Pavius* præsentente *Ioanne de Laët*, hic præter admirabilem cum humano corpore similitudinem, tria admiranda cum *Thoma Bartholino* Hist. Cent. IV. 30 communicavit: 1) Ductum umbilicalem nusquam apparuisse; 2) Cum omnia bruta ligamento suspensorio jecoris ab homine differant, hujus animalis

GVLO.

jecur validissime ligamento diaphragmati necti, sic cum hominis interna jecoris constitutione consensisse. 3) Intestinum ab exortu usque ad exitum undique sibi simile figura inventum, quum et cæco caruerit intestino, et reliqua recta fuerint; unde concludit *Bartholinus*, quod hoc brutum ingesta compressu abdominis egerere possit; quod quidem a parte pone concedimus, non quod per ingluviem quoque reddat ingurgitata. Quod de pelle hujus bestię referunt autores, hanc in pretio esse, id dubio caret; quod vero non nisi cadavera pro victu quærat animal, imo sepulta corpora investigaret, fidem non meretur. Nec contemnenda *Olai* philosophia moralis: Forsan naturam tam insatiabile animal in illis regionibus, in Polonia et Russia, in primis in Tartaria, quin etiam in Lapponia, produxisse, ut homines simili voracitate laborantes redarguat. Sufficiant hæc de *GVLONE*, *Wiel-Wild-Fraß*, hoc loco, donec melior hujus bestię descriptio comparuerit. Figura Gulonis manu *Rüdingeri* quoque expressa habetur, nos aliam iconem Tab.V. addimus, quam ex thesauris regiis Dresdensibus supra laudatus *Eilenburgius* nobiscum communicavit. Est nimirum Gulo niger vulgo dictus, qui olim ex Sibiria vivus *Dresdam* delatus fuit, et quotidie tredecim carnis libras devoravit, semper tamen adhuc eluriens. Color ex nigro in brunum vergit. Longitudo animalis ulnam et octo ferme pollices æquat, ex quibus caput octo pollices, corpus ulnam circiter comprehendit, altitudo animalis cum capite novendecim ferme pollices emetitur. Alium ex bruno flavescens Gulonem, ibidem quoque factum conservant, quam in Saxonia prope *Frauensteinium* Rex et Elector *Augustus II.* *Glor. Mem. cepit.*

(*) Cum sit animal voracissimum, repente, me iudice, concoctionem faciet, ne violenter ingesta statim, ut vult *Franzius*, violentius in angustia duarum arborum egerantur. Tunc inexplebili quidem non nutribili laboraret voracitate et valde frustraretur ejus natura Gulonem, quæ nihil frustra facere solet.

§. XXXVII.

SATYRVS.

XII. SATYRVS. *Satyr.* ANTHROPOMORPHA. *Ἀνθρωπομορφα* dicimus bestias homini forinsecus in nonnullis partibus, prout *Satyr*i ficti, similes, in nullo, ut vult *Albertus*, interiorum; quanquam *Galenus* Simias viscera et cætera interiora homini simillima habere scribat; quem peritorem fuisse Simiarum sectionis quam hominum, *Vesalius* docet, Simiasque ab homine in pluribus differre, quam putavit *Galenus*. Optandum, ne forent homines *πιδηκομορφοι*, foedi et pessime morati.

Illorum non nisi duo agnoscimus Genera inferiora: SIMIAM cauda nulla vel perexigua, et Cercopithecum, caudatum sive CEBVM. Simia

miæ a Græcis, non quidem simpliciter, vocantur homines vel viri, sed addito epitheto, uti: ἄνδρες ἀργυροί, viri sylvestres, μικροί viri parvi; πυγμαίοι, pygmæi, ἄνθρωποι κυνοπροτώπιοι, homines vel viri canina facie; nam inter hominem et non-hominem non datur medium; sed vocantur quoque θηρία, fera, bestia, quadrumani; finxerunt tamen antiqui et Poetæ intermedias personas: Faunos, Panes, Ægipanes, Sylvanos, Silenos, Nymphas et Sphinges, plures, qui a Simiis originem duxerunt. Mollius loquitur *Scaliger*: In hominis quoque specie inveniri divinos, humanos, feros, quam *Plinius* H. N. XI. 44: Simiarum genera perfectam hominis imitationem continere. Diximus Simias cauda nulla vel perexigua; nam *Scaliger* caudæ notam sive vestigium animadvertit, quam vix oculis deprehendas, tactu tamen subesse intelligas, quam si atrectare tentes, prompta miraue celeritate sese subtrahit ridicula indignatione; interim ipse Simiarum, der *Affen*, duo genera construxit: Alterum sine cauda, alterum caudatum; hic Κηβος *Aristot.* Ἐστὶ δ' ὁ μὲν Κηβος πιθηκος ἐχὼν θράν, est autem CEBVS Simia caudata. Simia an Ape without a Tail; that which hath a Tail is call'd. Cercopithecus, in English a MONKEY *Raj.* Confer. *du Marchais* III. p. 311: „Les Latins distinguent deux Sortes de „Singes; ils appellent Cercopithecus ceux, qui ont une longue queue, „et simplement Simia, ou Singe, ceux qui n'en ont point. Ces deux „Espèces, qu'on pourroit, regarder, comme deux genres differens, se di- „visent en une quantité prodigieuse d'espèces, qui different entre elles „en grandeur, en couleur, et de tant d'autres manieres, qu'on en fe- „roit des Volumes entiers.” Conf. *Prodr. nat. hist. Quadr.* p. 10 seq.

§. XXXVIII.

I. SIMIA. Affe. Πιθηκος; Cui cauda nulla vel perexigua; capite magis alto, quam elongato vid. tamen not. 63.; unguis humani sed imbricati, vel aliquatenus lunati secundum *Plinium*. Cilium in utraque palpebra, quanquam pertenuè ac prolixius⁽⁶³⁾, adhæc manus digitosque quadantenus homini similes habent; imo genitale fœminæ mulieris est, sed omnia rudiora efferaciōraque. *Galenus* vult, Naturam Simiæ, ridiculo animali et animam habenti ridiculam, corporis quoque constructionem ridiculam dedisse.

(63) Cilio in utrisque palpebris carent reliqua vivipara *Jo. Fabric.* p. 78. Nares non alii animantium, quam homini et Cercopitheco eminent; Idem p. 79. Notandum quod Simiæ, i. e. cauda nulla, nonnullæ, prout inter Cebos, sint cynoprotypa vel cynocephali, i. e. capite producto magis quam alto. Habent mammas pectorales duas, et si quatuor habere videantur pauci, revera tamen non sunt quatuor, sed duo saltim ubera, quorum singula duas papillas habent.

SIMIA.

SIMIA ourang-outang; i. e. homo sylvestris, vir sylvarum; Quoins morrou; Pongo, *Purchas's Pilgrims* P. 2. l. 7. c. 3. §. 7. Baris five Barris; Pygmy Guineensis, Chimpanree Anglis⁽⁶⁴⁾. Fabulam sapit, quam Indi produnt, eos nasci e libidine mulierum Indarum, quæ sese Simiis et Cercopithecis misceant; Detestandam libidinem vel etiam stuprum concedo, non generationem; confer. *Pont.* V. c. 32. et *Dapp.* Africa p. 393. et 583. ubi figura; fortassis Satyrus vel Sagnir *Esa.* XIII. et XXXIV.

(64) Vid. Descript. of some curious-creatures, London 1719. 8v. et Iconisimum singularem fœminæ 1739. nominibus Dn. *Hans Sloane* inscriptum, quam demum mortuam Dn. *Ranby* aperuit; Ourang-outang or the Anatomy of a Pygmic, compared with that of a Monky an Ape and an Man; to which is added a Philosophical Essay, concerning the Pygmies, the Cynocephali, the Satyrs and Sphings of the Anciens &c. by *Edw. Tyson*. Lond. 1699. 4t. qui marem cultro anatomico subjecit; ubi et convenientiam et discrepantiam cum homine notavit *autor* separatis articulis p. 92 seqq. — conf. *Transf. angl.* No. 256. p. 338; *Tulpii* Observ. med. Lib. III. c. 56. *Schotti* phys. cur. P. II.

SIMIA Ceilonica superiori labio leporino; Cercopithecus Ceilonicus, seu Tardigradus dictus major mas; *Seba* I. p. 75. t. 47. n. 1. addit *autor*; „Nec dubitamus ea animantia inserere Simiorum familiæ, quum forma ad hos proxime accedant: at Cauda tamen, quæ Simiis est, carent „penitus⁽⁶⁵⁾. „Pilus ex nigro fuscus, per dorsum vero pene niger, „mollis et quasi sericeus est, brevior tamen, et ex cinereo dilute flavus, „qui ventrem, brachia, pedesque vestit. Antici pedes, hominum fere „manibus similes, pollice et 4 digitis, qui brevibus muniti unguibus. In „posticis, qui pollicis proximus est digitus, longo et subincurvo armatur „ungue, ad scalpendum formato; cæterum et indole et actionibus Simios maximam partem exprimunt.

(65) Eo, quod caret cauda, Simia est, non Cercopithecus, nedum Tardigradus vel Ignavus. Idem animal est, quod referente *Rajo* Syn. p. 161. D. *Robinson* in Museo *Charletoni* vidit inter Simiam et Cynocephalum ambigens, cui cauda nulla vel brevis, rostrum productius — in uno digito pedum posteriorum unguiculo acuto, reliquis omnibus latis.

SIMIA rostro canino, capite elato, Animalculum Cynocephalum, Ceilonicum Tardigradum dictum; Simii species; mas et fœmina; *Seba* p. 55. t. 35. n. 1. et 2. Immerito Tardigradum⁽⁶⁶⁾; „Forma et gestibus „simico æmulatur, quibuscum et in multis convenit, os exceperis, et „nasum, ut pote qui intropressus quasi et anguste protensus exstat, unde „canini fere capitis figura emergit; rictus acutis scatet denticulis. Pilus „subrufus serici instar mollissimus. Crura longa, gracilia, pilis raris; „unico digito, indices scilicet singulorum pedum in acutum et incurvum „unguem

„unguem exeunte; cauda nulla, ne talis quidem, qualis Tardigradis est; SIMIA.
 „Fœminæ ubera duo, papillis quatuor., Non recte animalculum *Char-*
letoni vocatur.

(66) Præjudicio laboravit clarissimus autor, animalia, quæ Anthropomorpha nobis, cau-
 data quod sint omnia et singula; etsi Simiæ raræ, Ceborum vero ingens numerus.

SIMIA Mamonet dicta. *Thom. Barthol.* in *Ac. Med.* 1671. 1672. Vol. I.
 inusitata formæ; nulla figura apud alios autores; an Simia? an Cebus?
 Ita enim *Barthol.* „Cercopithecus ille apud *Jonstonum* t. 59. caudam proli-
 „xam ostendit, qua noster caret. Non absumilem *Gesnerus* tradit p. 862.
 „nisi, quod caput illius magis caninum fuerit, quam suillum. *Albertus*
 „*M.* caudatam Simiarum speciem vocat Mamonet. *Gesnerus* quoque p. 856.
 „Mammonetum esse animal scribit Simia minus. Noster nec caudam ha-
 „bet, nec Simia major est; ut suspicari liceat, quia a nullo ita depictus
 „fuit Cercopithecus hic, quemadmodum horribili facie comparet, vel
 „monstrum esse, vel animal hactenus aliis non visum aut depictum., Vid.
 inprimis descriptionem penis p. 67. figuram p. 313. et apud *Blasium*
 tab. XXIX.

§. XXXIX.

2. CEBVS. *Meerkatze.* Κηβος, Cercopithecus; Α κερκος cauda et CEBVS.
 πιθηκος Simia, a Monkey; *Meerkatze*; cauda felina, mit langen Stäben-
 schwänzen, oder kürzeren. *Mart. Ep.* 202:

Callidus emissas eludere Simius hastas.

Si mihi cauda foret, Cercopithecus eram.

Capite Simiæformes, leonicipites, κυνοκεφαλοι, κυνοπροσωποι, Galeopithe-
 culi, barbati. Major præ Simiis copia. Ungues digitorum plerumque
 acuti omnes vel nonnulli.

CEBVS Sagouin dictus, ex minimis; *Clusii* exot. 372. *Nieremb.* IX.
 177. vivus Gedani fuit vid. fig. tab. III. De quo in *Prodr. hist. Quadr.*
 p. 11; unguis habet acutos in digitis, in pollice latos, ut Simiarum; ve-
 tulæ faciem imitatur. Saguina *Caji* rar. an. p. 79. Animal pusillum; co-
 lore griseo, barba fulta et obscure cinerea, aure orbiculari, patente et
 humili, pilo intus nigro vestita, foris candido. Major, non supra Sciu-
 rum nigri coloris *Clus.* dictus Cay; Alter insuper Sagouin, navis in mari
 agitationem nullo modo ferens, adeoque superbus, ut ob levissimam
 occasionem inedia potius et cibi abstinentia vitam finire cupiat, quam mi-
 nimam molestiam perferre. -- *Callitriches antiquorum*, albus, bellissi-
 mus,

CEBVS. mus, sed adeo tener, ut amiculo pelliceo foveatur, aut sinu gestetur. Illius cauda felina, vel Coati, variegata. Conf. *Ludolphi* Hist. æthiop. Lib. I. c. 10. n. 58. Cercopitheculus et Galeopitheculus, ibique figuras (67).

(67) Autor de hoc animalculo rhythmum æthiop. tradidit latina versione :

Hominem non ludo

Frumentum non edo

Oderunt me frustra.

Solimus : capere bestiolas, non arduum, sed proferre, rarum.

CEBVS, caput mortuum, vulgo; ex minimis; naso simo et quasi colapso, oculis profundis, faciem emortui capitis referens. Caput rotundum, atro-spadiceis pilis ad nasi usque radicem hispidum, retrorsum magis elongatum, brevi capillo nigricante, prout ad frontem. Vultus pilosus albicans ad medium usque nasi et oris ambitum, ubi nigredo; rugæ vultum veteranum reddunt et annosum; Auriculæ glabræ, majusculæ, capiti appressæ. Pili dorsales spadicei dilutius, quam in capite; Cauda longa ad instar Philandrorum. Fœmellæ ubera habent papillis binis. *Seba* I. p. 52. t. 33. n. 1.

CEBVS, Simiolus Ceilonicus, *Sebæ* p. 77. t. 48. n. 3; non descriptus. Quantum ex coloribus figuram illuminantibus cernere licet, pili capitis ad radicem usque nasi, ad latera trunci, pedesque viridescunt, reliqua fusca; auriculæ humanæ, glabræ et carnei coloris; cauda prælonga et pilosa; oculis amplis; unguibus lunatis parumper, non latis. Ex Cebis parvulis.

CEBVS Guariba, *Marçg.* Magnitudine Vulpis; barba caprina, facie elata; auribus brevibus subrotundis; cauda versus extremitatem nuda, quam semper torquet; pilis nigris, arcte sibi incumbentes, ut læve appareat animal; catulos in dorso gestans; domari non potest; in sylvis horribilem clamorem excitans; unus eorum, in conventu ante et post meridiem, minor in medio et altiori loco residet, reliqui paulo inferius circumfident, tunc præcinit superior alta voce et signo manu dato, reliqui omnes accinunt, tamdiu cantiones prout ranæ solent, prorogantes, donec superior iterum signum det; tunc omnes uno momento silent, et superior grandi voce cantionem finit. Alii tales nigri ingentes; Nigritam mulierem solam offendentes vi stuprare solent; *Rajus* p. 154.

CEBVS moschum redolens, Brasiliensis; Caitaiã; pilo ex albo flavescente, longo; capite subrotundo; fronte pene nulla; naso compresso; cauda arcuata; *Raj. Clus.* ex Fernambuco in *Auctar.* mite tractandus, alias altissima voce clamat.

CEBVS Angolensis major; Macaquo *Marcgr.* Color Lupi; caput urfino simile; nares bifidæ, elatæ; nates calvæ; a capite ad caudam longitudo pedalis et major. *Alius* Angolensis; totus niger, infersò cano; cauda 2'. 4". longa.

CEBVS barbatus. Exquima; Guineensis; Barba egregie alba; pilis in corpore fuscis, quasi adultis et ferrugineis; ventre albicante; egregie saltans, barbatus, Primus *Clusii*. *Alius* Guineensis; color maxima parte nigricans, admixta umbra, in ventre subcærulescens e cinereo; caudæ medietas ex ruffo flavescens; ore cærulescente; in utraque gena magna copia pilorum longiorum, ex albo flavescantium, instar magnæ barbæ hircinæ; crura et pedes nigra; *Raji*. *Tertius* Guineensis *Marcgravii*; minor priori; capite parvo, cauda longa, imberbis.

CEBVS barbatus 2 *Clusii*. elegantior, magisque politus; nitidis pilis, brevibus; pectore albo; cana barba minus prolixa, palmaris longitudinis, mucronata.

CEBVS imberbis 1 *Clusii*; pili fusci ex flavo coloris; gutture totoque pectore albicantibus; cauda, tanquam avulsis pilis, extreme in floccum desinens.

CEBVS imberbis 2 *Clusii*. Major corporis mole; rostro prorsus fusco; capite canescente; in collo et pectore villi longi, instar jubæ Leoninæ canescentes.

CEBVS Bugée dictus; Castorem capite, pilo, magnitudine referens. Rarus in India. *Rajus* Syn. p. 158. Simia Sciurus lanuginosus fuscus ex Joanna Insula; *Petiver* Gazoph. Nat. Tab. 17. f. 5. A Bugée from Joanna. *Sloane* It. Jam. II. 329.

CEBVS Elaurandus Zeylanensium. Simia alba, seu incanis pilis, barba nigra promissa, ex Zeylona, *Raji*. D. *Robinson* e museo Leydensi. Cercopithecus niger, barba incana promissa. Wanduru Zeylon. Cercopithecus totus albus in Catalogo Quadrupp. *Musei Petropolitani*.

CEBVS, Papio; Baboon; Hyæna *Gesneri*. Cynocephalus, *κυνοκεφαλος*. Rostrum longum, in exitu obtusum, instar Canis molossi. Nates glabræ, prorsusque depilæ et sanguineo colore tinctæ, tanquam cute detracta; unguibus peracutis, parum lunatis; cauda apparet communiter brevi; Ipse juvenis Regiomonti hanc bestiam vidi, cum supellectile caudæ curta, sed forte circumforaneus truncaverat illam, ut eo magis nates sanguinæ et variegatæ lustrari potuerint; *Franzius* quippè et continuator *Cyprianus* Simiis annumerarunt Papionem propter caudam curtam;

CEBUS.

Sed *Gesnerus*, *Clusius*, *Kolbius* et alii Hist. nat. autores asseverarunt solemniter, Papiones, Babuini Italis, longas habere caudas ⁽⁶⁸⁾. Toto corporis habitu quadrato, rostro, capite, imo caudā ad Cebos cynocephalos potius, quam ad Simias quadrat. Catulus lacte caprino educatus, Canis vices, catenæ alligatus, subit. Maris genitale membrum a natura est circumcisum; fœminæ pudenda plerumque propendent; vid. pluribus *Kolbium*. Conferatur Simia Mamonet dicta *Bartholini* supra.

(68) Kolb p. 138: Daß sie aber auch einen langen Schwanz haben, davon sind mir mehr als tausend Stücke derselben unter Augen gekommen, und habe ich selbst etliche derselbigen massacriren helfen, wenn sie sich unterstanden in die Gärten und Weinberge zu laufen; vid. *ibidem* ulteriorem eorundem descriptionem. Caudatos modo dixit autor Papiones; in Tabula autem II. tanquam Simiæ non caudatæ representantur; ejusmodi incuria autorum multas involvit difficultates crassosque aliquando errores in historia naturali, prout jam monuimus in historia Rhinocerotis, cujus figura et descriptio apud eundem autorem sibi plane non respondent.

CEBUS Liocephalus, Leoniceps: Löwen- Meerfäse. The little Lion-Monkey; unguibus acutis; cauda prælonga, qua dimidiam partem nigra, altera parte ex radice rubra; coma in capite alba, neglecta, pedibus albis. *Edw.* de Avibus 195. ex vera cruce.

CEBUS dentibus irridens, ore latissimo, superiori labio triangulari; niger pedibus, quasi chirothecis, luteis; cauda longissima, prout præcedentis, pilis velut aculeata. *Edw.* *ibid.* 196. The little Black Montcey; lächerliche Meerfäse. Americanus.

CEBUS capite vulpino; Füchsel-Männchen. The Maucauco *Edw.* *ib.* 97. capite albo nigro; facie personata; cauda ex circulis albis nigrisque, Coati ad instar, varia; longa.

CEBOS quatuor Parisiensibus descriptos, tres pictos vide Tom. III. *Mem. de l'Academie depuis 1666-1699.*

FAM. V. ANOMALOPES.

PENTADACTYLON. Mit { ungewöhnlichen Füßen.
verbundenen Beem.
Gänse-Füßen.

§. XL.

ANOMALOPEDIA.

ANOMALOPEDIA dicimus Animalia quadrupeda, pilosa, pentadactyla, pedibus quibuscunque, sive anserinis, sive quocunque modo coalitis, aut quasi monstrosis. Quo genere comprehenduntur omnia Vivipara

para terram et aquam stas temporum intervallis frequentantia, vulgo Am-
 phibia, pilosa, pedibus anomalis, CASTORES, LVTRAE, PHOCAE, et ANOMALOP-
 si plura. Dicitur autem ἀμφιβιον ab ἀμφι et βιον, quasi utrinque, et PEDIA.
 cipitem vitam habens, i. e. modo in aqua, modo in terra. Sic et Cice-
 roni amphibium animal audit bestia anceps. Bestiarum autem nomine
 veniunt antiquitus omnia animalia quadrupeda pilosa et vivipara, foetus
 editos lacte nutrientia; contra distincta ab animalibus, serpentibus et quæ
 vocantur aquatilia quadrupeda ὠτονια, i. e. ovipara; non in aquam, si
 ranas excipimus, sed in terra ova pro genere suo ponentia.

§. XLI.

I. LVTRA. Otter. Est ANOMALOPES digitis pedum omnibus, LVTRA.
 avium palmipedum more, membrana conjunctis; pendaetylon.

LVTRA Evudæis. Otter. Pedes quatuor, in quinque digitos non ni-
 hil expansos et anserinorum instar membranis intercedentibus junctos, di-
 visi; Digiti æquales inter se, nullus pollicem referens. Dentes canini;
 auriculæ parvæ ut Castoris; pilus brevior, quam in Castore; castanei
 coloris, prona parte canescens. Diu sub aquis durare nequit, quod
 foraminis ovalis nullum vestigium. Amplas strages in piscium vivariis
 committit. Lutra digitis æqualibus, Linn. Cuniculos sub terra fodit,
 longissimis tractibus in sylvas a fluminibus vel piscinis remotas, arbo-
 rumque radices, ubi obstaculo sibi sunt, tollens; vid. reliqua Prodr.
 quadr. hist. not. ee). Figura apud Parisienses.

LVTRA Brasiliensis, Yiya et Cariguibeju, Marcgrav. Pilis atris
 omnibus, præterquam in capite, qui obscure fusci, sub gutture ma-
 cula flava; figura a nostrate non multum differt. Desiderat Rajus den-
 tes curiosius observandos, et an digiti pedum membranis connexi? Lu-
 tra pollice digitis brevior, Linn.

§. XLII.

II. CASTOR. Biber. CASTOR. FIBER. Castor. The Bea- CASTOR.
 ver. Pedibus posterioribus simul et cauda anomalis. Caput compressum,
 τετραγωνοπροσωπον. Herodoto. Oculi parvi; auriculæ minutæ, rotundæ,
 lutrinæ. Dentes incisores validissimi in maxillis bini, lati, extremitati-
 bus oblique sectis ad incidendum, exterius e flavo rubentes. Pedes an-
 teriores digitis 5 discretis, unguibus rotundis et obtusis; Posteriorum
 digiti, crassa nigraque membrana juncti, unguibus Simiarum. Cauda
 glabra, depilis, nigra, epidermate soluto, squamosa, pergamenî crassitie,

CASTOR. longa cauda 11 vel 12 pollices; ovalis figuræ. Folliculorum, qui Castorei receptacula, accuratas descriptiones vid. apud *Parisienses* Tom. III. et *Wepferum*. Testiculi sub osse pubis prope castoreum siti. Castor industrium animal, arte quadam sua aggeres et stagna parare constat; *Leibnitius* Protogæa §. 4i. Confer. *Hist. Acad. Paris.* 1737. p. 10. *Uitgeleere philof. Verhandl.* P. II. 1 Stuck, p. 188. Prout Canis valde mansuescens. Diu vivere dicuntur, et quidem Europæi præ Americanis; Color vulgariū notissimus. In Norvagia et nigri albique; Canadenses fusci coloris. Plura in *Prod. hist. quadr.* nota qq). Apud *Wottonum*; *Gesnerum*; *Parisiens.* *Transf. angl.* No. 430.; *Catesby* app. p. XXIX. seq. hic: Les Castors habitent toute la partie Septentrionale de Continent d' Amerique depuis le 30me jusqu'au 60me degré de latitude; leur forme n'est en rien differente de celle du Castor d' Europe. In Anglia et Wallia eorum stirps penitus extincta *Raj.* Castor cauda ovata plana. *Linn.* *Dresdæ:* Castor peregrinus, fæctus, albus.

§. XLIII.

ROSMARVS. III. **ROSMARVS.** *Walros.* Morff, Ruffis. The Seakow Angl. Hors-Hwal Ang. Sax. Odobenus. Phoca dentibus caninis exsertis, *Linn.*
 Vache marine, Gall. Walros, Walrus, Bat. *Walros.* Bête à la grande Dent, *Dionys.* descr. des Côtes de l' Amer. Sept. Vol. II. p. 256. Phocæ corporis forma perquam similis, major tamen, corpulentior et ponderosior. Quadrupes, cujus pedes Batavi Vlaaren alas vocant; ad natandum et scandendum potius, quam ad incedendum aptatos, digitis omnibus cute tectis, unguibus tamen brevibus munitis. Cutis dimidium pollicem crassa; pili breves, fusci et sordide flavi. Caput crassum, informe et in antica parte planum; in fronte habet duas fistulas, rictus validissimis setis obsessus, quasi barbatus. In mandibula inferiori dentes tres, in superiori quatuor; præter illos ex superiori duo longissimi lunati dentes incisores prodeunt, qui Elephantum dentes duritie et albedine superant; non exacte teretes, sed quandantenus sulcati; qui a dextris constanter longitudine parumper superat sinistrum; cum in finem talibus dentibus a natura donati, ut illis mediantibus vasta corpora super glaciem et in litora extrahere valeant, cum diu sub aquis subsistere nequeunt, pedibus autem brevibus et ad latera positis ejusmodi conatus superare non valent. Utuntur simul dentibus duobus pro armis, quibus sese crudeliter defendunt. Dn. *Andersonius* ejusmodi dentem longitudine 2'. 1", ad radicem 8" in circumferentia æquantem habuit. Conf. *Martensium* Itin. P. IV. c. 4. n. 5.

§. XLIV.

§. XLIV.

PHOCA.

IV. PHOCA. Robbe. Veau marin; Veau de mer. Loup marine; a Groenl. Pusa. Seehund; Robbe, Salthund; Dan. Salthund; Norv. Raabe; Angl. Seal. Phoca dentibus caninis tectis, *Linn.* Vitulus marinus; Sea-Calff or Soile. Vide Figuram et Descriptionem apud *Parisienses*, *Transf. Angl.* No. 469. p. 383, ibique figuram et passim in commentariis; frequentissimus in mari baltico; *Linneus* Phocæ varietatem duplicem numerat: *Grå Siål*, et *Wifare Siål*, quod hic Februario, ille Ianuario parit, hic solitarius incedit, ille gregarius, hic niger est, ille canus. Nigrum nondum vidi, forsitan maculis plus minus nigris super canitie varius. *D. Parsons Transf. Angl.* cit. loc. optime notavit, ubique fere errores autorum, qui pedes Phocæ posteriores tanquam pinnam caudæ piscis communiter repræsentant: „To make the posterior parts terminate in two Fins, „which on the contrary are actually webbed Feet, (like those of water „fowl), consisting of five Toes, each having three Articulations and „ending with Nails of a darkish Colour. The Nails of the Fore-paws are „very considerable, being like the Paws of a Mole, contrived for crawling upon land, and partly for swimming, by a narrower web between „each Toe: but the hinder Feet are extensive webs, serving alone to „drive or row the Creature in the Waters.„ Paucis verbis multa dixit doctissimus et perspicacissimus *Parsonius*. *Rajus* a laudato Observatore non alienus; ita enim de Phoca: Pedes posteriores retrorsum extensi et invicem connexi sunt, quo caudam piscis quadantenus referunt; - - Digniti in omnibus, tam anterioribus, quam posterioribus pedibus membranis intermediis juncti, et unguibus muniti. Brachium et cubitus sub cute pectus tegente clausa latitant, pedes soli exseruntur et extrorsum apparent. - Rostrum satis productum, ut vitulinum referat. Oculi ampli - - ad nares utrinque, non supra oculos setæ, quadratæ et compressæ, nodis subinde distinctæ, et sibi invicem vicinæ. Pro auriculis foramina avium habet. Pari modo *Academici Parisenses*: „Le Veau marin avoit non seulement deux pieds de derriere, mais outre cela une queue etc.„ me iudice, *Clusius* circa animal Manati Indiæ Occidentalis, in eundem errorem incidit, quem juxta Phocam professi sunt *Aristoteles*, *Plinius*, *Aldrovandus*, *Rondeletius*, *Gesnerus*, *Wolfgangius*, *Johnston*, ac si, ut verbis *Parisiensium* utar: „Le Boeuf marin des Indes Occidentales n'ait point de „pieds de derriere, mais seulement une queue de Poisson mal formée dont „il se sert pour nager, ce qu'il fait avec une très-grande vitesse, au raport „de *Clusius*, qui dit en avoir vû un que les Hollandois avoient apporté des

PHOCA,

„Indes., Magis miror præstantissimum in Historia naturali Virum *Andersonium*, qui de Phoca: Seine vier Füße sind kurz, und bald wie Gänsefüße gestaltet. Sie haben keine Knochen, sondern sind nur wie ein dicker Lappen von rauchhaarigem Leder. An den Vorderfüßen sind 5 lange schwarze Klauen, die mit den Spitzen über den Rand des Felles ein wenig hervorstehen; die Füße selbst NB. sind ohne Beine = = die Hinterfüße stehen hinten aus, und zwar die breiten Enden; quod supra fati autores affirmant, perpendiculariter wie die Fischschwänze. Ita et *Martensius* judicat, quem Dn. Autor secutus est. E contra *Parisienses* testantur: Nous avons trouvé que notre Veau marin - - avoit de veritables os très-durs - - Vide porro prælaudatum *Andersonium* p. 253 de Phoca aus der Straße *Davis*, quem infarctum accepit.

§. XLV.

MANATVS.

V. MANATVS. See *Kuh*. See *Ochz*. MANATI Hispanis:

Bœuf marin; piscis audit manibus gaudens. Piscis cetaceus *Cluf*. Vacca marina. Vitulus marinus *Aldrov*. p. 104, cui Phocæ est differentia. Figuram vid. apud *Cluf*. *Dapperum* Amer. de Insula Hispan. p. 178. et apud alios; descriptionem passim. Confer. *Miss. de Piscibus* II. §. XLIII. et addit. in *Missu* V. The Sea-Cow. *Clufius* hoc animal juxta corium stramine suffarcinatum descripsit; non vidit vel vivum vel mortuum. Ejus descriptionem omnes bona fide secuti. Ex corio foedum et turpe animal *Clufio* visum; capite Vitulino, sed paulo strictiore, oculis fere Caninis; valde crassa et dura brevibusque et raris pilis ex cineratio fusci coloris cute præditum. Longitudo 16', ambitus corporis 7½'. Bina crura ad humeros non longa; latos pedes brevibus unguibus præditos, nullos in posteriore corporis parte, sed caudam quodammodo informem et latam - - . Reliqua abbreviata a *Rajo* Syn. addam: oculis exiguis; auricularum loco foramina, prout in Phoca; ubera in pectore duo. Pedes unguibus elephantinis præditi esse dicuntur; *Hernandez* ungues ei humanis similes tribuit, et pedes pinnarum formam referentes; more humano coire, penem equinum habere, viscera taurinis respondentia; nullo nocuum esse morsu, verum herbis littoralibus fucisque vesci. Concludit *Rajus*: Si animal *Dio- geni* cognitum fuisset, non opus habuisset, ut Gallum deplumaret; Manati enim natura animal implumie bipes est. *Arredo* Trichenus, piscis est plagiurus. Quis est, qui non intelligat, naturalem historiam tam vasti animalis veram et genuinam desiderari in hunc usque diem, vel ex paucis, quæ modo adduximus? Si vestigia pedum premimus, considerandum venit ex præmissis: 1) Ungues elephantinos unguesque humanos toto cælo differre;

differre; 2) bestiam tantæ molis herbas littorales attingere non posse sine MANATVS. valore pedum anteriorum, qui plurimis autoribus pinnæ audiunt; 3) *Clusium* posteriores ex corio suffarcinato iudicasse, certo certius mutilo; 4) et quid inde, sicubi in posteriore corporis parte nullos invenerit; non tamen sequitur, animal, cujus exuvias lustravit, nullos habuisse posticos pedes, sive crura fuerint coalita, uti in aliis suæ farinæ, sive pedes solummodo discreti, uti in *Phoca*, cujus generis est, sive denique ipsi pedes vel ad digitos unguesve usque fuerint concreti, quid si etiã quasi monstrofi essent. Hæc sufficere possunt, ut modo intelligamus Manatum ex derivatione Hispanorum nec manus, nec alas, neque pinnas habere; porro historiam quoque mancam, qua pedes posteriores; eorumque loco non licet caudam animali piloso et viviparo tribuere, pedes vero posticos demere, quod in nulla bestia, nedum in ipsa *Phoca*, hætenus experti sumus. Solent autem nomine bestiarum intelligi quadrupedia quæcunque (69).

- (69) Suspicamur Leonem marinum paria fata habere; Dn. *Anderfsonius* p. 230 vom Walrus: Die Holländer, so nach Grönland fahren, sagen Walroß, aber einige, die in Indien gereiset, heißen sie auch See-Löwen, doch irrig; denn die See-Löwen haben viel kleinere dentes caninos, und sind vielmehr eine große Robben-Art, die mit dem Kopfe und der gelben Farbe des Leibes den Löwen ähnlich kommen. Quod de illis commentatus *Kolbius*, suspectum habeo, et videtur figuram, quam ab aliis autoribus mutuatus est, non revera animal ipsum descripsisse. Nec credere fas est, semipiscem partes corporis pinnatas per dimidiam diem igni solari super petra expositurum esse. Vid. autorem itineris *Ansonii* de Leonibus marinis, Meer-Löwen, p. 115 (deutsch) cum figuris Maris et Fœminæ. Pedes anteriores videntur pentadactyli, cauda vero, concreti pedes vel digiti, prout pedes posteriores Testudinum marinarum. Equis sponsor sit, de figuris omnibus numeris absolutis?

§. XLVI.

TABVLA SPECIALIS DIGITATORVM,
QVÆ DEPILATA.

ORDO III.
DEPILATA;
five tecta, five
nuda, nequic-
quam pilosa;
omnia ovi-
para five ωο-
τοκα.

TESTVDINATA. Testudo { Digitis discretis §. 47.
Pedibus anomalis §. 48.

CATAPHRACTA. Crocodilus, Caimanus §. 49. 50.

Lacerta { dorso laevi §. 52.
dorso pectinato §. 53.

Salamandrina §. 53.

Salamandra; ova vera in
pelvi excludens.

Gekko.

NVDA. § 51.

Cordylus; Uromastix. } §. 54

Scincus.

Seps f. Lacerta Chalcidica;
ova in utero excludens.

Chamaeleo §. 55.

Batrachus { Rana §. 56.
Bufo §. 57.

§. XLVII.

TESTUDO. Schildkröte. Quod tegmine, vel capsula testacea TESTUDO. munita est, Schildkröte. A Tortoise Tortuë Gall. Dividi solent in terrestres, aquarum dulcium et in marinas; sufficiunt terrestres sive sylvestres et marinæ. Ne autem a loco differentias petamus, quæ dispositio multa incommoda conciliat, et amphibologias causatur, tutius Testudines distinguimus in animalia capsularia digitis discretis, qui et terrestribus et lutariis, sive aquæ dulcis communes sunt; et pedibus digitisve anomalis, quales sunt marinæ omnes.

I. DIGITIS DISCRETIS.

TESTUDO vulgaris, The common land Tortoise. Testa superior, prout in omnibus, est convexa, inferior plana; caput serpentino amulum, quod prout pedes caudamque pro lubitu exserere et intra testam subducere potest, caret palpebra superiore, et auriculis; an etiam, secundum *Rajum*, careat meatibus auditoriis, hæsito, quod nec Phocæna piscis iisdem careat, valde licet angustis. Hyeme in terra latitat. Testa vel atris, vel dilutioribus, vel etiam nigris et luteis areolis distinguitur; Testudines sunt pendaçtylæ, pedes plerumque, prout caput caudaque squamata. Ossa testæ duplicia in lateribus sibi mutuo commissa sunt, et ligamentis validis durisque juncta.

TESTUDO terrestris Indica maxima *Parisiensibus* descripta. Sa queuë étoit garnie d'une corne par le bout; ses pates n'étoient point couvertes d'écaillés, mais d'une peau ridée comme du Maroquin; ses ongles point aigus, mais mouffés et usés jusqu'à près de la moitié, et ses machoires sont dentelées en forme de Scie; hoc omnibus digitis discretis est commune; nec dici possunt habere dentes.

TESTUDO laboti *Marsgr.* Cagado de terra, Lusit. Testa nigra, cui multæ figuræ hexagonæ insculptæ. *Seba* p. 129. Tab. 8. n. 2.

TESTUDO *Mydas* dicta; *Seba* p. 129. t. 80. n. 1. ex *Curassoa*; mediæ magnitudinis, non ultra tres annos nata; superius tegumen obscure spadiceum, ex flavo pulchre elaboratum. Caput totum fere rubet; tali et colore pedes picti, brevibus crassisque squamis, et validis quinque unguibus muniti. ποταμια χελωνη.

TESTUDO *Brasiliensis*, *Iubeti* dicta; scutis hexagonis, extuberantibus, ellyptica fere speculorum vitra referentibus; horum e centro, dilute luteo, minutisque ocellis consperso, seni, octoni pluresve aut pauciores

TESTUDO. emigrant radii flavi, inde ad ambitum scutiformis cujuslibet squamæ porrecti, capite dilute flavo, subtus saturatiore; et squamæ pedum flavent. *Seba* p. 129. t. 80. n. 3. et 8.

TESTUDO Ceylonica, terrestris minor; Iurukua; toto corpore dilute ruffo. *Seba* ibid. n. 4.

TESTUDO ex nova Hispania; Kagado d' Agao; polito operimento ex flavo dilute rubello, quasi aurantii coloris; capite, pedibus et cauda saturate aurantiis. *Seba* ibid. n. 5.

TESTUDO Brasil Iujura *Marcgr.* flavi undique coloris superius, parvisque quasi icunculis, sculatis; capitis pedumque color paulo dilutior flavus. *Seba* ibid.

TESTUDO Amboinensis, minor; lævibus scutis dilute spadiceis; flaventibus aliquot maculis; caput pedesque saturatius spadicei. *Seba* p. 130. t. 80. n. 7.

TESTUDO Amboinensis, minor; colore dilute ruffulo, instar flammaram albis maculis lineisque; pedes punctis rubicundis; caput valde prominulum; pedibus quinque acutis unguibus; in majorem molem non excrefcit; *Seba* p. 126. t. 79. n. 1. Eadem inversa, dilute flava et rubro pigmento adumbrata n. 2.

TESTUDO, Ceylonica, minor; dilute flava, latis, saturate spadiceis maculis, foliaceis; caput, pedes luteis squamulis. *Seba* ibid. n. 3.

§. XLVIII.

II. PEDIBVS ANOMALIS.

TESTUDO pedibus anomalis, marina est. Pedes ad natandum et ad scandendum in littora ova ponendi gratia comparati; et prout Vespertilionum antichi pedes rudimenta digitorum in instrumentum valatorium sparguntur, ita digiti harum Testudinum digiti complanati, squamati et plerumque evidenter unguiculati, in pinnas quasi, vel quatuor alas rudes conjuncti; mari non aliter exeunt, quam dormiendi et ova faciendi gratia, in littora vicina. In tantam magnitudinem excrefcunt in Mari Indico, ut quatuordecim homines unius testæ superiori insistere possint. Mandibula superior canalem insculptum habet, inferioris aciei dentatæ excipiendæ, et inferior vicissim canalem, quem subintrat superioris dentata protuberantia. Vid. *Rajum* Syn. p. 235. Vid. Testudines marinas, quarum altera monstrosa, biceps, apud *Edw.* p. 206. In terram egressæ, ova centena numero deponunt

nunt in arena tecta, quæ solis calore excluduntur. Hoc omnibus Testudinibus commune est; nam nullæ incubant. TESTUDO.

TESTUDO vulgaris; Testa minus pulchra et concinna. Inveniuntur frequentes circa Brasiliam et Insulas Caribbeas, quarum unius caro 80 vel 100 hominibus, uti dicitur, in prandium sufficit. An Testudo marina Americana, *Sebæ* p. 130. t. 80. n. 9.

TESTUDO, Brasil. Iurucua; Lusit. Nartaruga; variis figuris geometricis testæ quasi insculptæ videntur. Quædam habent testam nigram, splendens, flavis lineis et figuris egregie interstinctam, aliæ aliter conformatam; posteriores pedes palmatos breviores. Testudo Franca *Rochefort*. Ejusdem figuræ Testudo Caëmannæ, *Rochef.* verum caro ejus nigra est.

TESTUDO Caretta, *Rochef.* multo minor præcedentibus; sed ova delicatiora; in pretio est ob testam in laminas 15 divisam, quarum 10 planæ sunt, reliquæ nonnihil incurvæ; Ex illis multa fiunt (7°).

(7°) *Catesbejus* II. p. 38. quatuor species marinarum, quas vulgo Turtles vocant, differentes tradit: The Green Turtle; The Hawtes Bill; The Legger Head Turtle and the Trunk Turtle. Vide *ibid.* autorem, des différentes especes des Tortuës et de leur propriété en general. Testudo marina viridis, The green Turtle, Tortuë verte, ou Tortuë franche *Rochef.* de Cuba et du Continent. On regarde leur oeufs comme un manger sain et délicieux. M^r. le Chevalier *Sloane*, dans son Hist. Nat. de la Jamaïque, nous apprend, que les habitans de Port Royal employent 40 barques à la peche de ces Tortuës; et p. 39 modum explicat capturæ. - - The Hawksbill prend son nom de la forme de sa bouche ou bec d'un Faucon; vid. fig. *ibid.* Elle est estimée à cause de l'utilité de son ecaille et de la bonté de sa chair. - - The Loggerhead Turtle on ne cherche guères, à cause de leur chair rance, elle est en état de rompre de très grandes coquilles, sur tout le buccinum. - - Testudo arcuata, the Trunk Turtle, le Coffre, n'est commune, p. 42, car on en prend rarement; l'ecaille de dessus est plus convexe, que dans les autres especes. Leur chair est rance, mais on en tire une grande quantité de huiles.

TESTUDINUM marinarum pulli diversi tres; *Sebæ* p. 127. t. 79. n. 4. 5. 6. *Ibidem* Ovum cum foetu, n. 7.

§. XLIX.

C A T A P H R A C T A.

CROCODILOS et CAIMANOS nonnulli ad Lacertos numentur: quod cauda eorum in longum producta, et plurimi Lacertorum ova ponunt cum illis. Multum vero differunt a Lacertis, imprimis lingua, quæ Crocodilis fere nulla, et membrana tantum ad ingluviem, inferiori mandibulæ interjacens, quam sustollere non possunt; cum Lacertis omni-

CROCODI-
LVS.

bus lingua bifida, anguina, quam longius exserunt, sit concessa; porro et dentibus maxime differunt, qui Crocodilis longi, subulæformes et pectinatim coeuntes, numero fere incerto; pedes quoque acutissimis unguibus sunt armati, et crura in latera flectuntur. Dixi Cataphractus, quod, præter ventrem, adeo dura cute teguntur, ut telis et sagittis minime cedant, squamis horridis et spinosis referta. Ova pariunt anserinis magnitudine paria; quæ folis calore excluduntur. In Nilo, in Nigro Africa et in Gangæ Indiæ fluminibus stabulantur.

§. L.

Differt Crocodilus a Caimano corpore, quod huic brevius; ventre Caimanus magis est coacto, ille strictiori; Caimanus habet elatum caput, rostrum depresso, brevius, angulum ad radicem notabilem describens. Crocodilus, Nilensis inprimis, rostrum ferme in linea æquali cum osse bregmatis in multo longius productum, rictu valde ampliore et ultra caput fissio. Differunt insuper squamis scutisque quadratis ossiumque duritiæ, nec non colore corporis; Caimani atro fusci, varii; Crocodili multum cineritii habent, et quæ plura; Omnium mandibula inferior, prout in aliis animalibus mobilis; et merito apud *Grew M. R.* motus maxillæ superioris redarguitur. Conferantur *Gesnerus, Worm. Bont. Boyhart. Belon. Feuillée III. p. 571. Academiçi Parisienses, Hernandez, Labat Voy. de l'Ammer. Raj. Syn. Seba I. Tab. CV. CVI. plures.* Crocodili caput, rictu aperto oris interiora monstrans, vide apud *Sebam Tomo II. p. 124. t. 110. fig. 1.*

CROCODILVS Americanus *Sebæ p. 167. t. 106. n. 1.* Plures reperiuntur varietates, non magnitudine solum, sed et forma et coloribus discrepantes. Sunt, qui grandes gerunt, obtusoque apice eminentes squamas, quaternis et senis alte exsurgentium tuberum, corneorum, angustos obtusosque in apices convergentium, seriebus, a capite per dorsum ad finem usque caudæ, ordine digestis, desuper ornatas; ventris pariter lateribus simili apparatu instructis. Hic *Kil-Duivel* dictus. Interim tamen *Seba* scribit, sola mobilis est maxilla superior, plures in eo autores secutus. Autorem in tribus Crocodilorum speciebus faucium dissectarum inspectio quam attentissima docuit, quod lingua nulla, nec vel quidquam linguæ analogum, sed substantia saltem e minutis quibusdam glandulis composita sub cute hærens. Glabræ fauces, nec vel simile quid Piscium linguæ; Oesophagus enim pluribus fimbriatus rugis, quidquid orificium ejus ingreditur, via sat commoda transmittit. Non pauci autores Crocodilorum dedere historiam, icones autem accuratas nulli.

CROCODILVS, dictus Lacertus omnium maximus; The Alligator. CROCODI-
 Crocodile des Indes occidentales, *Catesbeji* p.63. toto caelo a præcedenti LVS.
 differt, nec iconem exactam credimus. Interim legantur Commentatio-
 nes auctoris.

CROCODILOS CAIMANOS Ceylonicos, Africanos, Americanos recen-
 ter natos; ova simul cum pullis vid apud *Sebam* I. t. 103. 104. ubi varietates
 bestia hujus sese distinguunt; porro t. 105. n. 3. Crocodilum aquaticum
 Ceylonicum marem. *Cornelius de Bruyn* in itinere p. 355. scribit, captum
 esse in Ceilone Crocodilum sedecim cum dimidio pedes longum, sex vero
 cum semisse crassum, a quo duos supra triginta homines deglutitos fuisse,
 certo confiterit; in cujus ventre aperto sceleton hominis fuerit repertum.
Autori res videtur impossibilis; quærens: quo alia illa triginta et unum sce-
 leta devenere? An adeo subito hæc colliquari ibi posse, quis credat? quum
 contra didicimus, quod hominem Crocodilus formidet, illoque viso, vel
 saltim audito aufugiat (71). Viginti ad triginta pariunt ova, anserinis ma-
 gnitudine paria.

(71) *W. Bosman* in hist. oræ auriferæ Guineensis p. 29. T. II. refert, se in Chama et Bout-
 ry vel 50 in uno die vidisse, interque eos tam enormes, qui vel 20 pedum longi-
 tudinem æquarint. Neque tamen, ait porro, se audivisse unquam, quod animalia
 isthæc aut homines aut alias bestias devoraverint, tantoperè homines pavitantia, ut
 iis perceptis illico ex littore summa cum vi in fundum fluviorum sese præcipitent.

§. LI.

N V D A.

Nuda dicimus animalia, quæ vel cutem habent glabram, vel pellem
 anguium more plus minus squamatam, non scutatam, dorso aliquando,
 gutture caudaque pectinatis. Ita distinguimus nuda a cataphractis. LA-
 CERTÆ apertæ partes notabiliores internas vide apud *Sebam* II. p. 126.
 t. 110. fig. 3. *Harderus* in Exercit. anat. XXX. Lacertos uteros penesque
 binos habere, quibus femellæ ac mares singuli fruuntur; hi cum elegan-
 ti testium et epididymum structura.

Dorso lævi.

A. LACERTVS. *Eyder*. LACERTOS stricto sensu appellamus ca-LACERTVS.
 pite rostroque serpentino, lingua quæ omnibus bifida, nudaque, Ootoca.
 Vulgares et alios vide apud *Rajum* &c.

LACERTVS, vel Lacerta Americana maxima Caudiverbera, *Seba*
 p. 158. t. 101 (72). Caudiverbera, quia motu continuo caudam crispat et
 intorquet. Minutis tegitur squamis. A capite parvo ad usque bicubita-

LACERTVS. Iem caudam teres et crassius; saturate spadiceus, femora pedes et digitos quinos croceæ exornant maculæ; auriculas externas Lacerti non habent, quod omnibus oviparis quadrupedibus commune, satis tamen amplios meatus auditorios, huic foramen quasi fimbriatum.

(72) Hoc loco nobis sufficere possunt Thesaurus *Sebæ* et *Catesbeji* Nat. Hist. of Carolina--ob copiam eorumque accuratas, quas nobis largiuntur figuras, ad vivum exhibitas. Testatur *Seba* T. II. p. 6. n. 4 et 5. quodsi caudæ Lacerti particulam absceideris, et bina extrema absissa unius vel duorum pedum intervallo a se mutuo removeris, ambo rursus coire, et facto tam valido sese attrahere, ut denuo conglutinentur, tanquam continui nulla fuisset solutio.

LACERTVS, Tejuacu, Americana maxima, Sauvegarde dicto, marmorei coloris, Lacerta amphibia. *Seba* p. 154. t. 99. n. 1. Frontem scutata quasi insignia muniunt albis distincta lineis. *Plinio* Serpens quadrupes. Dicit quoque solet; **Land: Crocodil**, inprimis orientalis, aquam non frequentans, quod præ cæteris in maximam longitudinem excrescit.

LACERTA major, Tilcuetz pallin novæ Hisp. *Hernandez*. *Seba* p. 152. t. 97. n. 2. veste miro artificio elaborata induta.

LACERTA Tegujuacu seu Texixincoyotl, seu Tecuixim simpliciter dicta maxima. *Seba* p. 151. t. 96. n. 3. minores n. 1. 2.

LACERTA Americana, maculata; squamulis tenuibus ex cæruleo albicantibus, distinctis maculis ex nigro variegatis. *Seba* p. 136. t. 85. n. 2.

LACERTA, Amer. minor, cærulea, Argus dicta; capite, cauda et ventre dilute cæruleis, ex nigro variegatis. *Seba* ib. n. 3.

LACERTA Amer. squamulas transparentes, albicantes dilute cinerea obducit rubedo, nigris desuper maculis, more tigrino. *Seba* ib. n. 4.

LACERTVS stellatus, Mauritanus, mas et foemina, stellulæ albicantes squamulas tenues et saturate griseas distinguunt. Cervici rhomboideum imminet scutum fimbriatum, candidis maculis, minutis, stelliformibus. *Seba* p. 138. t. 86. n. 5.

LACERTA marmoris in modum ex albo variegatus, spadiceus; capite unicolore spadiceo. *Seba* ib. n. 6.

LACERTÆ eximiæ ex insula S. Eustachii. *Seba* p. 139. t. 87. n. 4. 5. Ex viridi dilute cæruleæ, nigris punctis.

LACERTA Surinamensis, dorso dilute cæruleo, cauda tenui *Seba* p. 139. t. 88. n. 1. Ad latera tænia lata fusca, albicante limbo ornata, candidisque distincta punctis. Dorsum squamulis albescentibus minutis.

LACERTA, Surinam. major, Ameira dicta. *Seba* p. 140. t. 88. LACERTVS.
n. 2. cærulea, ex albo et nigro variegata. Pedes toti lutei, unguibus
nigris.

LACERTA, Temapara, Americana, cauda longissima. *Seba* ibid.
n. 4. Ex rubello subgrisea; in supremo capite prægrandes squamæ, albo
super fundo ex nigro spadiceæ; abdomine dilute cinereo.

LACERTA Amer. supinam ad caudam usque minutæ vestiunt squamu-
læ dilute spadiceæ, maculis nigricantibus per series, cauda annulata pari-
ter maculata; ad latera tænia cærulea. *Seba* p. 141. t. 89. n. 3.

LACERTA, tigrina, Ceylonica, cauda bifida. *Seba* p. 143. t. 90. n. 7.
supernè dilute cærulea, fuscis distincta maculis; latera saturate spadicea.

LACERTVS ex Rio de Janeyro; insignibus venustus, mas et fœmina.
Insignia in dorso ex saturate spadiceo, rubro, luteo et albo varia *Seba* p. 143.
t. 91. n. 1. 2.

LACERTA Brasil. de Bahia, Taraguira vocata. *Seba* p. 144. t. 91. n. 3.
In dorso tæniolæ; media, lata et alba; axim habens miniatis conspersam
punctis; reliquæ sunt cærulei, flavi et spadicei coloris; latera ex fusco et
albo varix; vertex saturati cærulei coloris.

LACERTA, Tecunhana, Brasil. *Seba* p. 144. t. 91. n. 4. Supina par-
te tenix multicolores; media alba, fuscis punctis notata; cæteræ cæruleæ,
maculis nigricantibus et flavis lineolis distinctæ. Abdomen ex cæruleo
et nigro varium; caput dilute cæruleum, nigris maculis.

LACERTA Brasil. A capite ad finem caudæ tenuis ex cinereo dilute lu-
teis et fuscis, latioribus fasciis, transversis; extuberans caput dilute fla-
vum, maculis aliquot spadiceis; prope dorsum binæ albicantes lineæ pecti-
natæ ad trunci usque medium; per ventrem aliæ binæ tæniæ albæ usque in
caudam protensæ. *Seba* p. 144. t. 92. n. 1.

LACERTA peregrina, Brasiliensis, cauda bifurcata *Seba* p. 145. n. 3. al-
bis et nigricantibus maculis tota conspersa.

LACERTA Guineensis, cærulea, lemniscis albicantibus, cauda exiguis
annulis, marmoris in modum variegatis cincta. *Seba* ibid. n. 4.

LACERTA ex luteo viridis, versicoloribus tæniis, picturâ textili quasi
exaratis. Capitis squamæ dilute glauco suffusæ. *Seba* ibid. n. 5.

LACERTA Amboinensis fœmina et mas; *Seba* p. 147. t. 94.
n. 1. 2. Squamulis tenuibus ex albo, nigro et ruffo variegatis.
Nigre-

LACERTVS. Nigredo coracina candori nitidissimo intermixta omnem hic facit varietatem. Est elegantissima.

LACERTA Amboinensis altera, fœmina. *Seba* ib. n. 3. Quod in hac et præcedenti occurrit artificium verbis describi nequit; inspiciendæ figuræ.

LACERTA de Taletec, minor innocua; in N. Hisp. Tamacolin dicta. *Seba* p. 151. t. 97. n. 1. A capite ad finem caudæ supra dorsum tænia lata nigricans; utrinque binis tæniolis flavis, usque ad caudam, reliquo trunco cæruleo et fusco.

LACERTA Brasîl. Quetzpaleo, cauda annulata et spinosa. *Seba* p. 152. t. 97. n. 4. Truncus squamis æqualibus, dilute griseis minutis, collari nigro, cauda in apicem desinens tenuissimum, squamis latis spinosis munita.

LACERTA Mexicana Cutezpallin, innocua, elegantissima *Seba* ibid. n. 5.

LACERTA Brasîl. Taraguico Aycuraba; cauda longiore, colore hepatico, minutis squamulis quadratis, eminentibus maculis dispersis, margaritarum æmulis et quasi rosularum racematim coacervatis, ore dentibus pleno, tamen innocua. *Seba* p. 154. t. 98. n. 3.

LACERTA Teyuguacu Ceylonica, altera, superne spadicea, maculis albis oculatis transversim per dorsum dispositis; capite ex cinereo dilutiore et saturatiore; extremum caudæ vinculis latis fuscis *Seba* p. 155. t. 99. n. 2.

LACERTA saturate ruffa, albissimis maculis variegata, lepidum animalculum, *Seba* p. 157. t. 100. n. 3.

LACERTA Ceylonica, major, mas; *Seba* p. 165. t. 105. n. 1. a latere posita, ut testiculi appareant, raro enim extus, sed plerumque intus in abdomine habent Lacerti. Dorsum ex saturate spadiceo et albo variegatum, venter ex ruffo luteus, oblongas et minutas squamulas tæniarum instar ordinatas, variegatione ex albo in cinereo luteum tendente, distinctas exhibet.

LACERTA Ceylon. femella, ovula sua monstrans. *Seba* p. 166. t. 105. n. 2.

LACERTA parva, lepida, Ceylonica; Ex luteo dilute viridis, maculis saturate spadiceis, *Seba* p. 172. t. 109. n. 2.

LACERTVS Americanus, singularis, Mas; Squamulæ tenues, saturate LACERTVS.
virides, punctis oblongis et rotundis nigricantibus, aliisque ocellis quasi albicantibus interspersis, per series. Cauda longissima et tenuissime terminata. *Seba* p. 174. t. 110. n. 4: fœmina n. 5.

LACERTA duplicem pectinem in capite habens; tenuesque albas tæniâs duas a capite ad caudam usque gracilem; corpore luteo, rubris lemniscis transversalibus per dorsum et pedes. *Seba* p. 116. t. 72. n. 5.

LACERTA longicauda, per dorsum saturate viridis, ruffis flammis marmoris instar; reliquum corpus super diluta viriditate, rubellis maculis. *Seba* p. 119. t. 75. n. 2.

LACERTA Virginiana, de Taletec dicta, ex cinereo grisea, supra dorsum ex ruffo et albo variegata, cauda longa tæniis veluti annulata. *Seba* p. 121. t. 76. n. 2.

LACERTVS viridis, Carolinensis. *Catesby* II. p. 65. quinque uncias longus; colorem mutat; diebus calidis dilute viridis vel herbaceus, si tempestas frigida fuscus.

LACERTVS viridis, Jamaicensis; *Catesby* p. 66. Sex digitos longus; ils enflent leur gosier, comme une boule, en le remplissant de vent, et alors ils paroissent d'un rouge vif.

LACERTVS cauda cærulea; *Catesby* p. 67. Sex uncias longus; capite brevi; corpore ruffo, quinque tæniis flavis a rostro ad caudam usque decurrentibus; Virginienfis et Carolinensis.

LACERTVS griseus, *Catesby* p. 68; 5 aut 6' longus, colore griseo dilutiore varius (73).

(73) Plures Lacertos vel et eosdem quosdam ex recensitis vid. *Merian*, metam. Inf. tab. 70 - *Slaone* It. Jam. II. p. 332. ibique alios -- *Jacob*, p. 9, ibidemque autores; *Fonston*, et multos peregrinatores.

LACERTVS volans; sive Dracunculus alatus, *Belon*. S. O. II. c. 70. qui bipedem pinxit - *Bont*. p. 59. *Raj*. Syn. p. 275 - *Grimmii* (74) - *Vincent*. Mus. p. 342. *Seba* I. t. 87. n. 3. et II. p. 92. t. 86. n. 3. Conf. Commentatiunculam nostram de Sciuro volante.

(74) *Eph. Germ.* anno XII: Hæc in arborum fruticumque ramis vitam conservat suam, vescitur muscis & papilionibus, aliisque insectis minoribus, nec hominibus nec animalibus unquam noxia. An Draco vel serpens alius *Gesneri*?

LACERTVLAE binæ, Zeylonicæ, Mas et Fœmina, quarum ovula pifi magnitudinem haud exsuperant. *Seba* II. p. 4. t. 2. n. 9.

LACERTVS. LACERTVLAE indigenæ, virides. *Seba* ib. p. 6. t. 4. n. 4. 5.

LACERTA Amboinenfis, taniolis fimbriata. Dorsum funiculis cæruleis et nigricantibus quasi lineatum; ventre dilute cærulescente, punctis nigris vario. *Seba* II. p. II. t. 9. n. 5.

LACERTA Africana, lutei coloris, punctis nigris distincta *Seba* p. 15. t. 12. n. 6.

LACERTA Mexicana; *Seba* p. 31. t. 30. n. 2. ex nigro et albo marmoris instar variegata.

LACERTA Ceylonica, maculis albis et nigris notata in squamulis valde tenuibus. *Seba* p. 32. t. 32. n. 3.

LACERTA Ceylonica, minor, lemniscata; pulchella atris, albisque notata taniolis. *Seba* p. 43. t. 41. n. 6.

LACERTA eximia, Ceylonica, tigridis instar maculata; innoxia; *Seba* p. 50. t. 49. n. 2.

LACERTA Africana, subruffa. *Seba* p. 63. t. 63. n. 4. taniam habet latam, fimbriatam supra dorsum.

LACERTA Americana, jucunde maculata seu oculata. *Seba* p. 69. t. 68. n. 2. per fundum cinereo grisea, ex rubro diluto, fusco, nigro et albo varia.

LACERTA minor, maculata, indigena. *Seba* p. 84. t. 79. n. 5. squamulis ex fusco purpureis, quas nigro fusca ornant maculae. Per totos sex menses in lagena vacua conservavit bestiolam *autor*; tantam inedia tolerare possunt Lacertæ.

LACERTVS Americanus, amphibius, Tupinambis dictus; *Seba* II. p. 91. t. 86. n. 1. ex illis, qui Sauvegarde nomine appellantur; nam pro vera historia venditur, quod amphibium hocce Crocodilum prorumpentem audiens et videns, vehementem edat ejulatum, quo percepto homines ocyssime securitati suæ prospiciant; unde Sauvegarde, Servator hominum. Atrofusus, tenuibus et candicantibus tæniis maculisque variegatus.

LACERTA strumosa, Americana, Mas; *Seba* p. 110. t. 103. n. 3. Ex S. Jago de Chili, sub maxilla inferiore strumam gerens; thalaffino virore ex rubro guttato, in vertice bina tubera. Cauda plures quasi ramulos laterales emittit. Foemina n. 4.

LACERTVS Tejuacu, oculus, seu Saurus dictus; Ceylonicus Mas, LACERTVS. *Seba* p. III. t. 105. n. 1. Defensor littoris maris, congener illis, qui Sauvages vocantur; hic princeps omnium. Propter eximiam vestem.

LACERTA carulefcens, ex albo maculata; Javenfis. *Seba* ib. n. 2. maculis raris, utrinque ad ventris latera, femora postica atque caudam. Muribus inhiare atque vesci dicitur.

LACERTVS cervice pedibusque viridibus, dorso fusco retiformi, ad latera pluribus maculis caruleis ovatis, circulis nigris. The longe green and spotted Lizard *Edw.* 202.

LACERTVS gula rubra, dorso flavo, ventre caruleo maculato, cauda duplicata furcata, mit einem Gabel-Schwanz. The great spotted Lizard with a forked Tail. *Edw.* 203.

§. LII.

Dorso Pectinato.

LACERTA tigrina, pectinata, Afcabos dicta. *Seba* I. p. 157. t. 100. n. 2.

LACERTA Linguana Senembi, in nova Hisp. Tamacolin dicta; pectinata et strumosa. *Seba* I. p. 152. t. 97. n. 3. ex subfuscis et saturate spadicæo, instar undulati textilis, (moor), variegata; vertice elatiore; pectines rigidi in cervice majores; sub meatu auditorio verruca. Struma longa, pendula.

LACERTA Leguana, pectinata et strumosa, Asiatica; obscure grisea; pectine longo ad apicem fere caudæ. *Seba* p. 151. t. 96. n. 4.

LACERTA Liguana, dentata et strumosa; Supine obscure grisea, ventre, cruribus, cauda saturate caruleis; tota dorsi spina dentata; denticulis brevibus. *Seba* p. 151. t. 96. n. 5.

LACERTVS Americanus, pectinatus et strumofus, Leguana seu Iguana dictus; Superna corporis parte nigro-fuscus, albis et nigricantibus maculis; dorsi, caudæ, strumæque pecten coloris dilute carulei; femora, pedes et digiti subfusci; cauda longissima. *Seba* p. 149. t. 95. n. 1.

LACERTA seu Leguana Surinamensis pectinata et strumosa, carulea; *Seba* ibid. n. 2. pectine supra caudam in minutos abeunte denticulos; dorsum et ventris latera ex cyaneo et subfusco varia; collum maculis nigricantibus; cauda longa, dilute carulea.

LACERTVS Ceylonicus, amphibius seu Leguana, Soa Ager, i. e. Leguana aquatica dicta; *Seba* ibid. n. 3. vocantur Leguanæ ab Europæis Kemphanen, propter pectines, quasi essent plumosæ ut gallinacei. Caput breve et crassum. Venter dilutissime cærulescit; qua reliqua corporis, totus saturate cæruleus. Fœmina ibid. n. 4.

LACERTA Arabica, verficolor, Galeotes dicta; *Seba* p. 145. t. 93. n. 1. Superne ex ruffo et saturate luteo variegata; ventre cinereo-flavo; capite plano, dilute luteo. A cervice ad exitum caudæ erectus riget pecten. Galeotes, quod per domos, ut Catus, divagatur; araneos muresque pro victu quærens.

LACERTA Ceylonica, lemniscata et pectinata, cærulea, Kolotes et Ascalabotes græcis dicta; aliis Ophiomachus, seu pugnatrix cærulea. *Seba* p. 146. t. 93. n. 2.

LACERTVS Ophiomachus, pectinatus et aculeatus; species Draconis Brasiliensis, *Seba* ib. n. 4. Crista transversim posita crispata. Supra cervicem, dorsum et caudam longæ pinnæ aculeatæ, quæ et caudam, ventrem, femora pedesque muniunt.

LACERTA Orientalis, stellata, super colore æris fusco; Capite pedibusque dilutioris coloris; a capite ad caudæ exitum pecten flavus. *Seba* p. 145. t. 92. n. 2.

LACERTA Mexicana, strumosa, postica capitis parte parvum pectinem gerens; cærulea, maculis albis. *Seba* p. 140. t. 89. n. 1.

LACERTA Mexicana, strumosa, altera, saxicola, Tecoixin dicta. *Seba* p. 141. t. 89. n. 2.

LACERTVS Indicus, Senembi et Iguana dictus, *Raj.* Syn. p. 265. the Guana. Le Grand Lezard, ou Guannes; *Catesby* II. p. 64. viridescens.

LACERTA heliaca, Americana, pectinata. *Seba* II. p. 169. t. 106. n. 2. Nomen: quod aureo luceat ad latera pigmento cauda longissima, caput Salamandræ terrestris æmulum, lingua bifida.

LACERTA fusca, nigris maculis, ex Gallæcia, *Seba* II. p. 79. t. 76. n. 5. In medio frontis squama magna, alia rosæ æmula. Supra oculos tubera bina; struma parva.

§. LIII.

Salamandrina.

B. LACERTA. *Cydex*. Lacertas Salamandrinas dicimus capitis LACERTA.
figura linguaque crassa, lata, carnosâ, Salamandris æmulas; trunco, pedibus caudaque Lacertorum; ova vera ponentes.

LACERTA Salamandrina, rara inf. St. Eustachii; dilute grisea, nubilosâ maculis nigricantibus ad caudæ usque extremum, lineaque albicante dorsuali. *Seba* I. p. 139. t. 87. n. 6.

LACERTA Salamandrina. Salamandra Lacertæ æmula, Americana, cauda crassa, nodosa. *Seba* I. p. 146. t. 93. n. 3. Crassa Salamandarum lingua pollet; unde Lacertas inter et Salamandras ambigit.

LACERTVS Amboinensis, pectinatus et strumosus, maximus. Rictus amplus fimbriatus. Maxillæ minutis acutisque dentibus scatent. Lingua lata et crassa, qualis Salamandarum. *Seba* p. 153. t. 98. n. 1.

LACERTA Salamandrina. Ameira dicta, ex nova Hispania, spadicea, lineis nigricantibus ornata, cauda bifida *Seba* p. 154. t. 98. n. 2.

LACERTA Salamandrina; Salamandra Americana, posteriore parte, pedibusque Lacertam referens, amphibia, Mas. *Seba* p. 169. t. 107. n. 1. Fœmina n. 2. hæc in cauda habet squamas majores, spinis horridas.

LACERTA, Salamandra Americana, Lacertæ æmula, altera. *Seba* ibid. n. 3. A latere cervicis acutæ spinæ stelliformes.

LACERTA Salamandrina. Salamandra prodigiosa, scutata, Amboinensis. *Seba* p. 173. t. 109. n. 3. capitis postica pars, ut in Chamæleonte, binis cornubus acuminatis armatur. Oris apici crassum infidet tuber, eminentibus in ambitu tuberculis albidis stipatum. Oculi insignes et circinati. Collum tumet. Dorsum pectinatum. Totum corpus dilute flavum, ex subcæruleo adumbratum, tuberculis albis guttatum.

LACERTA Salamandrina; Salamandra Mexicana, rarior, strumosa, *Seba* p. 21. t. 20. n. 4. rictu aperto; lingua crassa brevi. Struma diversa a struma Iguanarum, rosei coloris; cauda Lacertæ æmula, subviridibus annulis ad usque medium, altera parte ad apicem albescens.

LACERTA.

LACERTA. Salamandra altera scutata, Amboinensis; *Seba* ibid. n. 4. Caput hujus multo brevius, quam præcedentis, et scuto minore munitum. Collum crassum et teres; auriculæ, quales Lacertarum, unde ad has accedere videtur, capite tamen et lingua brevi crassaque Salamandram refert. Squamulæ, quæ non sunt Salamandarum tenues, et minutæ, ruffulæ ex albo quasi obnebulatæ; a capite ad longam usque caudam pectinata. Femora, pedes et digitus longa et gracilia sunt, uti in Lacertis.

LACERTA Salamandrina, aculeata, promontorii Bonæ Spei, *Seba* II. p. 10. t. 8. n. 6. Quantumvis visu injucundum hoc genus, homini tamen nequaquam nocet; squamis pungentibus.

LACERTA Tapayakin, five Lacerta orbicularis, minor, promontorii Bonæ Spei, *Seba* ibid. n. 7. Squamulis tenuibus; capite Salamandrino.

LACERTA Ceylonica, mire picta, cauda longa per dorsum caudamque tenuiter pectinata; *Seba* II. p. 17. t. 14. n. 4. rictu aperto, ut linguam lustrare liceat.

§. LIV.

SALAMAN-
DRA.

C. SALAMANDRA. *Molch*. *Σαλαμάνδρα*. Salamander. *Molle*; *Molch*; *Puntermaal*. Salamandra. Ital. Salamantegua, Salamanquesa; Hisp. Salmender, a Criret, Angl. A beast in figure like a Lysarde; Indis Iekko. Capitis brevis, ventris et caudæ crassitie, digitis brevibus rotundis, linguaque brevi et crassa et pelle pingui. Salamandræ et quæ vocantur Iekko-Salamandræ maxime differunt a Lacertis. Salamandræ non perfecta pronunt ova, sed pullos dimittunt vivos, ex omnium autorum recentiorum consensu; quod destruere annitur optimus *Seba* per ova Gekkonum exclusa, hos enim veras esse Salamandas statuit; ovaque lanugine quadam superinducta exhibet in tab. 108, et p. 172 hæc habet: „Isthæc hoc loco ostendimus corrigendi erroris gratia, quem hic autorum plurimi commiserunt; uti *Paulus Wurffbainius* in Salamandria Norimb. et „*Iacobæus* de Ranis ac Lacertis, dicentes Gekko-Salamandas, uti Viperas, viviparas esse. At certiora nos documenta edocuere, quod hæc „animantia ovula sua, villis tecta, in loca sole irradiata deponant, ut foetu quotidiano incumbantur.„ Cum tamen nemo hæcenus dixerit, Gekkonos viviparos esse; sic meritissimus *Seba* ipse in errore versatus est, quod Gekkonos per omnia ejusdem naturæ crediderit esse cum Salamandris veris; hoc ne quidem obtinet in Sepe *F. Columnæ*, quæ pariter vivipara est; non enim

enim ova ipsa Salamandra vera in lucem ponit, sed, prout Viperā, intra pelvim excludit foetusque vivos successive edit, vel secundum *Hon. Fabrum* lib. I. de gen. anim. Ova quidem perfecta concipit, verum ea in utero excludit, vel prout *Aldrovandus* difficultatem dissolvit, si quis dixerit, Sepem ab oviparis esse separandum, quod scilicet hoc animal, more aliorum oviparorum, in ventre ova generet, quamvis postmodum catuli, disrupto putamine, ex alvo matris vivi erumpant. Salamandræ veræ tres novi differentias, cum totidem nimirum in Museo olim meo habuerim, præter alias terrestres et aquaticas, quas, quod experientia juxta illarum generationes deficit, hac vice pro Pseudo-Salamandris habeo (75).

SALAMAN-
DRA.

(75) Nam Lacertæ non sunt; a quibus non solum fœditate et torpore, sed quoque brevi capite, ventre et cauda crassis vel latis, digitisque brevibus, imo et lingua brevi ac crassa distinguuntur, quæ notæ evidentissimæ sunt; Hinc est, quod autores Scincos, Cordylos, Sepes ad Salamandræ non ad Lacertæ genus traxerint, prout *Fuchf.* lib. I. de comp. medic. de Scinco, quod terrestrem Salamandram non paucioribus referat notis, quam aquatiles Testudines terrestres repræsentant. Conf. *Lang.* lib. I. epist. med. 66.

SALAMANDRA terrestris vel saxatilis vera; nigra, Indiæ Orientalis, maculis pluribus intense aurantiis variegata. Salamandra terrestris, vera, maculis luteis distincta *Aldrov. Wurffb.* Salamandr. tab. I. lit. D. et t. II. n. 2. *Rajus* et plures.

SALAMANDRA vera, Americana, major, ex cinere saturate nigra, maculis straminei coloris varia; Maboya *Labati* de l' Amer. I. p. 325. Twee schoone Salamanders met swart en hoog geel gevlamt. *Vincent.*

SALAMANDRA vera Quedlinburgensis, Hercyniæ cum 14 pullis, Fœmina, quarum una cum Mare Dn. *Andreas Michael Müllerus* Quedlinburgo ad me misit; ad Salamandram Orientalem pictura et coloribus proxime accedens. Ex cujus litteris: *Quedlinburgi d. 24 Apr. 1725.* „Persecutio Salamandarum hesternam consumpsit diem, quod frigida hac tempestate animalcula illa in cryptis se contineant; tandem circa vesperam solis calore evocata major ad pedes Hercyniæ, minor prope rudera antiqui fortalitii montani, olim Lauenburgum dicti, apprehensa et ad me delata sunt. Festive videre licuit, qua ratione fœmina capta prægnans, intraque phialam clausa et in itinere pullos enixa gesticulatorios saltus facientes pedibus suis juxta se collegerit, iisdemque incubuerit, donec spiritus vini affusus omnes vita privavit; mitto itaque Genitores cum pullis. Salamandra maculata nostras *Seba* II. p. 15. t. 12. n. 5. Europa.

SALAMAN-
DRA.

SALAMANDRA amphibia, Salamandra aquatica minor, Salamandra aquatica atra et cæolata *Aldrovandi*. Salamandra aquatica *Matthioli*; Salamandra admodum monstrosa *Grevini*; Salamandra *Hoffmanni*, quæ eadem videtur cum Salamandra aquatica minore *Besleri*; Salamandra aquatica *Altorffina*; Salamandra aquatica, sive Batrachon vera. Videtis autores et *Wurffbainium*.

SALAMANDRA minima, fusca, maculis albis notata, *Sloane* It. Iam. II. p. 334. t. 273. fig. 7. 8. Mabouga de *du Tertre* p. 315. *Rocheport*. p. 147.

SALAMANDRA aquatica, Americana, *Seba* p. 141. t. 89. n. 4 et 5 Mas et Fœmina; Salamandra Ceylonica, minor, prona aquatica *Sebæ* II. p. 15. t. 12. n. 7. rubicundo et nigro colore ad latera variegata; cauda verticaliter lata, oblique e corpore porrecta, remum æmulatur, quo se in aquis promovet animal. Venter teres tumescit; superne saturate spadicea per tenues squamulas ex nigro maculatur; subtus diluta flavedo, maculis sub-ruffis. Lingua curta, crassa.

GEKKO.

D. GEKKO. *Gekk.* Squamulis cutaneis; pedibus altioribus præ Salamandra, pentadactylis, qui omnes latis et rotundis extremis, e quibus ungues prodeunt, terminantur. Auriculæ oblongo foramine hiant in capite; fimbriatis labiis linguam latam et longam plurimosque denticulos recondit. Gekkonis internas partes vide apud *Sebam* II. p. 125 sqq. t. 110. fig. 2.

GEKKO Ceylonicus. Salamandra vera, seu Gekko Ceylonicus maximus, brevi cauda, amphibius, *Seba* I. p. 170. t. 108. n. 1. Ex ruffo cinereus, protuberantibus colliculis saturate spadiceis, quos inter maculæ regnant albicantes; rostro obtuso, naribus amplis; venter dilute griseus, minutis squamulis orbicularibus tectus. Cauda crassa, brevi et obtusa, tuberculis margariticis aspera.

GEKKO, Ceylonicus, cauda circinata, *Seba* ibid. p. 171. n. 2. Priori similis; sed cauda elongata et acuminata reliquis fere omnibus communi, annulis, quasi totidem articulis, circulata.

GEKKO, cauda veluti pinnis obsita; stellatus. Salamandra aquatica, ex Arabia; seu Salamandra-Cordylus, Ægyptiaca. *Seba* II. p. 109. t. 103. n. 2. propius ad Gekko-Salamandras. Lingua crassa, lata in ore hæret, minutis dentibus plurimis armato; vid. fig. et descriptionem. Similem Salamandram aquaticam nigram, sed cauda diversam habet *Feuillee* in Diar.

Botan.

Botan. T. I. p. 319. digitis quinis, omnibus membrana conjunctis, vide descriptionem et figuram. GEKKO.

GEKKO aspera cute, Lacertus facetanus, Tarantula quibusdam, aspera cute; *Aldrov.*

Præterea *autor* septem in eadem tabula exhibet differentias.

E. CORDYLVS. *Brenn. Nessel.* CORDYLVS *Raj.* Uromastix CORDYLVS. *aliis.* Cauda inprimis squamis spinosis, erectis horrida; facie Salamandræ; pentadactylus.

CORDYLVS Africanus, cæruleus. Lacerta Africana, cauda spinosa; Mas et Fœmina, *Seba* I. p. 136. t. 84. n. 3. 4. Masculus cauda spinosa, capite Salamandram terrestrem referens; lingua crassa brevi; supini corporis pedumque squamæ dilute cærulei coloris, laterales saturatoris, quasi plumbei. Caudam ab extremo trunci dispescunt squamæ longæ acuminatæ, annulatim et ferratim per articulos inter se junctæ.

CORDYLVS cauda bifurcata. Salamandra Americana, cauda bifida. Lacertæ species spuria, *Seba* I. p. 173. t. 109. n. 5. Squamæ insignes; dorsum ex saturate flavo et nigro maculatum. Frontem squamæ majores, dilute flavæ ornant; cauda bifida, squamosa.

CORDYLVS subfuscus, *Raj.* Syn. p. 263.

F. SCINCVS. *Scinc.* Crocodilus terrestris *Dioscor.* Crocodilus SCINCVS. minor, *Bellon.* perperam dictus. *Rhasis* Scincum describit similem Lacertæ, cauda non rotunda, sed circa latera compressa; potius est Salamandra aquatica, qua non sine humanæ vitæ discrimine usi aliquando sunt Seplasiarii; legitimus Scincus magna antidota ingreditur, coloris flavescens, squamulis lucidis; cauda lente decrescente.

SCINCVS Ægyptiacus, Arabicus. Scincus major *Besleri.* Decem vix pollices longus; pentadactylus, digitis brevibus, unguiculis nullis. Squamis fuscis gryseo argenteis; mandibula superior inferiore longior. Cauda rotunda, crassa, in exitu tenui, brevi. Remedium aphrodisiacum; in pharmacopoliis notus; Ex Italia sale et absynthio pontico conditus transmittitur. Vide *Olear. G. Kunstf.* t. VIII.

SCINCVS maritimus, maximus. Lacerta maritima, maxima, sive Crocodilus ex Arabia, *Seba* II. p. 112. t. 105. n. 3. Lacerta Cyprius Scindoides; *Aldrov.* p. 660. Lato dorso, squamis sex angularibus; superne ex

SCINCVS. ruffo flavescens. A naso ad caudam usque flavescens producitur linea; cauda longiore. Squamæ ventris dilute cineræ.

SCINCVS maximus, fuscus, *Sloane* It. Iam. II. p. 334. t. 273. fig. 9. *Mabouya* ou Scinc de terre de *du Tertre* p. 314. *Brochets de terre Rochef.* p. 149. Cuciz Peruanis et Chilensibus, *Feuillée* p. 744.

SEPS.

G. SEPS. *Kurzbein Schleicher.* *Plinius* Sepam nominat Scolopendram pecorum pedibus infestam, et *Hippocrati* tuberculi pestilentis nomen est; unde nomen transfusum in animalculum, quod, demptis pedibus quaternis, Viperæ faciem cominus habet, viviparum prout *Vipera* et *Salamandra*, pro venenoso reputatum, omnia enim sive reptilia, sive serpentina, quæ vivos enituntur catulos, maxime venenosa dicuntur; inprimis Seps vi vocis septica virtute sua infestata loca carnosâ putrefacere perhibetur. *Sepedon* et *Seps Severino*, *Vip. pyth.* et *Grevino*, de Venenis. *Synonyma* sunt, et *Serpentis* similis *Hæmorrhoc*, et *Lacertæ Chalcidicæ*. *Passim* enim *Sepis* nomine indigitatur *Chalcis*, vel *Lacerta Chalcidica*, a *Chalco* vel *Ære*, quoniam dorsum æreis insignitur lineis:

Æris habet Chalcis squalentia terga colore.

Imperatus ejusdem sub *Cæciliæ* vulgaris nomine meminit; *Aristoteles* vero *Cæciliæ* coloris esse scribit; et licet sit pedata, anguinum tamen ejus corpus a capite ad extremitatem usque caudæ longissimæ videtur. *Grevinus* *Sepam* pallidam, non æream, esse dixit. *Scaligero* *Putria* audit; vid. *Vincent.* tweede Deel van het Wondertoneel der Natuur, p. 185: *Seps de Verrotter*. *Plurimi* autores confundunt *Anguem*, *Seps* vocatam, cum *Lacerta Chalcidica*, quæ pedata est; Conferatur *Vermis* serpentiformis species singularis, ex *Africa*, *Seba* II. p. 70. t. 68. n. 7. pronus et supinus, inter *Serpentes*, *Anguillas* et *Vermes* ambigens; capiti superius binæ adhærent pinnæ, totidemque circa anum. Addit autor: Eos ab imperitis pro *Serpentibus*, pedibus instructis haberi, quid juvat commemorasse? Ipse *F. Columna* *Chalcidicam* pro *Viperæ* specie habet, fultus autoritate *Nicandri*; cujus *Interpres* addit: „*Seps* similis est *Lacertæ*, et dicitur etiam *Chalchis*. „*Habet* autem in dorso areas lineas, est autem octo palmorum. *Seps* „*appellatur*, quia putrida reddit vulnera. *Oritur* in *Syria* et *Libya* et *Cypro*, et in petris degit.„ Conferatur *Grevinus* p. 74. qui p. 115 longe aliter figuravit *Sepam* *Lacertæ* speciem. Conf. *Santis Ardoyni* opus de Venenis p. 362; qui de *Salamandra*, quod non fit *Stellio*, sed *Serpentis Stellioni* seu *Lacertæ* similis, p. 365. *Mira* de *Lacertis*, lib. 6. c. 26. p. 366.

SEPS Fab. Columnæ. Lacerta Chalcidica, vel Chalcides, *ejusd.* Chalcis, *Plin.* Lib. 32. c. 3. Non æreis maculis, sed tota æreo colore esse *Columna* vidit, et præter Lacertæ similitudinem, Vipeream naturam, quod vivipara est, et similitudinem proponit; pedibus admodum exiguis; duorum pedum longa a capite ad caudæ usque extremitatem semper decrescens, nec ut in Vipera elato dorso, veluti nervulo, decurrente, nec nigris maculis, sed æquali colore æreo non splendido visâ. Falluntur, qui Sepam esse putant Lacertæ speciem. Vidi in Museo amplis thesauris rerum naturalium conferto *D. Io. Phil. Breynii* animalcula pusilla bina, quæ similitudinem habent Lacertæ Chalcidicæ *F. Col.* colore autem dissimilia sunt; alterum integrum pallide album, alterum unica, ni fallor, tænia angusta, æreofusca super dorso distinctum, pedibus anticis prope caput brevissimis, posticis ad anum, inter omnia quadrupedia longissime sepositum, locatis. Pusilla corpora inspectionem in rictum angustum vetabant, violenta autem manu aperuisse ora, ipsis noxæ fuisset. Forte sunt Sepæ *Grevini* pallidæ, de quibus supra. Figuras et gradientis animalis gressibus flexuosis et erecti vid. apud *Aldrovandum*.

§. LV.

H. CHAMÆLEO. Camelion. Habitu corporis ac si inconcinno, dorso ac ventre arcuatis; corona capitis trigona ex ossè duro; ingluvie ferrata, crura altiora præ Crocodilis et Iguanis pro ratione corporis; digitis quinque, quorum duo ita dispositi, ac si duos constituent pollices. De Nomenclatura, an sit parvus Leo? autores in diversas abeunt partes; nomen servamus, ne animalculum in dubium ponamus; oviparum. Lingua crassa et longissima exserta, glutine extremitati adhærente, muscas venatur; recte *Belon.* que plusieurs ayent mal pensé, que les Chameleons vé-
cussent du seul vent, sans rien manger.

CHAMÆ-
LEO.

CHAMÆLEO Parisiensium. Ægyptiacus. Spina dorfi tuberosa. Similis Chamæleoni Orientali ex Amboina, *Seba* I. p. 133. t. 82. n. 2. In hoc mitra seu corona capitis speciem refert cucullarum, quas appellat autor, quibus fœminæ piscariæ prisca ævi uti solebant, non multum extuberans, sed applanata, oculi annulo cincti, grandes, rotam currus radiatam referunt. Corpus ex cinereo saturate griseum.

CHAMÆLEO Mexicanus, seu Cuapapalcatl, *Seba* p. 132. t. 82. n. 1. Capitis angulosa latera tuberculis in omni ambitu, margaritarum instar, exstantibus simbriata, per totam frontem et nasum quoque conspicuis. In-

CHAMÆLEO gluvies et integra corporis pars inferna denticulata. Saturate cinereo-grifeus.

CHAMÆLEO Ceylonicus, subcrocei coloris, *Seba* ib. n. 3. Mitra insignibus et prominulis vestitur squamis; longam porrigens linguam, apice obtusiore, quam in aliis. Sunt autem fauces omnibus valde patulæ, inque has totam linguam retro trahere, rursusque evibrare possunt. Inferne a maxilla inferiore minutim denticulatus. Hisce subjunxit autor pullos Amboinenses Marem et Fœminam, nec non sceleton Chamæleontis, n. 4. 5. 6.

CHAMÆLEO Africanus, nigricans, pectine albo per dorsum ad usque finem caudæ; inter maximos. Lingua exserta bubulinam inversam refert. Quinis digitis, quorum prior cum pollice, tresque posteriores inter se concrevere mutuo, laneis rusticorum manicis haud absimiles. Unguiculi liberrimi, *Seba* p. 134. t. 33. n. 4.

CHAMÆLEO promontorii Bonæ Spei, cæruleo alboque colore marmoris instar varius. *Seba* p. 135. t. 83. n. 5. Corona plana in limbos elevata dentatos, oblonga, ab oris apice ad cervicem usque protensa, inque pliam definens, quasi sit collare.

CHAMÆLEO larvatus. Draco arboreus volans, Americanus; amphibius, sive Basiliscus. *Seba* I. p. 156. t. 100. n. 1. cucullam quasi monachorum in postica capitis parte gerens. Videretur Percæ pinna dorsualis, officulis erecta, ut vel natans, vel per arbores saltans pinna ad scindendum aquam vel aërem uti possit. Lingua brevis et crassa, prout Salamandris. Supra palpebras duo annuli dimidiati, ossei, albicantes. Pedes Lacertæ, posteriores longissimi. Rarum animal, cujus iconem nativam prorsus formam exprimere *autor* spondit, culpans *Fonstomum*, quod mutuatas tradiderit varias delineationes, unde non mirum, tot commissos esse errores circa hujus quam aliorum animalium descriptiones. Licentiosi quippe sunt pictores, cælatores, chalcoglyphi et id genus hominum, ac pro arbitrio hæc vel illa rerum simulacra fingunt et pingunt. Sed quid de sollemnissimis literatorum falsiloquiis dicendum? nauseabundis ingenio vigentibus, inquit *Wurffbainius*. *Franciscus Redi*, de Viperis, sapienter judicavit: „quam multi scriptores tam antiqui quam moderni imitantur oviculas illas, de quibus divinus noster Poëta *Petrarcha* :

„Come le pecorelle escon dal chiuso

„Ad una, a due, a tre, e l' altre stanno

„Timi-

„Timidette, atterrando l'occhio, el muso,
 „E ciò che fa la prima, e l'altro fanno,
 „Addossandosi a lei, s'ella s'arresta,
 „Semplici e chete, e lo imper che non fanno.”

CHAMAE-
LEO.

CHAMAELEO albus, Musei olim nostri, ad latera umbratilis.

§. LVI.

J. BATRACHVS, *Quæfer*. BATRACHVS, *Batραχος* græcis Rana audit *βεραχος*; Utamur græco nomine ad denominandum genus Ranæ et Bufonis; Bufo sive Rana venenosa *Φεβος* vocatur, Rubeta quod inter rubos versetur. Notissima sunt animantia, partim terrestria, partim aquatica; me iudice, Ranæ et Bufones terrestres nec aquosa vel paludosa adeo averfantur loca, ut mere terrestria dicenda. BATRACHORVM differentias in eo ponimus, quod Ranæ quæcunque 1) abdomen habeant ténue et castigatum, præ anteriore trunci parte versus caput, vel præ thorace; illudque excipiant crura gracilia, Bufones vero habent truncum æqualiter fere amplum, et inertia crura; 2) Ranarum capita productiora præ capitibus Bufonum, 3) Ranæ posterioribus pedibus, prout Canes, insidere soleant, Bufones communiter ventre terram premant; quæ differentiarum notæ statim in oculos cadunt, visis alterutris ejusmodi animantium. Pedes Batrachorum antichi tetradactyli, postici communiter pendactyli. Vivacissimæ sunt Ranæ; torpentes Bufones.

BATRA-
CHVS.

I. RANA. *Frosch*. A Frog, vulgaris; herbacea; arborea, viridis; terrestres et aquaticæ. De generatione Ranarum vid. *Swammerdam*, *R. Waller*. Trans. angl. No. 193; *Needhamum*, *Entium* aliosque, imprimis *Roefelii*, quæ nunc per partes publicatur, Historiam naturalem Ranarum abunde sufficientem. Et nostratium et exterarum pedes posteriores digitos habent membrana conjunctos, vel parumper.

RANA.

RANA Americana vesicaria, quod ad maxillam inferiorem utrinque habet vesicam, instar tibiæ utricularis, quas ferventibus æstatis diebus aère replet; post solis occasum consuetum melos suum coaxat. Reperiuntur et apud nos Ranæ ejusmodi utriculis donatæ. Hæc dilute lutea, rubris distincta maculis; unguibus latis, Cochleariæ foliis similibus. *Seba* p. 113. t. 71. n. 1. Fœmina. Mas n. 2.

RANA.

RANA Surinamensis; utriculis carens. Pictura dilute flava, ex ruffo quasi obumbrata. Vicinat, quod mirum, Ranulis junioribus; *Autor* propria manu e ventre extraxit Ranulas. *Seba* p. 114. t. 71. n. 3.

RANA Surinamensis, marmorata, minor; ex cinereo-luteo et dilute rubello varia. *Seba* ibid. n. 4. Alia Surinam. maculis aspersis; *Seba* II. p. 73. t. 70. n. 4.

RANA Virginiana, exquisitissima; *Seba* p. 115. t. 72. n. 3. Ruffula, aliisque coloribus picta et miro artificio variegata, maculisque supra et infra distincta. Ungues antici et postici membrana conjuncti; qua anticos raro exemplo; ultimis articulis rotundis.

RANA Virginiana, altera. Ibid. n. 4. per dorsum ex cinereo dilute griseum coloribus et maculis variis. Ungues pedum omnium liberi, nullis connexi ligamentis; iterum raro exemplo qua posticos.

RANA Brasiliensis, orbicularis, Pipæ species. *Seba* p. 117. t. 74. n. 1. Ex ruffo cinereus, extuberantibus verruculis seu pustulis luteis, quibus pedes posteriores et scapulæ obfiti. Caput respectu totius sat grande. Bufonum præ se fert speciem; sed instar vulgarium Ranarum suam multiplicat speciem.

RANA maxima Virginiana; eximia, rara, foemina, *Seba* p. 119. t. 75. n. 1. Ex Pennsylvania, per corpus dilute cinereum eleganter picta. Supra dorsum lata tænia, magnis parvisque maculis subrufis tenuibusque venulis subflavis, variegata, quæ pictura per totum corpus obtinet. Utrinque ad latus tæniæ dorsalis lineolæ albæ quasi fimbriam faciunt, corporisque superni latera maculæ circulares variæ ornant. Venter totus candidat. Femora lemniscis succinguntur. Pedes omnes in quatuor abeunt digitos unumque pollicem, raro denuo exemplo; sub quibus singulis, excrescentiæ verrucosæ, pro quolibet articulo; quæ in nulla alia specie reperiuntur.

RANA Virginiana, subgrisea, dilutis lineis, rubrisque maculis; Crura et pedes remisse flavescunt. *Seba* p. 120. t. 75. n. 4.

RANA marina, Americana, rara, Mas; *Seba* p. 120. t. 76. n. 1. Prodigiôsæ magnitudinis, quæ parem non habet; pedibus extensis longitudine dimidium cubitum excedit. Corpus præter caput verrucosum. Supra pedes anteriores utrinque scutum cernitur, alam fere naviculæ referens; pedes antici quatuor digitis, quorum extremi latis unguibus muniti; prout et postici pendaçtyle.

Tabu-

Tabula 78. Autor Transmutationes ranarum Europæarum, tum et generationem et transmutationem Asiaticarum, denique transmutationem Americanarum Ranarum in pisces, exhibet; Ultimus status est Ranæ in piscem perfectum transmutatæ, ubi duplices pinnæ ordine digestæ locum pedum supplent, et per dorsum pariter ac subtus juxta ventrem angustus margo pinnatus protenditur, corpore in caudam quoque pinnatam, proportionalem toti, desinente. Hi pisces Surinami Jakjes vocati in deliciis sunt et in fluminibus Kommewyne, Kottica aliisque capiuntur; mediocrem barbulam magnitudine adæquant. Color cinereo-griseus, ex albo variegatus; Utrinque juxta corpus a capite ad caudam gemina serie officulorum cartilagineorum instructus piscis.

RANA terrestris Virginiana et Carolinensis, *Catesby* p. 69. The Land-Frog; Grenouille de terre. Corpore griseo, obscuro, fusco, vario. Notanda historia hujus Ranæ, verbis autoris: Etant un jour hors de la maison avec plusieurs personnes, un de la compagnie laissa tomber de sa pipe un peu de tabac brulant, qui fut d'abord attrapé et avalé par une grenouille de cette espece; cela nous donna l'idée de lui presenter un charbon de bois bien allumé, gros comme le bout de mon doigt, qu'elle avala aussi avec avidité. Je m'imagine, addit autor, qu'elles prennent ces charbons pour des Vers luisants, que l'on voit en grand nombre pendant les nuits chaudes. Hanc Ranam rectius pro Bufone habendam esse, forma corporis commendat; Ipse autor: Leurs corps sont gros et ressemblent plus à un Crapeau qu'à une Grenouille, cependant elles ne rampent pas comme les Crapeaux, mais elles sautent; verum nescio quid obstaret, ne Bufones facultatem haberent saltandi, prout saltant Ranæ.

RANA aquatica, *Catesbeji* p. 70. The water Frog. Grenouille d'Eau. Saturate viridis, maculis nigris varia; in dorso binis tæniis, ad crura decurrentibus, flavis; ab oculis ad nares duæ lineæ albæ; capite in rostrum acutum exeunte.

RANA arborea viridis. The green Tree Frog. Grenouille d'arbre, verte. *Catesby* p. 71. Ad latera utrinque tænia dilute lutea; oculis nigris, iride lutea. Pedes antichi tetradactyli et postici pendactyli, extremos digitos rotundos habent carnosos et convexo concavos; noctu continuo coaxant: tchit, tchit, tchit, tchit. Rana arborea maxima fusci coloris, *Sloane* It. Jam. II. 331.

RANA.

RANA Brasiliensis, gracilis; macilenta, strigosa, junceis pedibus, coloris ex auro flavescentis, rara per dorsum rubedine. *Seba* p. 117. t. 73. n. 3.

RANA Lemnia, Lemniæ Serpenti, Laphiati dictæ, in pabulum cedit. *Seba* II. p. 16. t. 13. n. 2.

RANA maculosa, Africana, amphibia *Seba* p. 37. t. 37. n. 4. Cute saturate viridi, colore dilute fusco, albaque per dorsum linea distincta, insuper maculata; venter albicans nigris notatur punctis.

RANA maxima, Americana, aquatica. The Bull Frog. Grenouille mugillante; *Catesby* p. 72. Colore saturate fusco; crebris maculis obscurioribus; mixto ex luteo-viridi; oculis brunis; iride flava; sub oculis auriculæ circulares, tenui membrana tectæ.

RANA Americana, ex fusco marmorata; circa humeros protuberantiæ apparent; pedes posteriores prælongi, superne maculosi, inferne, prout venter, albi. Caput magnum, oculi admodum extantes; digiti rotundatis unguibus muniti, ferulæ magistralis instar. *Vincent.* in descr. Buf. p. 53. n. 22. Apud quem variæ insuper descriptæ Ranæ orientales et occidentales.

§. LVII.

BVFO.

2. BVFO. Kröte. BVFO Brasiliensis, margaritis veluti conspersus; Aquaqua dictus; mira et haud vulgaris. Capite triangulari, fere quadrato superne, limbis acutis, mitræ sacerdotali haud absimili; oculis igneis. Pictura ex fusco rubra granulis dilutius rubellis; a naso per dorsum ad anum usque tænia albicante; femora ex flavedine variegata; Pedes cum unguibus quasi crenati et margaritis conspersi. *Seba* p. 114. t. 71. n. 6. Inversus n. 7. Anticis pedibus tetradactylis.

BVFO Brasiliensis, granis veluti conspersus. *Seba* p. 114. t. 71. n. 8. Præcedentis speciei; sed dilute luteus, granulis rubris supra et infra obsitus; antichi pariter ac postici pedes pendactyli. Clunium quoque latitudine hic vincit alios.

BVFO Americanus, minor, maculatus; Totus fere candicans, ex nigro et fusco maculatus; capite perbrevis; Clunes lati. *Seba* p. 115. n. 9.

BVFO cornutus, et spinosus, Virginianus, animal prodigiosum. Curtus et crassus, binis acutis cornubus capiti impositis, quibus oculi protuberantes, proxime ad caput, insiti sunt. Cutis supra et infra ex cinereo flava, obscure griseis lineis variegata. Per dorsum lata tænia alba, punctis exiguis adpersa. Cæterum totum corpus spinis pungentibus horret. Lemnisci

in pedibus. Digni, fere humani, antierius quaterni, poſticitus quini; hi tunicis intermediis connexi. Caput inſigne, late patulo in riſtu, lingua craſſa et lata, antierius maxillæ inferiori, prout in omnibus fere batrachis, accreta, parte poſteriore libera. Utrinque ad latera capitis macula nigra fundo albicanti inuſta. *Seba* p. 115. t. 72. n. 1. Mas. n. 2. Fœmina. Bufo Americanus rariffimus, corpore majuſculo et rotundo, *Vincentii* in deſcript. bufon. et ran. exot. p. 6.

BVFO acephalus. Rana, Rubeta, Africana. *Seba* II. p. 37. t. 37. n. 3. varietates tres, omnes veneno noxiæ. Prorſus ovatæ figuræ, capite a trunco non niſi oculis diſtincto; quælibet exquisitiſſimam picturam habet.

BVFO Braſilienſis, de Aguaquaquan dictus, orbiculatus. *Seba* p. 116. t. 73. num. 1. Bene paſtus; ex ruſſo luteus, maculis umbroſis, ſubnigricantibus et granulatis punctis; maculæ quaſi flammas mentiuntur. Curti pictura gutturis elegans collare refert. Anticorum pedum tetradactyli in extremo latiuſculi ſunt, poſtici pendactyli anſerini. Idem inverſus, n. 2.

BVFO Americanus, Pipal, Mas. Fœmina, Pipa dicta, per omnia major, cute laxior, et per totum corpus ſuperius puſtulis ſeu tuberculis, veluti margaritis, conſperſus; binos ſimul teſticulos orbiculares oſtendens; ſolas generationis partes hætenus tam extus, quam intus viſas. Venter totus ex cinereo flavus, quaſi futura conſutus ab oris parte ad nates uſque protenſa. *Seba* p. 122. t. 77 n. 4. Ibid. p. 121. n. 1. 2. et 3 Fœminæ. Sunt lato et plano corpore, brevi et rotundo capite, riſtu amplo et late diducto, antierius in acutum convergente, ſimbria quaſi reflexo. Cervicem a capite dividunt bini apices protuberantes. Laxa cervicis integumenta veluti collare rugoſum formant. Caput coloris ſaturate ſpadicei umbroſi, oculi minuti. Dilutioris coloris dorſum latum, ſphæricis ſcatet ocellis, fere æqualiter diſtantibus; in quibus ovula teſtacea, profunde deſoſſa latitantia, et cruſtula membranacea tecta, aliquatenus extuberantia, ex ruſſo lutea. Admiratione digna contemplatio inſoliti generandi modi in hoc animante, pullos ſupra dorſum in cute propria procreante, et quod magis in ſtuporem rapit, quod ſemen maſculinum cutim inter et perioſtium per ſingulare pororum vel meatus genus inſinuari, et inſinuatam ad generationem diſponi et incubari poſſit. Vide pluribus *autorem* de tribus fœminis,

BVFO. minis, de testis ovulorum, ex quibus pulli prodeunt; de pullis ipsis; nec non *Fr. Ruyschium* Th. anim. I. f. 19. cum descriptione; infimul *Levin. Vincentium* in peculiari opusculo de Pipa. Digiti pedum anteriorum discreti sunt, posteriores pedes anserini. Notandum tamen, quod secundum *Ruyschium* pulli ex tergo Maris prodeant; juxta *Sebam* vero e dorso *Fœminæ*.

BVFO minor, Americanus, rarissimus; coloris cineracei, callis albican-
tibus per longitudinem dorfi; oculi magni, venter totus callosus, et in fun-
do albo fuscis maculis, marmoris instar, notatus; *Vincent. de Ran. et*
buf. p. 50.

BVFONVM, five RVBETARVM, qui in Prussia vulgo appellantur: **Böse Kröten**, Batrachi maligni, venenosi, non nisi octo differentias olim ob-
servasse recordor, magnitudine, colore, fœdo aspectu, pustulis pedibus-
que inter se diversos. *Maximus* eorum trunco et capite æquabat sex cum
dimidio pollices; aterrimi coloris, vultu limo, naso elato, extuberantiis
creberrimis a naribus per integrum dorsum ad anum usque guttatus, ocu-
lis torvis, digitis pedum, raro exemplo, quinis; posticis parumper, præ-
ter pollicem, membrana conjunctis, ut amphibion esse videretur; funda-
mentis murorum antiquis fatalis, quæ, Talparum more cuniculos fodiendo
pervestigat, præcipue ad loca uliginosa, ubi imperare videtur solus, pro-
scriptis inibi locorum Ranis et Mustelis. *Alter* tigrinus, super cinereo
fuscis maculis marmoreis insigniter variegatus, nunc Bareithanus, Musei
olim nostri, digitis anticis quaternis, posticis quinis, humeris latis, cru-
ribus neglectis, quasi fractis, et demissis, ut rependo terram ventre terere
videatur. *Tertius*, ex nigro fuscus, vulgaris, pratorum, proprie **Böse**
Kröte dictus, hortos quoque nostros inquinans, fragis valde nocivus, sub
quorum veste polymita fœdum animal stabulatur, per hyemem in terra la-
titans. *Quartus*: Rubeta cellularis, in cellis vagatur, humorem salivofum
exsufflans; hic aliquando in ignem excitatum injectus, saliva sua, ex po-
ris et ex ore macilento, prorumpente, prout in ligno putrido vel madido
igni commisso, id experimur, ad horæ fere minutam, contra flammaram
vim sese defendit, cujus et Chamæleontes naturæ sunt; coloris super he-
paceo nigro-flavi, pedibus gracilioribus. *Quintus* capite trigono, et in-
tra humeros posito, trunco bene pasto ad clunes usque producto, spina
dorfi quasi fracta, tænia sordide lutea per dorsum decurrente, cæterum
gilvi

gilvi coloris; inhiat aviculis et papilionibus, quas prætervolantes per saltus apprehendere et ingurgitare solet. *Sextus*, capite Ranarum amulo, fatis lepido; sed maxime venenoso, ut vel halitu suo et innocua et nociva animalcula, imo et araneas stupefacere et in victum suum decidere faciat; est enim voracissimus. Pictura ex fusco rubra, quæ pro diversitate luminis subviridem patitur refractionem; pedibus quasi crenatis; inter omnes, quos vidi, ocyus graditur, aliquando mure celerior, pendaçtylus, clunibus bene positus. *Septimus* præcedenti longior, cucullatus et quadantenus spinosus, capite perbrevis; baculo tentatus inflatur, rubiginem contrahens; naturali colore in superna corporis parte loturæ carnis simili; inferne ex gilvo albicans, nigris punctis eminentibus varius. *Octavus*, prout Bufo *Sebæ* cornutus; cornubus sed longe brevioribus capiti impositis, in quibus, vel iis proxime, oculi positi; rictu horrido oblongo, pedibus lemniscis dilute cinereis, super fusco variegatis; reliquo Corpore profunde cinereo; ad latera profundius fusco.

BVFO.

§. LVIII.

Finem modo componimus; desinunt otia nostra, quibus inter labores et dolores, inter turbas, cruciatus et mœrores frui hæctenus nobis licuit; Desinunt omnino, attenuatis viribus nostris. Jam unum necessarium pensitantes, schedulas, quæ superesse possunt, posteris relinquimus: Patronis vero, Fautoribus, Amicis et genuinis Historiæ Naturalis Cultoribus lampada tradimus, omnique, qua par est, cultu, observantia, amore et affectu piisque votis cunctantius valedicimus.

Pro more accepto colophonem imponant TABVLÆ, quæ sequuntur, QVADRVPELVV generales:

T A B V L A G E N E R A L I S.

ORDO I.
PILOSA ET
UNGULATA
 (vivipara) five
Ζωστροκα.

FAM. I. MONOCHELON.

{ Equus. } §. 4.
 { Asinus. }

Taurus. } Domesticus. } §. 5.
 } Ferus. }
 Arius. §. 6.

{ Hircus. }
 { Ibex. } §. 7.
 { Rupicapra. }
 { Gazella. }
 { Moschus. }

Tragus. { Topho-Cephalus.
 { *Grinnii.*

{ Bezaarticus. } §. 8.
 { Trigelaphus. }
 { Nanus (Guineenf.) }
 { Giraffa. }

Cervus. { Nobilis. } §. 9.
 { Rangifer. }
 { Capreolus. }
 { Alce. }
 { Dama recentiorum. }

Porcus. { Vulgaris. } §. 10.
 { Moschiferus. }
 { Babirouffa. }
 { Acut-auris. }

FAM. III. TRICHELON. Rhinoceros. §. 11.

FAM. IV. TETRACHELON. Hippopotamus §. 12.

FAM. V. PENTACHELON. Elephas. §. 13.

FAM. I. DIDACTYLON.

{ Camelus } §. 16.
 { Silenus. }

FAM. II. TRIDACTYLON.

{ Ignavus. } §. 17.
 { Tamandua. } §. 18.

FAM. III. TETRADACTYLON.

{ Tatu. } §. 19.
 { Cavia. } §. 20.

Lepus. §. 21.

{ Sciurus. }
 { Glis. } §. 22.
 Sorex. { Mus. }
 { Talpa. }
 { Vespertilio. }

Mustela §. 23.

Acanthion. §. 24.

Canis. §. 25.

Lupus. §. 26.

Vulpes. §. 27.

Coati. §. 28.

Felis. { Catus. } §. 30.

{ Lynx } §. 31.

{ Pardus } §. 32.

{ Tigris. } §. 33.

{ Leo. } §. 34.

Urfus. §. 35.

Gulo. §. 36.

Satyrus. { Simia. } §. 38.
 { Cebus. } §. 39.

ORDO II.
PILOSA ET
DIGITATA.
 (five sint tota co-
 riacea, five cata-
 phracta; omnia
 vivipara.)

FAM. IV. PENTADACTYLON.

I. Ordn.
Haarigte,
derer Füße
Lufen haben.
(zeugen leben-
dige Jungen).

II. Ordn.
Haarigte,
derer Füße
Zeen haben.
(zeugen leben-
dige Jungen).
Auch die Ge-
panzerte haben
Haare.

I. Fam.
Einhußige.

Pferd }
Esel } §. 4.

Stier. Boll { Haus: Boll }
Widder. Schaaf { Wilder Stier } §. 5.

Haus: Bock }
Stein: Bock } §. 7.

W o c k { Gemse }
Antilop }
Muscus: Bock }
Schwulstkopf } §. 8.

H i r s c h { Bezoar: Träger }
Bock: Hirsch } §. 9.

Zwerg: Böcklein }
Camel: Pardel }
Edler Hirsch }
Kemmthier } §. 10.

Bork. Eber {
Spiz: Ohr } §. 11.

III. Fam.
Dreyhußige.

IV. Fam.
Vierhußige.

V. Fam.
Fünfhußige.

Nasehorn §. 11.

Nil: Pferd §. 12.

Elephant §. 13.

I. Fam.
Zweyzeege.

Camel }
Eilen } §. 16.

II. Fam.
Dreyzeege.

Faule §. 17.
Almeisenschlucker §. 18.

III. Fam.
Vierzeege.

Pantherthier §. 19.
Asterhase. Aster: Canin §. 20.
Hase §. 21.

Nager { Eichhorn }
Siebenschläfer } §. 22.

Maus }
Maulwurf }
Fledermaus }

Wiesel §. 23.

Stachelthier §. 24.

Hund §. 25.

Wolf §. 26.

IV. Fam.
Fünfzeege.

Fuchs §. 27.

Halb: Fuchs §. 28.
Kater §. 30.
Luchs §. 31.
Parder §. 32.
Tyger §. 33.
Löwe §. 34.

Bär §. 35.

Wieseltraß §. 36.

Satyr { Affe §. 38.
Meer: Käse §. 39.

Continuatio
ORDINIS.
II.

FAM. V^a ANOMALOPES.
Pentadactylon; pedibus
anferinis.

[Lutra. §. 41.
Castor. §. 42.
Rosmarus. §. 43.
Phoca. §. 44.
Manati. §. 45.]

TESTVDINATA. Testudo { Digitis discretis. §. 47.
Pedibus anomalis. §. 48.

CATAPHRACTA. Crocodilus. Caimanus. §. 49. 50.

ORDO III.

DEPILATA, sive tecta
sive nuda, nequicquam
pilosa, omnia ovipara,
sive *ωτοκλι*.

NVDA. §. 51.
(*)

Lacerta. { dorso laevi. §. 52.
dorso pectinato. §. 53.

Salamandrina. §. 53.
Salamandra; ova in utero
excludens.

Gekko.
Cordylus. Uromastix.
Scincus.
Seps, Lacerta Chalcidica.
Chamaeleo. §. 55.

§. 54.

Batrachus. { Rana. §. 56.
Bufo. §. 57.

(*) Communiter confundi solent cum Serpentibus, quod prout Angues serpere videantur, e. g. Lacerta Chalcidica, Seps pedata dicta. Verum enim vero, negari nequit, serpentina esse animalia pedibus plane destituta, sic non e re foret, pedata cum apodis commiscere. Talis dispositio monstruosa nobis videretur, quod Angues dicendi Lacertae monstruosa; prout fetus reliquorum animalium pedibus carentes, imo humanum, monstra appellamus: vide *Notam* (*) post tab. sequentem lingua vernacula expositam. Insuper gliscere et serpere uno eodemque sensu non utimur. Gliscere vel reperere dicuntur animalia, quae quatuor pluribusve sese promovent pedibus brevissimis; Serpentina 5. Herpeta, quae annularium in ventre incisionum ope, flexuose juxta terram promoventur, et quieti in circulos plures convolvuntur. Ergo valde improprie Lacertae serpere dicuntur; Sic *Aldrovandus*: „Serpens non uno semper „sensu accipitur, significat aliquando omnia terrestria animantia, quae inter progre- „diendum sese non elevant, verum juxta solum repunt, licet quadrupeda sint, ut „Seps et Salamandra, aut et pluribus gaudeant pedibus, ut Scorpio, Scolopendra &c. „et pediculis nonnulli Serpentis nomen impertierunt. „

Folge der II. Ordnung.	V. Fam. Fünfsäge, mit außerordentlichen, oder Hänse- füßen.	Otter §. 41.	
		Bießer §. 42.	
III. Ordn. Kable. Ohn- haarigte; mit Zeen. (Alle tragen Eyer).	Schildträger (*). Gepanzerte.	Wallroß §. 43.	
		Robbe. Robbe §. 44.	
		See=Dohs §. 45.	
		Schildkröte	{ mit losen Zeen §. 27. mit besondern Zeen §. 48.
		Crocodil. Caiman §. 49. 50.	
		Eyder	{ mit schlechtem Rücken } mit Kamm=Rücken } §. 52. 53.
		Salamander, Eyder §. 53.	
		Molch	} §. 54.
		Gek	
	Kräfte (**). §. 51.	Brenn=Messel	
		Seinc	
		Schleicher. Kurzbein	
		Cameleon §. 55.	
		Quäcker	{ Frosch §. 56. Kröte §. 57.

(*) Von der Polnischen Neuterey also genennet.

(**) Gemeinlich werden die Ohnhaarigte und Kräfte mit den Schlangen, oder kriechenden Thieren vermenget; wenn z. E. der Schleicher oder Kurzbein deswegen eine Schlange werden soll, weil er den Leib, wie eine Schlange, in krumme Wege, gleich denen Eyderen, beweget, und sich geschwinde fortbrünget, daß man der Füße nicht gewahr wird; ich geschweige, weil alle wahre Eyderen gespaltene oder Schlängenzungen haben. Dieß beweiset schon offenbar, daß die innern Theile allein, als: Zähne, Zungen, Gräten, auch die Eingeweide zu einer richtigen Ordnung nicht taugen, und zu einer allgemeinen Eintheilung der Thiere nicht brauchbar, obwohl sie allerdings bey der Historie der Thiere selbst zu derselben Vollständigkeit unentbehrlich sind. Es ist nicht zu leugnen, daß alle kriechende Thiere, von Schlangen, bis auf die Regenwürmer, keine Glieder haben, die wir Füße nennen, hergegen die Geschlechter der Eyderen unstreitig vierfüßige Thiere sind. Der Unterschied ist also gar zu groß, als daß ich ohnfüßige in die Ordnung der vierfüßigen Thiere verständlich und bequem anzubringen wüßte. Ich gedächte, es würde eine monströse Ordnung werden. Wenn ein Menschenkind ohne Füße geboren wird, nennen wir es eine menschliche Mißgeburt, oder einen monströsen Menschen, wenn auch alle übrige Theile menschlich sind; so dann rechnen wir dasselbe nicht zu Schlangen: sondern zu denen unordentlichen Menschen-Körpern. Sollte ich aber wohl denken, die Schlangen wären monströse Eyderen, deswegen wüßte ich jene zu diesen, oder diese zu jenen zählen; und wenn ich es thäte, so wäre meine Ordnung monströse. Lebe ich, und meine Kräfte verlieren sich nicht gar, so möchten die Schlangen ihre besondere Ordnung schon finden, und eben so gut, wie ich hoffe, die vierfüßigen Thiere.

RAIVS

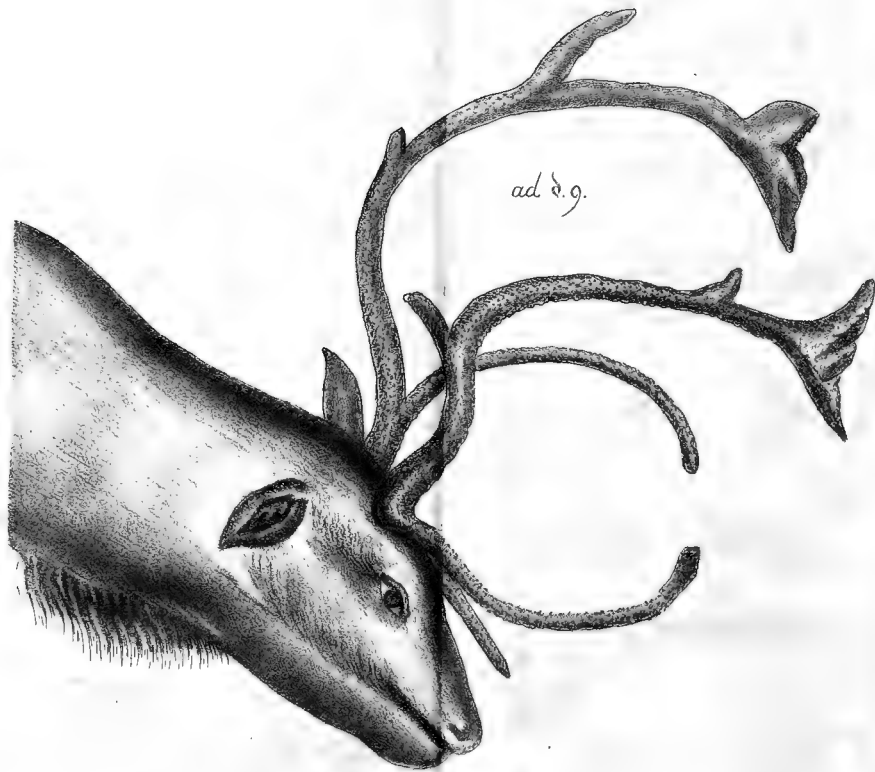
in Præfat. Syn. Quadr.

Qui post *Gesnerum* et *Aldrovandum* Historias Animalium et Synopses generaliter conscribere aggressi sunt, nihil laude dignum præstitisse, nec sufficienti animalium cognitione instructi fuisse videntur. Quid alii de iis sentiant - - , non multum morabor; mihi certe non satisfaciunt.

TABI.

177
THE UNIVERSITY OF CHICAGO

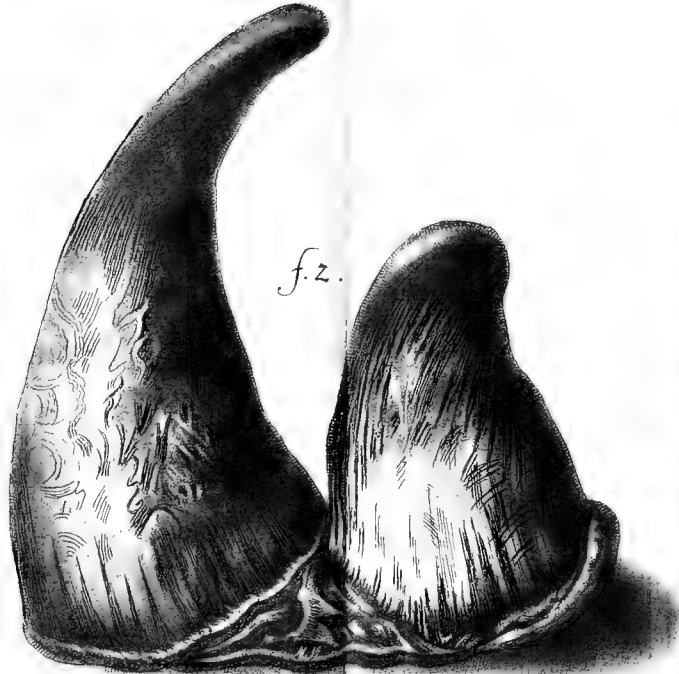
TAB. I.

OF THE
UNIVERSITY OF ILLINOIS

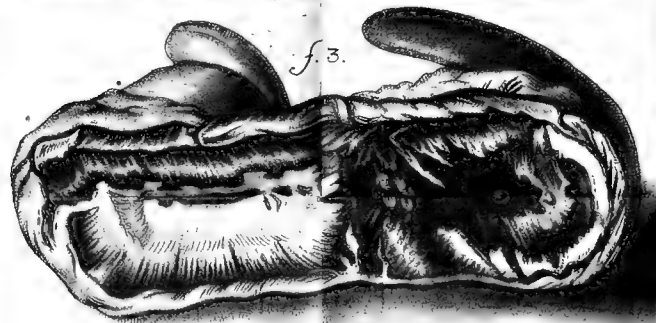
TAB. II.

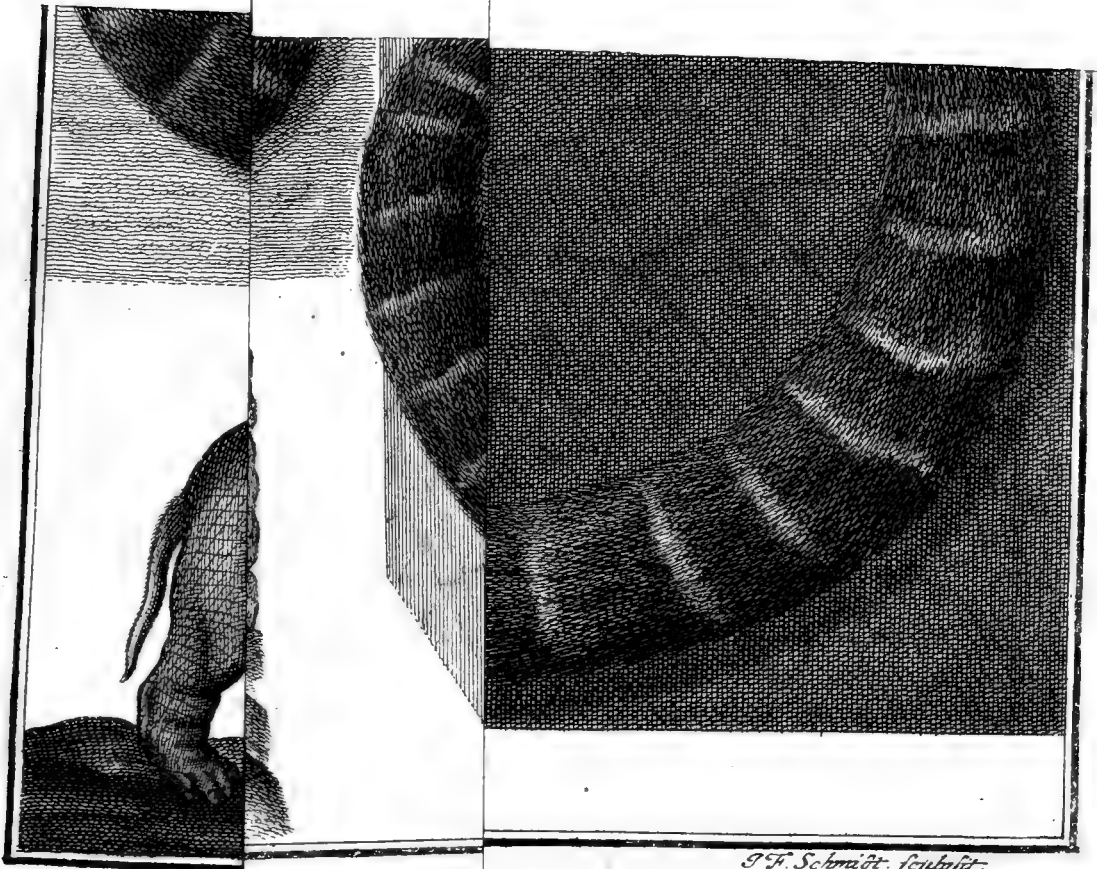

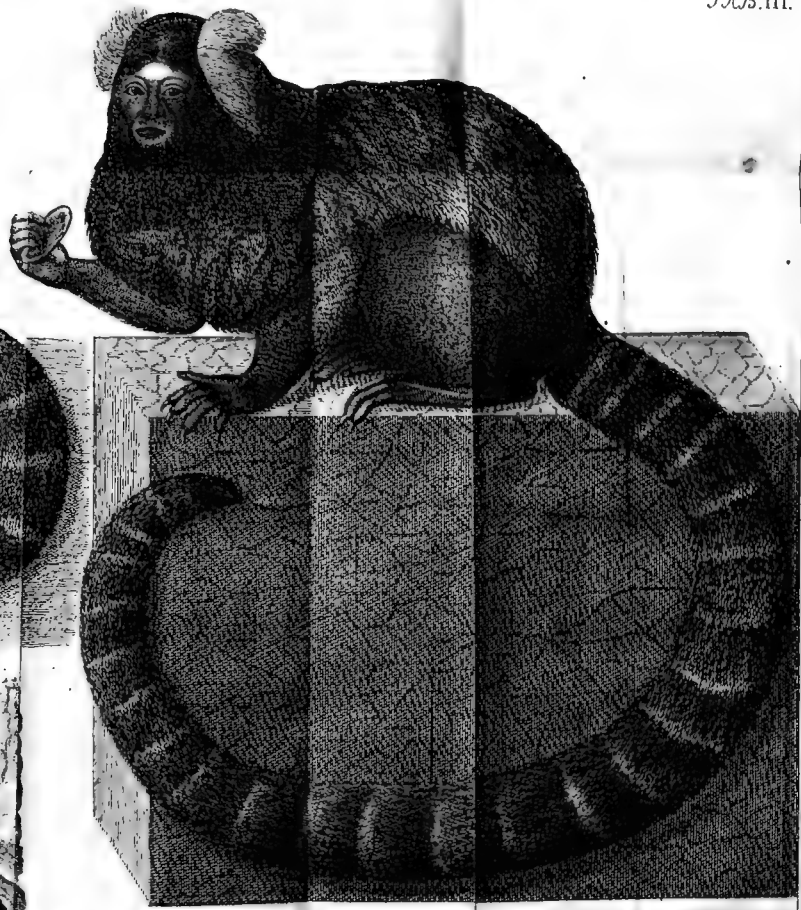
ad d. 11.

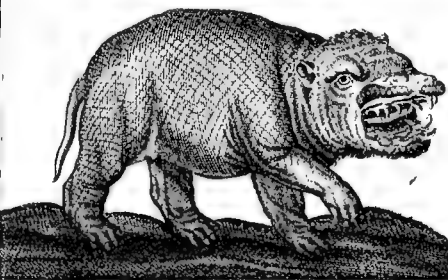

J. F. Schmidt. sculpfit.

ad d. 39.

ad d. 12.

ad d. 21.

of the

